

גנזי חיים על כוונות הסעודה

נוסח ספרד ועה"מ

מאת תלמידי הרה"ג רבי
מרדכי עטייה

שליט"א

ניתן להשיג ספר זה וספרים נוספים
בישיבת החיים והשלום, רח' יוסף בן מתתיהו 18, ירושלים.

וכן בטלפון 0544/867-930
joel@hakoune.com
www.ateretmordechai.org

 ירושלים תשפ"א

©

כל הזכויות שמורות
מותר לשכפל, להעתיק ולצלם כל חלק מהחומר שבספר זה, ללא רשות מפורשת מהמוציא לאור,
לצורך לימוד בלבד וללא כוונת רווח ובתנאי שלא לשנות את תוכן הדברים בשום אופן

תוכן העניינים

k	סדר כוונת המלח
ג	סדר כוונת האכילה דמנוח
ק	סדר הכנות לברכת המזון
י	סדר לשם יחוד - בן איש חי
ח	סדר כוונות מים אחרונים
ט	סדר אמירת למנצה בנגינות וגו' בצורת המנורה
י	סדר אמירת פסוקי אברכה וכו'
י	סדר כוונת גירוש הסט"א מהשולחן
יא	כוונת מאה ברכות - קודם שיתחיל ברכת המזון
יב	סדר הזימון
יט	סדר ברכת המזון בקיצור
כז	סדר ברכת הגפן
כח	סדר ברכת המזון עם כוונות מטבע ברכה
כח	ברכה ראשונה (ברכת הזן)
סג	סדר כוונת אמן
נג	ברכה רביעית (ברכת האל אבינו)
פ	סדר ברכת הגפן
כא	סדר יחוד החיוורת
פה	יחודים לפני ק"ש עה"מ
פה	ליל א'
פז	ליל ב'
חפ	ליל ג'
ז	ליל ד'
כז	ליל ה'
טז	ליל ו'
זח	ליל שבת
ק	סדר כוונת פותח את ידיך

סדר כוונות הסעודה

כולל ברכת המזון בקיצור/מ"ב

בנוסף עה"מ ו ספרד

כוונת טבילת הלחם במלח

בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא תליא מלתא.
זכותא הוא זווג השערות שבנוצר ונקח, ש-שער ענינו גבורה - רי"ו,
ו-ב' פעמים רי"ו ע"ה, עולה זכות.

מזלא הוא בגימטריא ג' הוי"ת, שהוא אור הנמשך ממוחא סתימאה דא"א,
א. למצח והפנים, ומשם ל-נוצר (מזל ה-ח'),
ב. לדיקנא דא"א, ומשם ל-ונקה (מזל הי"ג).

ג' הוי"ת של נוצר נקרא לחם	ג' הוי"ת של ונקח נקרא מלח
יהוה יהוה יהוה	יהוה יהוה יהוה
בג' מזלא	בג' מזלא

וכשיטבול ה-לחם [נוצר], ב-מלח [ונקה], יכוין לזווגם

מקורות: ספר הליקוטים דף ט"ו אמצע ע"ג, ובדף ט"ז סוף ע"א הזכיר בעיקר מזוני,
וכן הוא בנה"ש דף מ"ז ע"ב ד"ה לחם.

יש לטבול הלחם במלח ג' פעמים (עי' מעין החכמה דף ב' ע"ב בסוף ש' היחודים, ובא"ח).

(שער המצוות פ' עקב, בניהו דף ט"ו ע"ב, ע"פ הגהות הבא"ל ח"ד דף נ')

יכוין בכללותה להמשיך שפע ומזון מחיצוניות או"א לזו"ן. ולהמשיך שפע ומזון מיצירה לעשיה. ולברר הטוב שבמאכל, ולברר ניצוצי הקדושה המעורבים בו על ידי חטא אדם הראשון. וגם לתקן איזה נשמות חוטא שנתגלגל בו בעונו, לתקנם ולבררם על ידי מחשבה דאבא (ח"ב דאבא).

כוונת ש"ן ול"ב שיניים

אחוריים דבינה - בגי' קס"ו
יוד. יוד. ה"י. יוד. ה"י ואו.
יוד. ה"י ואו. ה"י

אחוריים דחכמה - בגי' קפ"ד
יוד. יוד. ה"י. יוד. ה"י ו"ן.
יוד. ה"י ו"ן. ה"י

קפ"ד וקס"ו גי' ש"ן שעל ידו הברור. ויכוין כי א' בציור יו"י גי' ל"ב שיניים, והם ל"ב נתי' חכמה שעל ידם הברור.

(4 מרכיבים)

כוונת מ"ו (כשרואה הלחם)

א' בציור יו"י גי' כ"ו גי' יהוה לחי עליון - כנגד חכמה דאבא
א' בציור יו"ד גי' כ' לחי תחתון - כנגד בינה דאבא

ושניהם גי' מ"ו מילוי דשם ע"ב
יוד. ה"י ו"ן ה"י, כי במחשבה נעשה הברור.

כוונת נ"ח (אוכל שאתה מניח בין ב' הלחיים)

א' בציור יו"י גי' ל"ב
א' בציור יו"ד גי' כ"ו

ול"ב וב"ו גי' אל יהוה ע"ה, גי' אוכל הנרמז בלחיים, וע"ה גי' נ"ח.

כוונת התכללות האלפי"ן זה בזה (כמו חילוף המוחין)

יכוין לכלול חצי התחתון דאל"ף ראשונה בחצי התחתון דאל"ף שניה, גי' כ"ו.
איהויהוה הבן בחכמה (יחוד או"א עילאין).
יכוין לכלול חצי העליון דאל"ף ראשונה בחצי העליון דאל"ף שניה, גי' ל"ב.
יאהויהוה חכם בכינה (יחוד ישסו"ה).

כוונת לח"ם (עצמות המאכל - לחם)

(ותכוין באוכל הנזכר שיהיה מתוקן ונגמר - שער המצוות)

א' בציור יו"י גי' ל"ב
א' בציור יו"ד גי' כ"ו
א' בציור יו"ד גי' כ'

נ"ח עם כ' גי' הוי"ת יהוה יהוה יהוה, כמספר לח"ם.
גי' כ"ו גי' ל"ב
גי' כ' (בינה דמ"ו, כנגד האשה - את הלחם אשר הוא אוכל).
לכולם בשורש

כוונת ד"ק (טחינת הלחם)

יכוין לטחון ולדקדק לחם זה בל"ב שיניים, כדי שיצא הקדושה מהקלי'. ועל ידי כך יתברר האוכל במ"ו ונ"ח שעולים ד"ק.

ד' אלפי"ן דמ"ו ונ"ח גי' ד"ק.
לח"ם וד"ק גי' יעקב.
מ"ו נ"ח ד"ק גי' יצחק.

גי' כ"ו סה"כ גי' מ"ו יוד. ה"י ו"ן ה"י.
גי' כ' גי' ל"ב סה"כ גי' נ"ח אל יהוה ע"ה.
גי' כ"ו

הערות האדמו"ר מקארנא 31

<p>הערה 4
מ"ו-נ"ח עולה מנו"ח. ויתעלה בקדושה. מ"ו + נ"ח + ד"ק עולה יצחק, המכניע וכורת הקלי', וממשיך שפע ופרנסה. לטחון דק דק, כדי שיצא הקדושה מהקלי'.</p> | <p>הערה 5
א. יכוין לבנות קומת השכינה ע"י גי' אלפי"ן אלו שיהיה נקראת לחם ראוי ליחוד הנורא.
ב. ליתן צורה וכלי אל הניצוץ שיהיה נקרא "לחם".
ג. ואז עולים האלפי"ן מ"ו + נ"ח + לח"ם כמנין יעקב - ונתן לי לחם (לאכול), כי יעקב הוא הצורה לכל הנשמות.</p> | <p>הערה 2
יוד הי ואו הה - 58. שם של בת עין, נקודת ציון, שמשם יוצא השפע - אוכל ע"ה. ליתן ניחא לנשמות והניצוצות, ואז נעשים אוכל.</p> | <p>הערה 1
יוד וו יוד, יוד וו דלת - 518.
א. השלך על ה' יהבך - 518.
ב. ב"פ עי"ן, ב"פ און, חט"ם פ"ה סה"כ 518, אשר משם השפע יורד.
ג. תנ"ה (קס"א קמ"ג קנ"א) ס"ג סה"כ 518.</p> |
|--|--|---|---|

(גמר הבידור נעשה באיצטומכא. החלק הטוב נספג בדם, הפסולת יוצא לחוץ)

נ"ה וכו"ו גי' **פ"ד**, גי' **אחה"ע** שבגרין שהוא אימא, שלשם נדחה המאכל מאבא (שהוא החיד).
 וגם **פ"ד** גי' **חנו"ך** שהוא מטטרו"ן שביצירה, שבו **אל יהוה** גי' **אוכ"ף**, כי אוכל נפש הוא ביצירה (הנותן לעשיה, הנקראת אכילה).
 גם יכוין **יוד הוה וו הוה אדנ"י** (עשיה) גי' בליעה.

גי' **ל"ב** סה"כ גי' **נ"ה אל יהוה** ע"ה
 גי' **כו"ו**

גי' **כו"ו** גי' **יהוה**
 (חכמה דמ"ו, שהוא החיד - אבא, הדוחה את המאכל לגרון).

כוונת ש"ע (כשיורד לאיצטומכא)
 גם יכוין לחבר את כל הכוונות הנזכרות שהם **מ"ו נ"ה לח"ם ד"ק פ"ד**

הם י"ד אלפ"ן, ויכוין שהם כמספר **ש"ע** 1 נהורין שהם כמספר שני שמות **אל** מלאים **אלף למד** (יצירה - אל יהוה) **אלף למד** (עשיה - אל אדנ"י)

מ"ו
 נ"ה
 לח"ם
 ד"ק
 פ"ד

אכילה גי' **אהיה**. **יוד הא ואו הא**, ביום יכוין
 וגם גי' **אדנ"י** ע"ה שהיא עשיה, כדי לכלול מידת לילה ביום.
אוכל גי' **אל יהוה** שהיא יצירה, בלילה יכוין
מאכל גי' **יאהדונהי** שנכללים זה בזה. ביום ובלילה יכוין

תפילה על האכילה
 תפלה לאחר כוונות האכילה

יהי רצון מלפניך **יהוה** אלהינו ואלהי אבותינו שבעך סגלת **מ"ו נ"ה לח"ם ד"ק פ"ד** העולה כמספר **ש"ע** נהורין שהם ב"פ **אלף למד אלף למד** מלאים שתפעל אכילתי פעלת הקרבן שמוקרב הפחות העליונים ממוטה למעלה, כי כן האכילה תמציתה הולך לפיך, ומהפך ללב, ומהלב למח ממוטה למעלה, מעשיה ליצירה, ומיצירה לבריאה, ומבריאה לאצילות, מדרגה למעלה ממודרגה עד אין סוף ברוך הוא, ומשם ישתלשל ויורד שפע גדול לכל העולמות עד הגיעו עלי וכל איבר מאיברי יחזיק איבר שפנגדו בעליון:

ויהי רצון מלפניך **יהוה** אלהינו ואלהי אבותינו שכל ניצוצי הקדשה שבמאכל הזה, וכל רוחות המגלגלים שבו, שיתבררו ויתקנו פראוי, ומה שלא יתברר ויתקן פראוי אתה האל עשה חסד ברחמיך הרבים תשלים לבררם ולתקנם, ועשה למען שמך הגדול שלא יחטיאוני ולא יזיקוני, ותשמרני ותצילני מאכילת דבר אסור ולא תבוא תקלה על ידי ותחבר כל ניצוצי הקדשה שנתפזרו על ידי בקלי' ותחזירם אל הקדשה כמושפט הראשון מנקות מכל רע, ואת נפשותינו תטהר, והיה **יהוה** לך מלך על כל הארץ ביום ההוא והיה **יהוה** אחד ושמו אחד.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

הערות האדמו"ר מקארנא 33"פ

- הערה 1**
1. תכוין "לחמכם לשבע", ב"פ ש"ע נהורין. להמשיך הברכה והפרנסה מאת הארת הפנים ולא מן האחוריים "מאור פני מלך חיים".
 2. ואז מרגיש הארה ושמחה מעליית הניצוצין והנשמות. "ופסח נאכל על השובע" (רומז לב"פ ש"ע).
- בכוונת "פותח את ידך" י"ד אלפ"ן, "ומשביע" (שבע) לכל חי רצון.

סדר הכוונות לברכת המזון

כוונת מאה ברכות - קודם שיתחיל ברכת המזון

חול	שבת	יר"ט	
שם אדני' זגוי ס"ה ומילוי מילואו (ד"ל אותיות) אלף למד פא, דלת למד תו [זכ"ס תי"ו] נוך ואו נוך, יוד ואו דלת.	יהו"ה כ"ז ושם ע"צ יוד הי ויז הי	יהו"ה כ"ז ושם ס"ג וי' אות' יוד הי ואו הי ס"ג יוד הי ואו הי י' אות' גי יוס עוב - ע"ג	
ס"ה עס ד"ל ע"ה זגוי מאה זרכות.	כ"ז עס ע"ב וכלל' ב' השמות זגוי מאה זרכות	כ"ז עס ס"ג עס י' אות' ע"ה זגוי מאה זרכות.	

טבלת ד' ברכות בחול:

מילת ה' שבסיום הברכה	כללות ברכה																				
יהוה	להאיר למוח החכמה דנוק' אלף למד פא	ברכה א' הזן	הזן את הכל																		
אלהים	להאיר למוח הבינה דנוק' דלת למד תו [זכ"ס תי"ו]	ברכה ב' הארץ	על הארץ ועל המזון																		
<p>זג' ימים א' ישאיר תוס' שבת, וזג' ימים אחרונים יקבל תוס' שבת</p> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 33%;">יוד הי ואו הי</td> <td style="width: 33%;">יוד הי ואו הי</td> <td style="width: 33%;">יוד הי ואו הי</td> </tr> <tr> <td>ס"ג יוד הי ואו הי</td> <td>מ"ה יוד הא ואו הא</td> <td>יוד ג' ויוס ד'</td> </tr> <tr> <td>קס"א אלף הי יוד הי</td> <td>קמ"ג אלף הא יוד הא</td> <td>בין יוד הה וו הה</td> </tr> <tr> <td>אל שדי</td> <td>אל יהוה</td> <td>קנ"א אלף הה יוד הה</td> </tr> <tr> <td>שזריאה</td> <td>שזיורה</td> <td>אל אדני</td> </tr> <tr> <td>שזריאה</td> <td>שזיורה</td> <td>שזעשיה</td> </tr> </table> <p>יכוין להאיר מתוספת סעודות שבת לימי החול בונה ברוחמי ירושלים</p>	יוד הי ואו הי	יוד הי ואו הי	יוד הי ואו הי	ס"ג יוד הי ואו הי	מ"ה יוד הא ואו הא	יוד ג' ויוס ד'	קס"א אלף הי יוד הי	קמ"ג אלף הא יוד הא	בין יוד הה וו הה	אל שדי	אל יהוה	קנ"א אלף הה יוד הה	שזריאה	שזיורה	אל אדני	שזריאה	שזיורה	שזעשיה	להאיר למוח החסדים דדעת דנוק' נוך ואו נוך	ברכה ג' בונה ירושלים	
יוד הי ואו הי	יוד הי ואו הי	יוד הי ואו הי																			
ס"ג יוד הי ואו הי	מ"ה יוד הא ואו הא	יוד ג' ויוס ד'																			
קס"א אלף הי יוד הי	קמ"ג אלף הא יוד הא	בין יוד הה וו הה																			
אל שדי	אל יהוה	קנ"א אלף הה יוד הה																			
שזריאה	שזיורה	אל אדני																			
שזריאה	שזיורה	שזעשיה																			
- -	להאיר למוח הגבורות דדעת דנוק' יוד ואו דלת	ברכה ד' הטוב והמטיב	האל אבינו . .																		

טבלת ד' ברכות בשבת ויו"ט: (בכלל' הברכה ובמילת ה' שבסיום הברכה. ובברכה רביעית בכלל' הברכה בלבד)

ברכה	התכללות העולמות	המשכה למוח' דו"א	המשכה למוח' דנוק'	שבת (דע"ב)	יר"ט (דס"ג)
ברכה א' הזן	אזילות דאזילות	למוח חכמה דז"א יוד הי ויז הי	למוח חכמה דנוק' יוד ואו דלת	למוח חכמה דנוק' יוד הי ויז הי	למוח חכמה דנוק' יוד ואו דלת
ברכה ב' הארץ	זריאה דאזילות זאזילות דאזילות	למוח זינה דז"א יוד הי ואו הי	למוח זינה דנוק' הי יוד דס"ג	למוח זינה דנוק' הי יוד	למוח זינה דנוק' הי יוד דס"ג
ברכה ג' בונה ירושלים	ינירה דאזילות זזריאה ואזילות דאזילות	למוח חסדים דדעת יוד הא ואו הא	למוח חסדים דדעת ואו אלף ואו	למוח חסדים דדעת ויז יוד ויז	למוח חסדים דדעת ואו אלף ואו
ברכה ד' הטוב והמטיב	עשיה דאזילות זאזי זכרי ויזי דאזילות	למוח גזרות דדעת יוד הה וו הה	למוח גזרות דדעת הי יוד דס"ג	למוח גזרות דדעת הי יוד	למוח גזרות דדעת הי יוד דס"ג

כוונות מזיגת הכוס:

קודם שימזוג הכוס, יכוין כי הוא ייך ד'י, כמספר ג' ווי"ן דשם צ"ן, ועם צ"ן עלמו צג"י יי"ן כזה: ווי יוד הה וו הה. גם יכוין לחמישה ידות דשם צ"ן, שצג"י יי"ך כזה:

יִּמְנַצֵּךְ מְנַצֵּךְ מְנַצֵּךְ מְנַצֵּךְ מְנַצֵּךְ

וימזוגו בתשעה יודין דעסמ"צ כמספר בוי"ם: יוד ה' וי' ה' - יוד ה' ו' ה'.

בשבת: רְצוּהָ וְהַחֲלִיטֶנּוּ יכוין להתפלל שיחליטנו ה' מהכנסת ושליעת מטטרו"ן, ושחכיכ הכנגד ע"י ז"א דאצילות או ע"י עולם הבריאה.

בראש חודש: ... בְּיָוֶם

ר	יכוין צג"י ריבוע חלכ"ס פשוט	א אל אלה אלהי אלהים.
א	רמז צר"ח חלכ"ס פשוט	אלהים.
ש	יכוין צג"י חלכ"ס דיודי"ן	אלה לבד ה' יוד בום.
חודש	יכוין צג"י קס"א קנ"א	אלה ה' יוד ה' - אלה הה יוד הה.
ראש החודש	ע"כ צג"י	שֵׁן דְלֵת יוֹד צג"י תפי"ד הו"ה (ניקוד קמץ רומז לא"ה).

ברכת הטוב והמטיב:

הַטוֹב הַחֲסִדִים וְהַמְטִיבִים הַמְמַתִּיקִים לַגְּבוּרָה בְּרַדְתֶּם לְפָלַי שֶׁהוּא הַיְסוּד שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם,

מיתוק באו"י

<u>הגבורות הנמתקות</u>		<u>החסדים הממתקים</u>	
יְהוָה	שבהוד דיסוד	הטִיב	ההוד
יְהוָה	שבנצח דיסוד	מְטִיב	הנצח
וְה'	שבב"ש ת"ת דיסוד	יִיטִיב	הב"ש ת"ת

מיתוק באו"ח

<u>הגבורות הנמתקות</u>		<u>החסדים הממתקים</u>	
יְה'	שבש"ע ת"ת דיסוד	גְּמַלְנוּ	הב"ש ת"ת
יְהוָה	שבגבורה דיסוד	גּוֹמְלֵנוּ	ההוד
יְהוָה	שבחסד דיסוד	יְגַמְלֵנוּ	הנצח

ע"י מחברת הקודש שער השבת, שער ר"ח, טעמי המצוות פרשת עקב. שעה"כ דרושי קדושת ליל שבת דרוש ה', ענין סעודת שהרית דשבת, דף ע"ד ע"ג.

יבין עצמו לקיים מצוות עשה לברך ברכת המזון, בראה ואהבה ובכוונה עצומה ובשמחה רבה ובטוב לבב, להמשיך שפע וברכה רבה ומוחין וחיות ומזון לנוק' קדישא דז"א דאצילות. וממנה לנו ולכל העולמות הקדושים.

ויעצום עיניו ויאסור ידיו זו על גב זו, ימנית על שמאלית, כיושב לפני המלך מלכו של עולם, מלכות קדישא דז"א דאצילות.

קודם מים אחרונים יאמר לשם יחוד זה, שהובא בסה"ק בן איש חי פרשת חקת ב'

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה

יאהדוניה

ורחימו ודחילו
איהיהיה

בדחילו ורחימו
יאההויה

ליחדא שם אותיות י"ה (או"א) באותיות ו"ה (זו"ן)

ביחודא שלים

יהוהיה

[על ידי שפע א"ס ב"ה המשפיע בהם ומייחדם],

בשם כלי ישראל

קרי אנהנו באים לקיים «מצוות עשה דאורייתא, לברך ברכת המזון ככתוב בתורה, ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך ^{היה} ^{בכל יום}, על הארץ הטובה אשר נתן לך. לתקן שרש מצוה זו במקום עליון. ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ^{היה} ^{בכל יום} ואלהי אבותינו שתהא חשובה ומקבלת ורצויה לפניך ברכה ראשונה וברכה שנייה וברכה שלישית אשר נברך עתה עלי המזון, ותתן לנו כוז ויכלת ועזר וסיוע להעלות מיין» נוקבין ולהמשיך ארבעה המוזנין לישראל ורחל (הגדולה).

וגם תהיה חשובה ומקבלת ורצויה לפניך ברכה רביעית אשר נברך עתה, ותתן לנו כוז ויכלת ועזר וסיוע להעלות מיין» נוקבין ולהמשיך ארבעה מוזנין ליעקב ורחל. ויעלה לפניך כאלו כוננו בכל הכונות הראויות לכוון בארבע ברכות אלו של המזון.

ויהי | נעם אדני אלהינו ^{היה} ^{בכל יום} עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו,

ומעשה ידינו כוננהו.

בשבת וביום טוב וביום שאין אומרים בו תחנון, אומרים זה:

נְשִׂיר הַמַּעֲלוֹת. בְּשׁוֹב יְהוָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵי יֵינוּ כְּזוֹלָמִים: אִזּוּ יִמְלֹא
שְׂחֻזְקָה פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה. אִזּוּ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת
עִם אֱלֹהֵי: הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הֵי יֵנוּ שְׂמֹחִים: שׁוֹבֵה יְהוָה
אֶת שִׁבְתֵּנוּ כְּאֶפְיָקִים בְּנִיבָב: הִזְרַעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלֹּחַף יִלַּח וּבִכָּה
נִשְׂאָ מוֹשֵׁף הַזֶּרַע. בֹּא יְבֹא בְּרִנָּה. נִשְׂאָ אֱלֹהֵינוּ:

בחול קודם ברכת המזות אומרים מזמור זה, במקום שיר המעלות:

עֵל נְהַרֹת בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם פְּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן: עֵל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ
תְּלִינוּ פְּנֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׂאֵלֵנוּ שׁוֹבֵינוּ אֵיךְ נִשְׂיֵר « אֶת שִׁי תִדְבֹק
לְשׁוֹנֵי לְחִכֵּי אִם לֹא אֶזְכְּרֵכִי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֵתִי:
זָכַר יְהוָה לְבִנְיָ אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עֵד הַיְסוּד בָּהּ:
בַּת בְּבַל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁשְׁלָם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ: אֲשֶׁרִי שִׁיֵּאֲחִזּוּ
וְנִפְצֵךְ אֶת עַלְלֵיךְ אֵל הַסֵּלַע:

הַגְּנֵזִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקִיָּם « מִצָּרֵת עֲשֵׂה שֵׁל בְּרַכַּת הַמִּזְוֹן שֶׁנֶּאֱמַר, וְאֶכְלֶת וְשִׂבַּעְתִּי
וּבְרַכַּת אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי אֶלְהֵיךְ, עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

כוונות מים אחרונים

יכוין להרחיק מעליו קטרוג אסמון וליילית ע"י מימי החסד.
 וכשיטול מים אחרונים יכוין בר"ת מ"א, ובר"ת וס"ת דתיבת אחרונים.
 והם מ"א אותיות דפשוט ומלא ומלא דמלא דאהי"ה דיודי"ן, ומ"א אותיות דאהי"ה דאלפי"ן:

יכוין בנטילת י"ד פרקי יד שמאל
 לפשוט ומלא דאהי"ה דאלפי"ן
איהיה : אלף הא יוד הא

יכוין בנטילת י"ד פרקי יד ימין
 לפשוט ומלא דאהי"ה דיודי"ן
איהיה : אלף הי יוד הי

והמ"א אותיות יחלק
 אות ראשונה בגודל, ועשרה בכל אצבע.

והמ"א אותיות יחלק
 אות ראשונה בגודל, ועשרה בכל אצבע.

גודל	א
אצבע א'	היה : אלף הא יו
אצבע ב'	ד הא : אלף למד פ
אצבע ג'	א, הא אלף, יוד ו
אצבע ד'	או דלת, הא אלף

גודל	א
אצבע א'	היה : אלף הי יו
אצבע ב'	ד הי : אלף למד פ
אצבע ג'	א, הי יוד, יוד ו
אצבע ד'	יו דלת, הי יוד

עוד יחלק את המ"א הנ"ל באופן כזה:
 ד' אותיות הפשוט בגודל, וד' דמלא בד' אצבעות

עוד יחלק את המ"א הנ"ל באופן כזה:
 ד' אותיות הפשוט בגודל, וד' דמלא בד' אצבעות

גודל	א
אצבע א'	א
אצבע ב'	ב
אצבע ג'	ג
אצבע ד'	ד
	אלף הא יוד הא

גודל	א
אצבע א'	א
אצבע ב'	ב
אצבע ג'	ג
אצבע ד'	ד
	אלף הי יוד הי

עוד יחלק ד' אותיות דמלא דמלא בד' אצבעות

אצבע א'	א
אצבע ב'	ב
	אלף למד פא
אצבע ג'	ג
אצבע ד'	ד
	יוד ואו דלת הא אלף

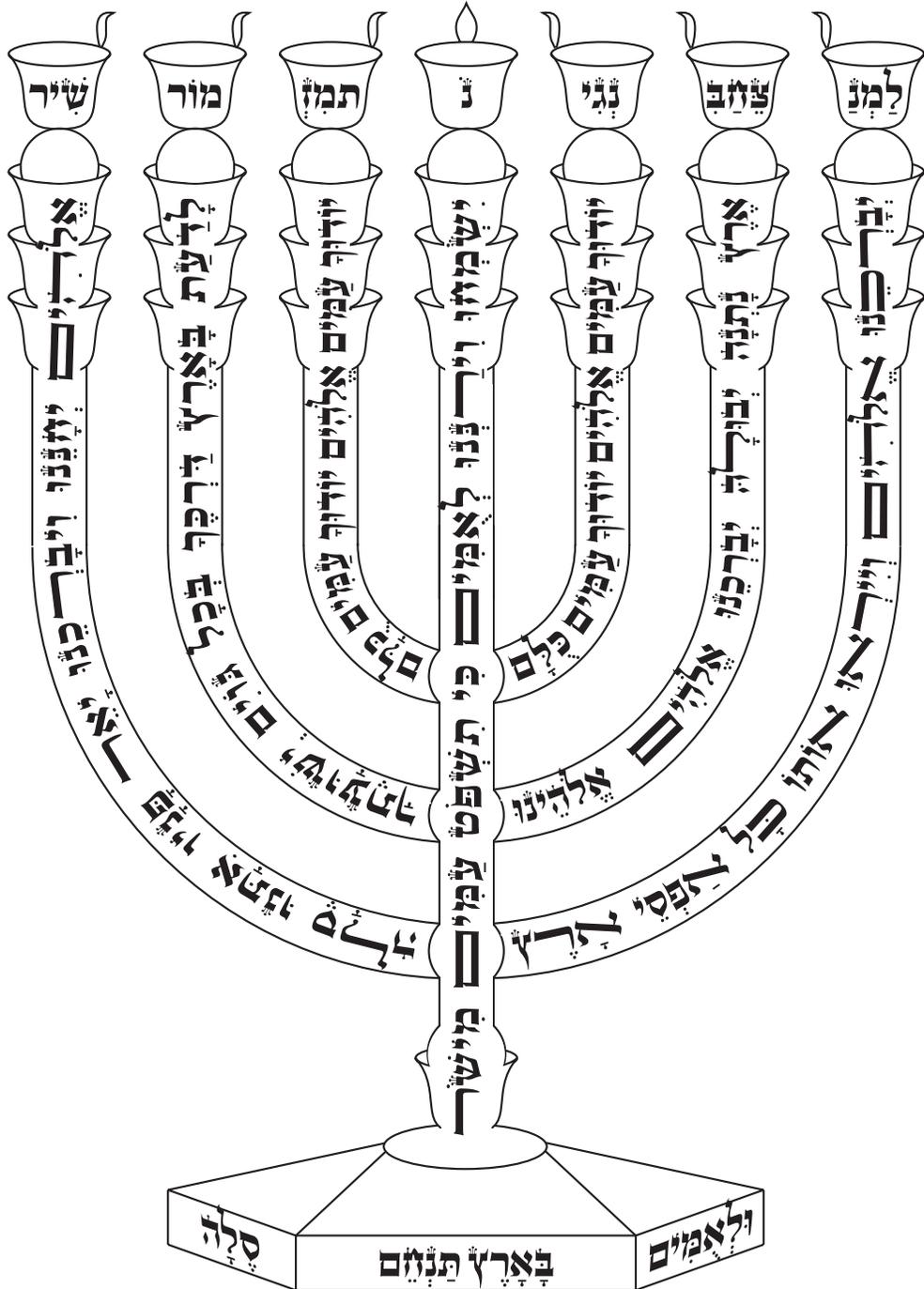
עוד יחלק ד' אותיות דמלא דמלא בד' אצבעות

אצבע א'	א
אצבע ב'	ב
	אלף למד פא
אצבע ג'	ג
אצבע ד'	ד
	יוד ויו דלת הי יוד

אח"כ יאמר למנצח בנגינות וגו', וטוב לצייר במחשבתו בצורת המנורה:

שׁוֹרְתִי **יְהוָה** לְנֶגְדִי
 אִידֵהנׁוּיָה תְּמִיד ^{יִאֲהֲדוּנָהי} אֲרוֹן הַכֹּסֵף

ואח"כ יאמר פסוקים אלו:
אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת «תמיד תהלתו בפי: סוף דבר הכל נשמע
את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: תהלת
יהוה» **יְדַבֵּר פִּי וַיְבָרֵךְ** «כל־בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה
מעתה ועד־עולם הללויה:

(כשיש לו כוס, יקח הכוס בידו,

ויאמר:

וַיְדַבֵּר «אלי זה השלחן אשר לפני יהוה ואדני»

סדר כוונת גירוש הסט"א מהשולחן

יכוין לגרש הסט"א העומדת על השולחן, ובפרט כשאין לו זימון,
בכח השמות קס"א קמ"ג שמספרם ש"ד.

קמ"ג

אלף הא יוד הא

קס"א

אלף הי יוד הי

גי' ש"ד

ועם ח' אותיות שורשיהם וב' כוללים (בגי' י'), שמספרם שד"י,

אהיה

אהיה

הרי שד"י,

להשרות השכינה על השולחן.

כוונת מאה ברכות - קודם שיתחיל ברכת המזון

חול

יכוין לשם אֱדֹנָי"י העולה ס"ה,

ומילוי מילואו

אלף למד פא

דלת למד תו [בר"ח תי"ו]

נון ואו נוון

יוד ואו דלת

ד"ל אותיות.

ס"ה עם ד"ל ע"ה בגי' מאה ברכות.

שבת

יכוין לשם יהו"ה העולה כ"ו,

ושם ע"ב יוד ה"י וי"ו ה"י.

כ"ו עם ע"ב בגי' צ"ח, עם כללות ב' השמות בגי' מאה ברכות.

יו"ט

יכוין לשם יהו"ה העולה כ"ו,

ושם ס"ג יוד ה"י ואו ה"י,

ועשר אותיותיו יוד ה"י ואו ה"י (בגי' ע"ג, שהוא יו"ם טו"ב).

כ"ו עם ע"ג, ע"ה בגי' מאה ברכות.

הקדמה כללית לשבת

יכוין בארבע ברכות דברכת המזון

1. התכללות עולמות אבי"ע דאצילות.
2. להמשיך ארבעה מוחין חו"ב חו"ג לז"א (עסמ"ב).
3. להמשיך לחו"ב חו"ג דנוקבא ד' אותיות דע"ב במילוי המילוי, שהם כ"ח אותיות.

סדר הזימון

אם הם ג' או יותר, אומר המזמן: **הב לן ונברך ל מלכא עלאה קדישא**

המסובין עונים: **שמים**

המזמן: **ברשות מלכא עלאה קדישא**

בשבת יוסיף: **וברשות שבת מלכתא**

ביום טוב יוסיף: **וברשות יומא טבא אושפיזא קדישא**

בסוכות יוסיף: **וברשות שבועה אושפיזין עלאין קדישין**

המזמן: **(וברשות מזרי ורבותי) וברשותכם:**

המזמן: **נברך (בעשרה או יותר מוסיף: אלהינו ^{יהוה} ^{מלך ירושלים} ^{הגדול}) שאכלנו משלו:**

המסובין עונים: **ברוך (בעשרה או יותר מוסיפים: אלהינו ^{יהוה} ^{מלך ירושלים} ^{הגדול}) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:**

המזמן חוזר ואומר: **ברוך (בעשרה או יותר מוסיף: אלהינו ^{יהוה} ^{מלך ירושלים} ^{הגדול}) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:**

בסעודת חתן אומר המברך: **נברך (בעשרה או יותר מוסיף: אלהינו ^{יהוה} ^{מלך ירושלים} ^{הגדול})**

שהשמחה במעוננו שאכלנו משלו:

והמסובין עונים: **ברוך (בעשרה או יותר מוסיפים: אלהינו ^{יהוה} ^{מלך ירושלים} ^{הגדול})**

שהשמחה במעוננו שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו:

והמברך חוזר ואומר: **ברוך (בעשרה או יותר מוסיפים: אלהינו ^{יהוה} ^{מלך ירושלים} ^{הגדול})**

שהשמחה במעוננו שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו:

סדר הזימון

שלושה שאכלו כאחד חיבין בזימון, וכך מוזמנין:

המוזמן:	רבותי נְבָרְךָ:
המסובין עונים:	יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
המוזמן חוזר:	יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
המוזמן ממשיך:	בְּרִשׁוֹת מֶרְנָן וְרַבּוֹתֵי נְבָרְךָ (בעשרה: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ:
המסובין עונים:	בְּרוּךְ (בעשרה: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְבוֹ חַיֵּינוּ:
המוזמן חוזר:	בְּרוּךְ (בעשרה: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְבוֹ חַיֵּינוּ:
לשבע ברכות:	דְּוַי הִסֵּר וְגַם חֲרוֹן. וְאֵז אֱלֹם בְּשִׁיר יְרוּן. נִחַנוּ בְּמַעֲגְלֵי צֶדֶק. שְׁעָה בְּרַכַּת יְשׁוּרוּן. בְּנֵי אֶהְרֶן: בְּרִשׁוֹת מֶרְנָן וְרַבּוֹתֵי נְבָרְךָ אֱלֹהֵינוּ שְׂהַשְׂמִיחָה בְּמַעֲוָנוּ. וְשְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ:
ועונין המסובין:	בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂהַשְׂמִיחָה בְּמַעֲוָנוּ. וְשְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ. וּבִטְבוֹ חַיֵּינוּ:
והמוזמן חוזר:	בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂהַשְׂמִיחָה בְּמַעֲוָנוּ. וְשְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ. וּבִטְבוֹ חַיֵּינוּ:
לברית מילה:	נוֹדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנֵי. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה בְּרִשׁוֹת אֵל אִיוֹם וְנוֹרָא. מִשְׁגָּב לְעַתּוֹת בְּצָרָה. אֵל נְאֻזַר בְּגְבוּרָה. אֲדִיר בְּמִרוֹם יְהוָה. נוֹדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנֵי. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה. בְּרִשׁוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. טְהוֹרָה הִיא וְגַם פְּרוּשָׁה. צְוָה לָנוּ מוֹרְשָׁה. מִשֵּׁה עֶבֶד יְהוָה. נוֹדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנֵי. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה. בְּרִשׁוֹת הַכְּהֻנָּיִם וְהַלְוִיִּם. אֶקְרָא לַאֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים. אֵהוּדְנוּ בְּכָל אֵיִם. אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה. נוֹדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנֵי. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה. בְּרִשׁוֹת מֶרְנָן וְרַבּוֹתֵי נְבָרְךָ. אֶפְתָּחָה בְּשִׁיר פִּי וּשְׂפָתַי. וְתֵאמְרָה עֲצָמוֹתַי. בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁם יְהוָה. נוֹדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנֵי. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה.

סדר ברכת המזון בקיצור

בנוסח עה"מ ו ספרד

למהדורה המלאה של ברכת המזון
(כולל מטבע ברכה), עבור לעמוד ל"ב

כוונות בכללות ברכה א' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח חכמה דנוק' מוח' אורות דח' אותיות דאות אל"ף דאדנ"י, כזה

אלף למד פא

1. שבת . התכללות העולמות אצילות דאצילות.
 2. להמשיך מוח חכמה לז"א, 'יוד הי ויו הל'.
 3. להמשיך מוח חכמה לנוקבא, 'יוד ויו דלת' (דע"ב). [יו"ט יכוין 'יוד ואו דלת דס"ג].
- ברכת הזן היא בזו"ן הגדולים דאבי"ע דפנימיות דאצילות, ודאבי"ע דחיצוניות ודפנימיות דבריאה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַזֶּה אוֹתָנוּ
 וְאֵת הָעוֹלָם כְּלוּ¹ בְּטוֹבוֹ גי' ע"ה 'הו"ה, בְּזוֹן גי' מילוי דרבע מ"ה 'יוד . יוד
 הָא . יוד הָא וְאוּ . יוד הָא וְאוּ הָא בְּחֶסֶד גי' י'ה יהוה וְאוּ בְּרוּךְ
 וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נוֹתֵן גי' אב"ג ית"ץ לְחַם לְכֹל בְּשֵׁר ר"ת גי' יב"ק
 'אֵהלוֹהֵיִם . כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד² . וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חָסַר
 לָנוּ וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזּוֹן תִּמְיֵד לְעוֹלָם וְעַד³ . כִּי הוּא אֵל יכוין כי אל
 זֶה הוּא אֵל שְׂדִי שֶׁבְּרִיאָה וְהוּא מִשְׁפִּיעַ אֵל זֶה שְׂדִי שֶׁהוּא בְּגִי' אֵל יְהוָה שְׁבִיעִירָה וּמִפְּרִנְסֵי
 לְכֹל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ לְכֹל . וְהִתְקִין מִחֲזִיהָ וּמִזּוֹן לְכֹל בְּרִיּוֹתָיו
 אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרַב חֶסֶד יוּ . כְּאָמֹר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַזֶּה
 אֶת-הָעוֹלָם כְּלוּ¹ בְּטוֹבוֹ גי' ע"ה 'הו"ה, בְּזוֹן גי' מילוי דרבע
 מ"ה 'יוד . יוד הָא . יוד הָא וְאוּ . יוד הָא וְאוּ הָא בְּחֶסֶד
 גי' י'ה יהוה וְאוּ בְּרוּךְ מִיּוֹם הַיּוֹם הַזֶּה הוּא נוֹתֵן גי' אב"ג ית"ץ לְחַם לְכֹל-
 בְּשֵׁר ר"ת גי' יב"ק 'אֵהלוֹהֵיִם, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד² , וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל,
 תִּמְיֵד לֹא-יַחְסֹר לָנוּ, וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזּוֹן לְעוֹלָם וְעַד³ , בְּעֶבֶר
 שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא אֵל יכוין כי אל זה הוא אֵל שְׂדִי שֶׁבְּרִיאָה וְהוּא מִשְׁפִּיעַ אֵל
 זֶה שְׂדִי שֶׁהוּא בְּגִי' אֵל יְהוָה שְׁבִיעִירָה וּמִפְּרִנְסֵי לְכֹל וּמִמְיָב לְכֹל, וּמִכֵּין מִזּוֹן
 לְכֹל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא, כְּאָמֹר:

1 ללא קשר למי אני, איזה עיסוק יש לי, איזה השתדלות אני עושה.
 2 אלא, רק בגלל שהוא טוב ורוצה להיטיב, ואוהב אותי אהבה מושלמת וללא תנאים, ונותן לי הכי טוב בשבילי.
 3 בתנאי שאני מאמין שהוא נותן ולא מוגבל בכלום, ולא חוסם אותנו, ללא קשר לעיסוק שלי ולהשתדלות שלי.

פּוֹתֵלָה

ח' הוורת'י
יֹוד הִי וִיֹו הִי. יֹוד הִי וִיֹו הִי

ש"ע דא"א
אלף למד. אלף למד

לז"א
יֹוד הא ואו הא

ולנוק'
אדנִי

אַתְּ יִדְךָ

שני יו"דיון. ר"ת פא"י.
 בגי' ב' השמות **יֹוד הִי וִיֹו הִי** חכמה דז"א
 ז"ן **יֹוד הִי וִיֹו הִי** ו"ק דז"א יסוד דנוק'
 יסוד דנוק'

ס"ת **זֹוֹתְךָ**. יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א לכל העולמות
יֹוד הִי וִיֹו הִי : יֹוד וִיֹו דֶלֶת . הִי יֹוד . וִיֹו יֹוד וִיֹו . הִי יֹוד

$$4 \times 10 = 400 \text{ ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חת"ך}$$

ס"ת **זֹוֹתְךָ**, באתב"ש **סא"ל**, גי' **יֹוד הִי וִיֹו הִי**

וּמִשְׁבִּיעַ זֹוֹתְךָ

יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א לכל העולמות
יֹוד הִי וִיֹו הִי : יֹוד וִיֹו דֶלֶת . הִי יֹוד . וִיֹו יֹוד וִיֹו . הִי יֹוד

$$4 \times 10 = 400 \text{ ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חת"ך}$$

לְכָל זֵי רִצּוֹן

רצו"ן בגי' קפ"ד קס"א
יֹוד. יֹוד הִי. יֹוד הִי וִיֹו הִי. יֹוד הִי וִיֹו הִי
 יסוד אבא

אלף הִי יֹוד הִי
 יסוד אימא

רזל להמתיק רחל
 הרמוזה בר"ת

מזנצפך להמתיק ב' דמעין
 (פ"ר)

דין דין דין דין דין
 (ש"ך)

גם יכוין להמש' מהרצון הנז' שפע ומזון וברכה רבה לכל העולמות

אורח
אורח
היה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

חול יכין יְיָ הַיּוֹם

שבת המשכה למוח חכמה דז"א, יוֹד הֵי וַיּוֹ הֵי.

המשכה למוח חכמה דנוק' יוֹד וַיּוֹ דַלֶּת (דע"ב). [ביו"ט יכין יוֹד וַאֵו דַלֶּת דס"ג].
התכללות העולמות אצילות דאצילות.

הַיּוֹם אֶת הַכֹּל.

כוונות בכללות ברכה ב' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכין להאיר מוח בינה דנוק' מח' אורות דח' אותיות דאות דל"ת דאדנ"י, כזה

דַלֶּת לַמִּדָּה תו [בר"ה תי"ו],

שבת 1. התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות.

2. להמשיך מוח בינה לז"א, יוֹד הֵי וַאֵו הֵי.

3. להמשיך מוח בינה לנוקבא, הֵי יוֹד (דע"ב). [ביו"ט יכין הֵי יוֹד דס"ג].

עַל יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ היה ארון הכבוד והמזבח כולם **עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ**
אֶרֶץ חַמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזֶּזֶן.
עַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים. וְעַל
בְּרִיתְךָ שֶׁחִתַּמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֵּי
רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים (”מ: שִׁחֻזְנִיתָנוּ) וּמִזֶּזֶן שֶׁאַתָּה זָן
וּמְפָרֵס אוֹתָנוּ.

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר וזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם זכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַהֲחַמּוֹת. שְׁעֵשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנָה הַזֶּה.

לחנוכה

בַּיָּמִים מִתְתִּיָּה בֶן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי וּבָנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְשַׁפְּחֵם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירֵם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבְּתָּ אֶת רִיבָם. דָּגַתְּ אֶת דֵּינָם. נִקְמַתְּ אֶת נַקְמָתָם. מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִּים. וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ: לָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוּלָּה וּפְרָקָן כִּהְיוּ הַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֲרַי כִּי בָאוּ בְנֵיךָ לְדַבֵּר בִּיתְךָ וּפְנֹו אֶת־הַיִּכְלָךְ. וְטָהַרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּזוֹצָרוֹת קִדְשֶׁךָ. וְקָבְעוּ שְׂמוֹנֶת יָמִי חֲנֻכָּה אֵלֶיךָ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְזוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה.

לפורים

בַּיָּמִים מְרֻדֵיךָ וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׁן הַבִּירָה. כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּזֶן הַרְשָׁעִי. בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגָּ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים. מִזְעֵר וְעַד זָקֵן טָף וְנָשִׁים בָּיוֹם אֶחָד בְּשַׁלְשׁוֹה עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ שָׁנִים עֶשֶׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וְשָׁלָלָם לְבוֹ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַתְּ אֶת עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ. וְהַשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרִאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל הָעֵץ. וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גֵּס וּפְלֵא. וְזוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה.

עַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ היה ארון הכבוד והמזבח כולם **אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים**
אֶת שִׁמְךָ. כְּאִמּוֹר וְאֶכְלָתָ וְשִׁבַּעְתָּ וּבִרְכָתָ

את

זוּדָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, ^{תהי' ארון הכף היה זה היה} **עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לָאֲבוֹתֵינוּ**,
אֶרֶץ חַמְדָּה טוֹבָה וְרוֹחָבָה, ^{תהי' ארון הכף היה זה היה} **וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ**
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, ^{תהי' ארון הכף היה זה היה} **מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם**, **וּפְדִיתָנוּ מִבַּיִת עֲבָדִים**,
וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחִתַּמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, **וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלַּמְדַּתָּנוּ**, **וְעַל**
זַקְיֶיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, **וְעַל זַמִּים זָזוּ וְזָסַד שֶׁחִזְנַנְתָּנוּ**, **וְעַל אֲכִילַת**
מִזֶּזֶן שֶׁאַתָּה זָז וּמִפְרָגִס אוֹתָנוּ תַּמִּיד, **בְּכָל־יּוֹם וּבְכָל־עֵת**
וּבְכָל־שַׁעָה:

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר וזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם נזכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.
עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לָאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזַמַּן הַזֶּה.

להנוכה

בַּיָּמִי מִתְּתִיבוּ בְּזַמַּנְךָ בְּזַמַּנְךָ גְּדוֹל חֲשִׁמוֹנָא וּבְזַמִּי, **כְּשֶׁעֲמַדְהָ מַלְכוּת יוֹזֵר הַרְשָׁעָה עַל־עַמְּךָ**
יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁכִּיחֵם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירֵם ^{תהי' ארון הכף היה זה היה} **«מִזְחֶיךָ רְצוֹנְךָ, וְאַתָּה בְּרוּחְמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת, עֲמַדְתָּ**
לָהֶם בַּעֲת צָרָתָם, רַבַּת אֶת־רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת־דִּינָם, נִקְמַת אֶת־נִקְמָתָם, מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד
זַלְשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲשִׂים, וְטַמְאִים בְּיַד טְהוּרִים, וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי
תּוֹרַתְךָ, וְלֶךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ ^{תהי' ארון הכף היה זה היה} **«תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן**
פְּהִיּוֹם הַזֶּה, וְאַחַר כֵּךְ בָּאוּ בְּנֵיךְ לְדַבֵּר בִּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת־הַיְכָלְךָ, וְטַהְרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ
נְרוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֶת (יָמִים אֱלוֹ הַהִלָּל וּבַהוֹדָאָה וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נֶס וּפְלֵא וְנוֹדָה
לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה) יָמֵי חֲזָנְךָ אֱלוֹ, לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל» לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:

לפורים

בַּיָּמִי מִרְדְּכָי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּיּוֹרָה, **כְּשֶׁעֲמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּזֶן הַרְשָׁע, בְּקֶשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֵּם**
וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים, מִנְּעֵר וְעַד־יָקוֹן, טַף וְנָשִׁים, בַּיּוֹם אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֵי
לְחָדָשׁ ^{תהי' ארון הכף היה זה היה} **«שְׁנַיִם עֶשְׂרִי הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר, וְשִׁלְלָם לְבוֹד, וְאַתָּה בְּרוּחְמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת אֶת־עַצְמוֹתוֹ,**
וּקְלַקְלַת אֶת־מִחְשַׁבְתּוֹ, וְהַשְׁבֹּת לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרִאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו עַל־הָעֵץ, (וְעָשִׂיתָ
עִמָּהֶם נֶס וּפְלֵא וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה):

וְעַל

הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, ^{תהי' ארון הכף היה זה היה} **אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים**
אוֹתְךָ, יְתַבְּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־זֵי תַּמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד:
כְּפָתוּב, וְאֲכִילַת וּשְׂבִיעַת וּבִרְכַת
אֵת

כוונות מזיגת הכוס

קודם שימזוג הכוס, יכוין כי הוא "יין דל", כמספר ג' וי"ן דשם ב"ן, ועם ב"ן עצמו בגי' י"ן כזה
וין יוד הה וו הה

גם יכוין לחמישה ידות דשם ב"ן, שבגי' "יין" כזה

ו' ומנצפר' ומנצפר' וו ומנצפר' ומנצפר' ומנצפר'

וימזגנו בתשעה יודין דעסמ"ב כמספר בל"ם

יוד ה' ו'ו ה'

יוד ה' ו'או ה'

יוד ה'א ו'או ה'א

יוד הה וו הה

יהוהאדני אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך:

ברוך אתה יהוהאדני

חול יכוין אלהים

שבת המשכה למוח בינה דז"א, יוד ה' ו'או ה'.

המשכה למוח בינה דנוק' ה' יוד (דע"ב). [יו"ט יכוין ה' יוד דס"ג].

התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות, כנז'.

על-הארץ ועל המזון.

כוונות בכללות ברכה ג' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח החסדים דדעת דנוק' מט' אורות דט' אותיות דאות נו"ן דאדנ"י, כזה

נון ו'או נוון

1. התכללות העולמות יצירה דאצילות בבריאה ואצילות דאצילות.

2. להמשיך מוח חסדים דדעת לז"א, יוד ה'א ו'או ה'א.

3. להמשיך מוח חסדים דדעת לנוקבא, ו'ו יוד ו'ו (דע"ב). [ביו"ט ו'או אלף ו'או דס"ג].

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{הקריה} **עָלֵינוּ** ^{אזהרה} **וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ** ^{אין הכל} **וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ** ^{היה היה} **וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ** **וְעַל הַיְכָלְךָ** **וְעַל מַעוֹנֶךָ** **וְעַל הַבֵּיטָרָה** **וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ** **שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו** **אָבִינוּ רַעֲנוּ** **זוֹנְנוּ פְּרַנְסְנוּ** **כִּלְכַּלְנוּ** **הַרְוִיחְנוּ** **הַרְוִיחַ לָנוּ מִהַרְהָ מִכְּלֵי-צָרוֹתֵינוּ** **וְנָא אֵל תִּצְרִיכְנוּ** **יְהוָה אֱלֹהֵינוּ** ^{הקריה} **לְיָדַי** ^{אזהרה} **מִתְנֹת בָּשָׂר וָדָם** ^{אין הכל} **וְלֹא לְיָדַי הַלְּוָאֹתָם** **אֶלָּא לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה וְהַרְחֵבָה הַעֲשִׂיָּה וְהַפְתּוּחָה** **יְהִי רַצוֹן שְׂפָא נְבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה** **וְלֹא נִפְלָם לְעוֹלָם הַבָּא** **וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ תַּחֲזִירָנָה לְמַקוֹמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ**

בשבת יאמר רצה:

רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ ^{הקריה} **יְהוָה אֱלֹהֵינוּ** ^{אזהרה} **וְהַחֲלִיצֵנוּ** ^{אין הכל} **יְהוָה אֱלֹהֵינוּ** ^{היה היה} **בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּת** **וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה** **כִּי יוֹם גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מְלַכְנִיךָ** **נִשְׁבַּת בוּ וְנִזְנוּ בוּ וְנִתְעַנְּג בוּ כְּמִצְוֹת זְקָרֶיךָ וְנִזְנוּ** **וְנִזְנוּ בְּיוֹם מִנְּוֹתֵנוּ** **וְהִרְאֵנוּ בְּנֹחַמַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ** **כִּי אַתָּה הוּא בֹּעַל הַנְּחִמּוֹת** **וְהַגֵּם שְׂאֵכְלָנוּ וְשִׂתֵּנוּ חֶרֶב בְּיַתֵּךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לֹא שִׁכַחְנוּ** **אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ לְנַצַּח וְאֵל תִּזְנַחְנוּ לְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה**

בראש-חדש, ביום טוב ובחול המועד, אומר יעלה ויבוא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ ^{הקריה} **אָבוֹתֵינוּ** ^{אזהרה} **יְעֹלָה וְיָבֵא וְיִגְעֵעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר** **זְכָרוֹנוֹ וְזָכְרוֹן אָבוֹתֵינוּ** **וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ** **וְזָכְרוֹן מְשִׁיחֶךָ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ** **וְזָכְרוֹן כָּל-עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל** **לְפָנֶיךָ לְפִלִיטָה לְטוֹבָה** **לְחַן לְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים** **לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם**

בראש חדש:

א א ל אלה אלהי אלהים. ^{יכוין בגי' ריבוע אלהי"ם פשוט}
אלהים. ^{רמוז בר"ת אלהי"ם פשוט}
אלף למד הי יוד ממ. ^{יכוין בגי' אלהי"ם דיודי"ן}

ר
א
ש

אלף הי יוד הי - אלף הה יוד הה ^{יכוין בגי' קס"א קנ"א}
שִׁין דָּלֶת יוֹד ^{ע"ה בגי'} **בגי' תתי"ד (קמץ רומז לא"א) הַיָּה**

חדש
ראש חודש

- בפסח: **חַג הַמִּצְוֹת הַיָּה בְּיוֹם (ביו"ט מוסיפים טוב) מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַיָּה**
- בשבועות: **חַג הַשִּׁבּוּעוֹת הַיָּה בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַיָּה**
- בסכות: **חַג הַסֻּכּוֹת הַיָּה בְּיוֹם (ביו"ט מוסיפים טוב) מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַיָּה**
- בשמ"ע: **שְׁמִינִי חַג עֲצַרְת הַיָּה בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַיָּה**
- בראש השנה: **הַזְּכָרוֹן הַיָּה בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַיָּה**

לְרַחֵם בּוֹ עַלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַצְנוֹ וְחַזְמַל וְרַחֵם עַלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַצְנוֹ וְרַחֵם אֶתְּהָ.

וּתְבַנֶּה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ.

זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַצְנוֹ וְרַחֵם עַלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַצְנוֹ וְרַחֵם אֶתְּהָ:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

יְהוָה רַחוּם וְרַחֲמָנִים

תוספת שבת

יכוין בג' ימים ראשונים של השבוע להשאיר תוספת שבת. ובג' ימים אחרונים של השבוע, יכוין לקבל תוספת שבת (התוספת יקבל בשבת, בזכות כוונה זו).

יום א' ויום ו'	יום ב' ויום ה'	יום ג' ויום ד'
ס"ג יוֹד הִי וְאוֹ הִי	מ"ה יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא	ב"ן יוֹד הֵה וְוֹ הֵה
קס"א אֶלֶף הִי יוֹד הִי	קמ"ג אֶלֶף הֵא יוֹד הֵא	קנ"א אֶלֶף הֵה יוֹד הֵה
אל שדי	אל יהוה	אל אדני
שבבריאה	שביצירה	שבעשיה

יכוין להאיר מתוספת סעודות שבת לימי החול

שבת המשכה למוח החסדים דדעת דז"א, יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא.

המשכה למוח החסדים דדעת דנוק' וי' יוֹד וי' (דע"ב). [יו"ט יכוין וְאוֹ אֶלֶף וְאוֹ דס"ג].
התכללות העולמות יצירה דאצילות בבריאה ואצילות דאצילות, כנו'.

בּוֹנֵה בְּרַחֲמֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם. (ואומר בלחש אָמֵן).

כוונות בכללות ברכה ד' ("מתחילה ועד סוף")

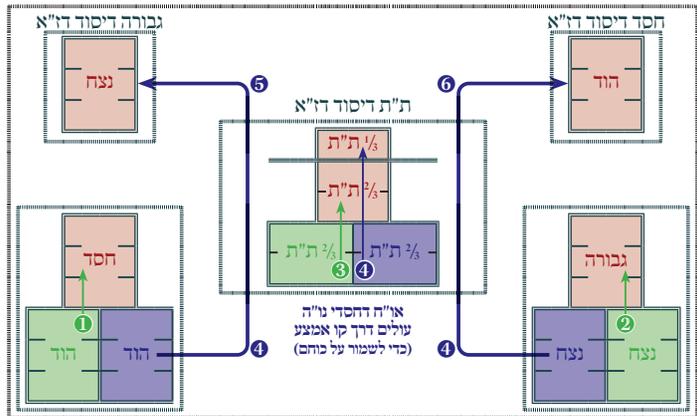
חול יכוין להאיר מוח גבורות דדעת דנוק' דז"א מט' אורות דט' אותיות דאות יו"ד דאדני", כזה
יוֹד וְאוֹ דִלֵת

1. התכללות העולמות עשיה דאצילות באצילות ובריאה ויצירה דאצילות.
2. להמשיך מוח גבורות דדעת לז"א, יוד הה וו הה.
3. להמשיך מוח גבורות דדעת לנוקבא, ה"י יוד (דע"ב). [יו"ש יכוין ה"י יוד דס"ג].

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, לְעֵד הָאֵל
 אֲבֵינוּ, מְלַכְנוּ, אֲדִירְנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, יוֹצְרֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ
 קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמְּלֶכֶת הַטּוֹב הַחֲסִידִים,
 וְהַמְּטִיב לְכָל שְׂבֻכְלֵי יוֹם וַיּוֹם,

הגבורות הנמתקות	מיתוק באו"י	החסדים הנמתקים	
יְהוָה	① ממתיק [לְנוּ]	יְהוָה הַטִּיב	הוא
גבורה דחסד שבהוד דיסוד		חסד ההוד	
יְהוָה	② ממתיק [לְנוּ]	יְהוָה מְטִיב	הוא
גבורה דגבורה שבנצח דיסוד		חסד הנצח	
וה	③ ממתיק לְנוּ	וה יִיטִיב	הוא
ב"ש גבורה דת"ת שבב"ש ת"ת דיסוד		חסד הב"ש ת"ת	

הגבורות הנמתקות	מיתוק באו"ח	החסדים הנמתקים	
יְהוָה	④ ממתיק	וה גְּמַלְנוּ	הוא
ש"ע דגבורה דת"ת שבש"ע ת"ת דיסוד		חסד הב"ש ת"ת	
יְהוָה	⑤ ממתיק	יְהוָה גּוֹמְלֵנוּ	הוא
גבורה דנצח שבגבורה דיסוד		חסד ההוד	
יְהוָה	⑥ ממתיק	יְהוָה יְגַמְלֵנוּ	הוא
גבורה דהוד שבחסד דיסוד		חסד הנצח	

לְעֵד

הַזֶּן וְהַסֵּד וְרַחֲמִים וְרוּחַ וְהַצְּלָה וְכָל־טוֹב, יַעֲנוּ אַמֵּן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דּוֹרִים.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא קָרוֹן לְעַמּוֹ יִרְיָם.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנִצְחָה וְנִצְחָה יָמִים.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְרֹסֵנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי. (יש מוסיפים בְּהִתֵּר וְלֹא

בְּאִסּוּר), בְּנִזְזוּת וְלֹא בְּצַעַר.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בְּיַמֵּינוּ.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח בְּרַכָּה רְחוּצָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ.

לַזֶּן וְלַסֵּד וְלַרַחֲמִים וְלַרוּחַ, הַצְּלָה וְהַצְּלָחָה, בְּרַכָּה וּיְשׁוּעָה, נְחֵמָה, פְּרִיָּסָה וְכָל־כְּלָה, וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל־טוֹב, וּמִכָּל־טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִצְחָקֵנוּ. יַעֲנוּ אַמֵּן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְמַלֵּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ

לְעַד וּלְנִצְחָה וְנִצְחָה יָמִים, וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד

וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְרֹסֵנוּ בְּכְבוֹד:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁבֵּר עָלֵנוּ מֵעַל צְוָאֲרָנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ

קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִצְלֵיחַ אֶת־דְּרָכֵינוּ.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁבֵּר עַל גְּלוֹת מְהֵרָה מֵעַל צְוָארֵנוּ.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְתּוֹחַ לָנוּ אֶת־יָדוֹ הַרְחֵבָה.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ « כָּל־אֲחִיד וְאֲחִיד מִמֵּנוּ בְּשִׁמוֹ הַגָּדוֹל,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
בְּכֹל מִכַּל כֹּל, כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרִכָּה שְׁלֵמָה, וְכֵן
יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר » אָמֵן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרִכָּה מְרֵבָה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׂלֵחָן זֶה
שֶׁאֲכַלְנוּ עָלָיו:
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת־אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וְיִבְשֵׁר
לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֹחַזְמוֹת:

אם הוא אוכל על שלחן אחרים יברך לבעה"ב:

יְהִי רְצוֹן שְׁלֵא יְבוֹשׂ בְּעַל הַבַּיִת בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִפְלֹם לְעוֹלָם הַבָּא, וְיִצְלַח מְאֹד בְּכֹל נְכִסָּיו,
וְיִהְיֶה נְכִסָּיו וְנְכִסְיָנוּ מוֹצְלָחִים וְקָרוֹבִים לְעֵיר, וְאֵל יִשְׁלַח שְׂטָן לֹא בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְלֹא
בְּמַעֲשֵׂי יָדֵינוּ, וְאֵל יִזְדַּקֵּק לֹא לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר הַרְהוּר חֲטָא וְעַבְרִיה וְעוֹן מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אֲבִי מוֹרֵי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת
(אִמֵּי מוֹרְתֵי) בְּעֵלְת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בְּיָתָם
וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם.

הַרְחַמֵּן הוּא יִפְרֹשׂ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמוֹ.

הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׁפָלוֹ שַׁבַּת וּבְמִנְחָה לְחַיֵּי הַעוֹלָמִים.	בשבת:
הַרְחַמֵּן הוּא יִחַדְשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה.	בראש חדש:
הַרְחַמֵּן הוּא יִחַדְשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה.	בראש השנה:
הַרְחַמֵּן הוּא יִזְכְּנוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּסֶפֶת עוֹרוֹ שֶׁלֹּא יִדְוֶנוּ. הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שִׁפְעַ קְדוּשָׁה וְטָהָרָה מִשְׁבֻּעָה אֲשֶׁר פִּיזֵן עָלֵינוּ קְדוּשָׁה יְיָ. זְכוּתָם תִּהְיֶה מִגֵּן וְצִדָּה עָלֵינוּ. הַרְחַמֵּן הוּא יִקִּים לָנוּ אֶת־סֶפֶת דְּוִיד הַגּוֹפֶלֶת:	בסוכות:
הַרְחַמֵּן הוּא יִגְמִיעֵנוּ לְמוֹעֲדֵי אֲחֵרִים הַבָּאִים לְקִרְאתָנוּ לְשָׁלוֹם:	במועדים:
הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ לְיוֹם שְׁפָלוֹ טוֹב:	ביום טוב:

בחנוכה ובפורים, אם שכח לומר על הנסים בברכה שניה יאמר כאן, הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו', ויאמר כל הנוסח של על הנסים

הַרְחַמֵּן הוּא יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאֶהְבֶּתוּ בְּלִבֵּנוּ, וְתִהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נִזְזֹטָא, וְיִהְיֶה כָּל־מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם.

ואם סמוך על שלחן עצמו יאמר:

הַרְחַמֵּן הוּא יְבָרַךְ אוֹתִי (וְאֲבִי וְאֲמִי) וְאֶת אֲשֶׁתִּי וְאֶת זְרַעִי וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לִי, אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהֵם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, בְּכָל, מְכָל, כָּל, כֵּן יְבָרַךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר «אֲמֵן:

בְּמִרוֹם יִלְמְדוּ עָלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוּת שְׁתִּיחָא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְנִזְדַּקָה מֵאֵלֵהִי יִשְׁעֵנוּ, וְנִמְצָא חַן וְשִׁכְל טוֹב» בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁפָלוֹ שַׁבַּת וּבְמִנְחָה לְחַיֵּי הַעוֹלָמִים:

אורח חיים
אורח חיים
הור"ח סי' קכ"א

הק"ו
בע"ה היסקת
המחית מילם

הק"ו
בע"ה היסקת
המחית מילם

לשבת:

ברכת האורח

הַרְחֵמֵנוּ הוא יְבָרַךְ אֶת הַשְּׁלֵחַן הַזֶּה שֶׁאֲכַלְנוּ עָלָיו וַיְסַדֵּר בּוֹ כָּל-מַעֲדָי עוֹלָם, וַיְהִי כִשְׁלֹחֲנוּ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ כָּל-רַעֲב מִמֶּנּוּ יֵאָכַל וְכָל-צָמָא מִמֶּנּוּ יִשְׁתָּה, וְאֵל-יִזְחַסר מִמֶּנּוּ כָּל-טוֹב לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, אָמֵן: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרַךְ בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבְעַל הַסְּעוּדָה הַזֹּאת, הוּא וּבְנָיו וְאֲשֵׁר וְכָל-אֲשֵׁר לוֹ, בְּבָנִים שִׂיחָיו וּבְנֹכְסִים שִׂיבּוֹ, בָּרַךְ יְהוָה וְעָלָיו וּפְעָל יָדָיו תִּרְצֶה: וַיְהִי נֹכְסֵי וּבְנֵי מִצְלָחִים וְקָרֹבִים לְעִיר, וְאֵל-יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנָיו שׁוֹם דָּבָר חֲטָא וְהִרְהוּר עוֹן, שֶׁשׁ וְשִׁמּוֹן כָּל-הַיָּמִים בְּעֵשֶׂר וְכַבּוּד, מִנְעִתָהּ וְעַד עוֹלָם: לֹא יְבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִפְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְחַיְנוּ וַיִּזְכְּנוּ וַיִּקְרַבְנוּ לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְבָנָיו בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, מִגְּדִיל (ביום שמתפללים בו מוסף וכן במוצ"ש וכן בסעודת מילה ובסעודת פורים - בא"ח חוקת י"ט - אומרים: מִגְּדִיל) יִשְׁוֹעוֹת מִלְכּוֹ, וְעֲשֵׂה-חֲסֵד לְמִשְׁיחָנוּ

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְחַיְנוּ וַיִּזְכְּנוּ אֶת-הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה: לראש חדש:
 הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְחַיְנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב: ליום טוב:
 בליל ראשון של פסח מוסיפים:
 הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִזְחַיְנוּ לְיוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב, לְיוֹם שְׁכָלוֹ אַרְוֶף לְיוֹם שְׁצַדִּיקִים יוֹשְׁבֵינָּה וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרִאשֵׁיהֶם וְנִהְיִין מִזֵּי הַשְּׂכִינָה וַיְהִי חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם:
 הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְחַיְנוּ אֶת-הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה: לראש השנה:
 הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְחַיְנוּ אֶת-סִפְת דָּוִד הַנּוֹפֵלֹת: לסוכות:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכְּנוּ לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, מִגְּדִיל (ביום שיש בו מוסף, וגם בסעודת מלוה מלכה, אומר מִגְּדִיל) יִשְׁוֹעוֹת מִלְכּוֹ וְעֲשֵׂה חֲסֵד לְמִשְׁיחָנוּ לְדָוִד וּלְזָרְעוֹ עַד-עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד-עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוּ, וְדוֹרְשֵׁי
 יְהוָה לֹא-יִזְכְּרוּ כָל-טוֹב: נֶעַר הָיִיתִי גַם-זָקֵנְתִי וְלֹא-
 רָאִיתִי צָדִיק נִעְזָב, וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשֵׁי לָחֶם: כָּל-הַיּוֹם חוֹזֵן
 וּמְלוֹה, וְזָרְעוֹ לְבָרָכָה: מִה שֶׁאֲכָלוּ יִהְיֶה לְשִׁבְעָה, וּמִה
 שֶׁשָּׁתִּינוּ יִהְיֶה לְרַפּוּאָה, וּמִה שֶׁהוֹתַרְנוּ יִהְיֶה לְבָרָכָה,
 כְּדַכְתִּיב וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתֵרוּ כְּדַבֵּר יְהוָה:
 בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה, עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרוּךְ
 הַגָּבֵר « אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה, וְהָיָה יְהוָה מִבְּטָחוֹ:
 יְהוָה עִזָּ לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
 עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוּמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יִרְאוּ אֶת-יְהוָה קְדוֹשֵׁיו כִּי אֵינָן מִזְכֹּר לִירְאוֹ:
 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוּ וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא-יִזְכְּרוּ
 כָּל-טוֹב: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: פּוֹתֵחַ
 אֶת-יַדָּהּ וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן: בְּרוּךְ הַגָּבֵר « אֲשֶׁר יִבְטַח
 בַּיהוָה, וְהָיָה יְהוָה מִבְּטָחוֹ: נֶעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי,
 וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נִעְזָב וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשֵׁי לָחֶם: יְהוָה עִזָּ
 לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אם עשו זימון על הכוס, יאמר המברך:

כּוֹסֵי־שׁוֹעוֹת אֲשֶׁא וּבָשִׂים יְהוָהּ אֱקָרָא.

סְבִרֵי מְרִנָּן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.

בוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

אם עשו זימון על הכוס, יאמר המברך:

כּוֹסֵי־שׁוֹעוֹת אֲשֶׁא וּבָשִׂים יְהוָהּ אֱקָרָא.

סְבִרֵי מְרִנָּן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתֵי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.

בוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

עבור לעמוד פ"א

כוונות בכללות ברכה א' ("מתחילה ועד סוף")

חול כיון להאיר מוח חכמה דנוק' מוח' אורות דח' אותיות דאות אל"ף דאדנ"י, כזה
אלף למד פא

- שבת 1. התכללות העולמות אצילות דאצילות.
2. להמשיך מוח חכמה לז"א, יוד הי ויו הי.
3. להמשיך מוח חכמה לנוקבא, יוד ויו דלת (דע"ב). [יו"ט יכוין יוד ואו דלת דס"ג].

ברכת הזן היא בזו"ן הגדולים דאבי"ע דפנימיות דאצילות, ודאבי"ע דחיצוניות ודפנימיות דבריאה.

(1) בניה נוק' דע"י
(2) חכמה דכורא דע"י
(3) דעת או"נ עליון
(4) כתר עליון

פָּר וּפָּר

כיון להמשיך שפע מכתר עליון לשני זיווגי דחג"ת דעתיק, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דעתיק

דחג"ת דע"י	}	זיווג פנימי אֵלֶּה־הַיּוֹדֵה דחב"ד
		זיווג חיצון אֵלֶּה־הַיּוֹדֵה דנה"י וחג"ת

כיון להמשיך שפע משני זיווגי דחג"ת דעתיק לשני זיווגי דחג"ת דא"א, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דא"א

דחג"ת דא"א	}	זיווג פנימי אֵלֶּה־הַיּוֹדֵה דחב"ד
		זיווג חיצון אֵלֶּה־הַיּוֹדֵה דנה"י וחג"ת

כיון להמשיך שפע מזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א,
לזיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת

שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמל' דחכמות דחו"ב וחז"ג דמ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד דחג"ת דא"א
שפע דב"ן דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב דמ"ה וב"ן דב"ן דחב"ד דחג"ת דא"א

מס' ע"ב (חכמה)	יוד הי ויו הי
מס' ס"ג (בינה)	יוד הי ואו הי
מס' מ"ה (חסדים)	יוד הא ואו הא
מס' ב"ן (גבורות)	יוד הה וו הה

לפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב דזיווג עליון דאימא ותבונה
לפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב וחז"ג דזיווג עליון דאבא ויש"ס (עסמ"ב גי' ברו"ך עם ד' אותיות)

אהיה

יהוה

עפ"י פשט הסידור נראה שמדובר כאן בפרצוף דכללות (המשיכה לאבא ויש"ס, ולאבא ותבונה). אך יש לציין שלפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג) נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

ולזווג חב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דאו"א וישסו"ת (דנשיקין*), ולהמשיך טיפת עסמ"ב (מינייה וביה) ליסוד דחב"ד דחג"ת הנז' דאבא ויש"ס, וטיפת קס"א קמ"ג לקנ"א שביסוד דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה [זיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דאו"א וישסו"ת (דנשיקין)]

א"ה ה' ה' ה' ה'

<p>אלף הי יוד הי מס' קס"א (חכמה)</p> <p>אלף הא יוד הא מס' קמ"ג (בינה)</p>	<p>יוד הי ויו הי מס' ע"ב (חכמה)</p> <p>יוד הי ואו הי מס' ס"ג (בינה)</p> <p>יוד הא ואו הא מס' מ"ה (חסדים)</p> <p>יוד הה וו הה מס' ב"ן (גבורות)</p>
---	---

ליסוד (דגופא) דזיווג עליון דאימא ותבונה, שבו קנ"א בצירוף אותיותיו (גי' רל"ב)

ליסוד (דגופא) דזיווג עליון דאבא ויש"ס

אלף ה'ה'ה'ה'ה' י'וד ה'ה'ה'ה'ה'ה'

42
42
32
42
42
32

(י'ו ה'ו ו'ו ה'ו)

* ע"ה ח"ב דף ע"ח סע"א, ח"ב דף ע"ג ע"ב דרוש ט'. יחוד דנשיקין דאו"א מעורר יחוד פרטי בתוך אבא ובתוך אימא בנפרד (מינייה וביה, לא רואים בסידור), שזה גורם להורדת הטיפה ליסוד של כל צד בפני עצמו.

יכון להמשיך שפע מזיווג חיצוני, שהוא נה"י וחג"ת דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דאו"א, לזיווג חיצוני שהוא נה"י וחג"ת דחג"ת דמ"ה וב"ן דאו"א וישסו"ת [ויזווגם].

זיווג חיצוני דחג"ת ונה"י דחג"ת דאו"א וישסו"ת

א"ה ה' ה' ה' ה'

ולהמשיך מזיווג זה מוחין דאותיות דשלושה מ"ב דעס"מ ומילוייהם, עם גרנח"י דנח"י [דרוח דרוח] שבהם

<p>(ס"ג) אהיה</p> <p>יהוה</p> <p>יהוה</p>	<p>(מ"ה) אהיה אהיה</p> <p>יהוה יהוה</p> <p>יהוה</p>	<p>(ע"ב) אהיה</p> <p>יהוה</p> <p>יהוה (1) כתר</p>
<p>יוד הי ואו הי</p>	<p>יוד הא ואו הא</p>	<p>יוד הי ויו הי (5) חכמה</p>
<p>יוד ויו דלת. הי יוד</p> <p>ואו אלף ואו. הי יוד</p>	<p>יוד ואו דלת. הא אלף</p> <p>ואו אלף ואו. הא אלף</p>	<p>יוד ויו דלת. הי יוד</p> <p>ויו יוד ויו. הי יוד</p>
<p>ל"ז מילוי ס"ג</p> <p>יוד הי ואו הי</p>	<p>י"ט מילוי מ"ה</p> <p>יוד הא ואו הא</p>	<p>* מ"ו מילוי ע"ב</p> <p>יוד הי ויו הי</p>

* צדק ושלוש, על פי שעה"כ דף ס"ה אע"ב, דרוש קבלת שבת, מילויים אלו הם בחינת חסדים. שע"ר ח"א שאלה נ"ה (ז"א מקבל אותיות ומספר של כל השמות. ונותן את המספר של הכל לנוסח). ח"ב שאלה כ"ב.

אֶתָּה

(אשר תנה הודך)

[יכוין ל' זיווג עליון (תדיר), [פנימי דחב"ד דחג"ת], דאו"א וישסו"ת

אֵי הַיְהוּה

יכוין להמשיך מיסוד דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנו' דאבא ויש"ס,
טיפת עסמ"ב עם ה' חסדים

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה) **יוד הי ואו הי**

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**

ה' חסדים **יהוה** **יהוה**

יהוה

יהוה **יהוה**

ליסוד דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנו' דאימא ותבונה (ישסו"ת א' שהם ב'*) שבו קס"א קמ"ג קנ"א

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

יכוין להמשיך מיסוד הפנימי דחב"ד דחג"ת הנו' דאימא ותבונה (ישסו"ת א' שהם ב') כל הז' שמות וה' חסדים

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה) **יוד הי ואו הי**

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**

ה' חסדים **יהוה** **יהוה**

יהוה

יהוה **יהוה**

למלכות דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה (ישסו"ת ב' שהם ג'*) שהיא תנ"ה (קס"א קמ"ג קנ"א), ובה ה' גבורות

ה' גבורות **יהוה** **יהוה**

יהוה

יהוה **יהוה**

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

יכוין להמשיך מ"ב דע"ב (חח"ן) ומילוי (מ"ו),

עם נח"י דחיה (קו ימין), דרוח (דחיצון) דרוח (דחיצון)

(ע"ב)

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

(1) כתר

יְוָד הִי וְיָו הִי

(5) חכמה

יְוָד וְיָו דְלֵת . הִי יְוָד . וְיָו יְוָד וְיָו . הִי יְוָד

(9) בינה

מ"ו מילוי ע"ב

יְוָד הִי וְיָו הִי

לפנים דט"ס [עליונות] דכח"ב, דחח"ן דחג"ת ונה"י דחג"ת, דמ"ה וב"ן דמ"ה דזו"ן.

יְהוָה

יכוין להמשיך מ"ב דמ"ה (דתי) ומילוי (י"ט),
עם נח"י דרוח (קו אמצעי), דרוח (דחיצון) דרוח (דחיצון)

(מ"ה)

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

(1) כתר

יִוָּד הָאָ אָוּוּ הָאָ

(5) חכמה

יִוָּד וָאוּ דִלַּת . הָאָ אֱלֹהִים . וָאוּ אֱלֹהִים וָאוּ . הָאָ אֱלֹהִים

(9) בינה

י"ט מילוי מ"ה

יִוָּד הָאָ וָאוּ הָאָ

לפנים דט"ס [עליונות] דכח"ב, דדתי"י דחג"ת ונה"י דחג"ת, דמ"ה וב"ן דזו"ן.

יכוין להמשיך ולהוציא ממלכות דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דאימא ותבונה,
 צלם דמוחין דעסמ"ב וצלם דמוחין דקס"א קמ"ג קנ"א, עם חו"ג,
 עם נרנח"י דנח"י (פנימי) דרוח (דחיצון) דמ"ה וב"ן,
 ולהמשיכם ע"ג חב"ד דחג"ת דז"א (יר"א)

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה) **יוד הי ואו הי**
 קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
<small>ה' חסדים</small>	<small>ה' גבורות</small>	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**
 קנ"א **אלף הה יוד הה**

ואח"כ לחח"ן בג"ה דת"י דו"ק דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דז"א (גני רל"ב)

י ו ד ה **ו ה ה ה** **ו ו** **ו ה ה ה** **ו ה ה ה** **ו ה ה ה**

32 42 + 5 12 42 + 5 42 + 5 42 + 5

[גם יכוין לקשר ולחבר נוקבא דז"א הנקרא אדנ"י, בשם הוי"ה וכו' (נה"ש דף כ"א סוף ע"ד)]

יְהוָה וְאֱדֹנָיִם יְאֵהֲדוּנָהּ

אלהינו

יכוין להמשיך מ"ב דס"ג (בג"ה) ומילויז (ל"ז).

עם נח"י דנשמה (קו שמאל), דרוח (דהיצון) דרוח (דהיצון)

(ס"ג)

אלהיה

יהוה

יהוה

(1) כתר

יוד הי ואו הי

(5) חכמה

יוד ויו דלת . הי יוד . ואו אלק ואו . הי יוד

(9) בינה

ל"ז מילויז ס"ג

יוד הי ואו הי

לפנים דט"ס [עליונות] דכח"ב, דבג"ה דחג"ת ונה"י דחג"ת, דמ"ה וב"ן דב"ן דזו"ן.

מַלְךְ הָעוֹלָם

* יכוין למסור עצמו על קידוש השם, ולקבל עליו ד' מיתות בית דין, מד' אותיות יהו"ה ומד' אותיות אדני, ולייחדם ע"י (צ"ל עם) ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב

ע"ב	יוד הי ויו הי	א	א	א	י	ע"י	סקילה
ס"ג	יוד הי ואו הי	ה	ה	ד	ה	ע"י	שריפה
מ"ה	יוד הא ואו הא	י	י	נ	ו	ע"י	הרג
ב"ן	יוד הה וו הה	ה	ה	י	ה	ע"י	חנק

1 יכוין לברר כלים ורפ"ח דמלכים דאבי"ע דג' פרצופי כחב"ד הכוללים דפרצופי אבי"ע דפנימיות דאצילות] **1**

ו	ע"ב דע"ב מלכות דחסד	4	יוד הי ויו הי	מדריגה ז' בירורי ב"ן, דכורא דעתיק, ואבא, זו"א
ד	ע"ב דס"ג מלכות דגבורה	3	יוד הי ואו הי - יוד הי ואו הי	מדריגה ה', ז' מספר אותיות בירורי ב"ן, דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א
ב	ע"ב דמ"ה מלכות דתנה"י	2	יהוה - יוד הא ואו הא	מדריגה ג', ז' [עס"מ למ"ד לז"א] א בירורי ב"ן, דכורא דאריה, ויש"ס, ויעקב
א	ע"ב דב"ן מלכות דמלכות	1	ייה יהו יהוה	מדריגה ב' שהוא ד' [ב"ן למ"ן לנוק'] א בירורי ב"ן, דנוק' דאריה, ותבונה, ורחל

בירורים של י"ס פרטיות דז"א שהם כנגד י"ב פרצופים פרטיים דז"א

* ע"י אור הלבנה חלק אור החיים דף צ"ח, הקדמת הרש"ש לברכת האירוסין, ובפועל בדף ק"ז. מכאן סידר השד"ה כללים למטבע ברכה, בעיקר בענין הבירורים. וע"י גם אור הלבנה דף י"א ובעיקר דף י"ג, בענין הקדמה כללית על מטבע ברכה. **מע"א** דף פ"ח ע"ב, אק"ה גם משתתף ביחוד. **ע"י** ע"ה ח"ב דף כ"א אע"ג. נה"ש דף י"ז רע"ה. ש"ש ח"ג דף כ"ו ע"ב אות ל"ה. ענ"ה דף ל"ד רע"ב. **ע"י** שע"ה כ"ד ע"ב. תו"ח דף נ"ג ע"א (יש לכוון את הרפ"ח מלמטה למעלה). בענין רפ"ח, ע"י שע"ר ח"א ש' ער"ב.

יכוין להעלות [למ"ן] המוחין והנרנח"י שנמשכו בתכיבות אתה ה' אלהינו, שהם עסמ"ב קס"א קמ"ג קנ"א, [ה' חסדים וה' גבורות], שהם מוחין פנימיים דג' פרצופים הפנימיים שהם חב"ד דחג"ת דז"א. וג' מ"ב דעס"מ ומילוייהם, שהם מוחין דב' פרצופים החיצוניים נה"י וחג"ת דפרצופי חג"ת דז"א, עם הנ"ר (חיצון) והנח"י (פנימי) דרוח שלהם,

פנימי דחיצון (חב"ד דחג"ת, עם נרנח"י דנח"י דרוח)

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֵל הוּא יוֹ הוּ
יְי הוּ וו הוּ

אֵל הוּ יוֹ הוּ
יְי הוּ וו הוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי ואו הי
אלף הא יוד הא

ס"ג (בינה)

קמ"ג (בינה)

יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי

ע"ב (חכמה)

קס"א (חכמה)

יְהוָה

ה' גבורות

יְהוָה

יְהוָה

ה' חסדים

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יוד הה וו הה

ב"ן (גבורות)

יוד הא ואו הא

מ"ה (חסדים)

אלף הה יוד הה

קנ"א

חיצון דחיצון (נה"י וחג"ת דחג"ת, עם נרנח"י דרוח דרוח)

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

כתר

יוד הי ואו הי

יוד הא ואו הא

יוד הי ויו הי

חכמה

יוד ויו דלת. הי יוד
ואו אלף ואו. הי יוד

יוד ואו דלת. הא אלף
ואו אלף ואו. הא אלף

יוד ויו דלת. הי יוד
ויו יוד ויו. הי יוד

בינה

ל"ז מילוי ס"ג

י"ט מילוי מ"ה

מ"ו מילוי ע"ב

יוד הי ואו הי

יוד הא ואו הא

יוד הי ויו הי

[להעלותם] עם בירורי כלים ואורות דרפ"ח דג' פרצופים כחב"ד המוללים דפנימיות דאותו פרצוף, דאבי"ע דז"א דאצילות ודאבי"ע, המתייחס למצוה זו,

מדריגה ז' יוד הי וין הי בירורי ב"ן, דעתיק, ואבא, וז"א	מדריגה ה', ז' יוד הי ואו הי - יוד הי וין הי מספר מדריגה ג', ז' [עס"מ למ"ד לז"א]	ע"ב דע"ב מלכות דחסד	1 2
בירורי ב"ן, דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א	אותיות יוד הי ואו הי - יוד הי וין הי מדריגה ג', ז' [עס"מ למ"ד לז"א]	ע"ב דס"ג מלכות דגבורה	
בירורי ב"ן, דאריה, ויש"ס, ויעקב	יהוה - יוד הא ואו הא מדריגה ב' שהוא ד' [ב"ן למ"ן לנוק']	ע"ב דמ"ה מלכות דתנה"י	
בירורי ב"ן, דנוק' דאריה, ותבונה, ורחל	י יהו יהו יהוה מדריגה ב' שהוא ד' [ב"ן למ"ן לנוק']	ע"ב דב"ן מלכות דמלכות	3 4 5

(8) עם שורשי הנרנח"י דיליה, לזו"ן (שהם אבד"ו 1).

ואז ניתן כח בזו"ן, ומבררים גם הם,

מבירורי אחוריים דיסו"ת 2 ("התארכות"), k 2

ומחלקי כחב"ד דיסו"ת הכלולים עם הרפ"ח 3 ("מתנות"), k 3

ומעלים אותם [עם שפע החיצון שלהם (זו"ן), ו] עם הבירורים שלהם (רפ"ח) שנבררו על דינון ליסו"ת. [עם 5 שלהם] 1 2 3 4

ואז ניתן כח ביסו"ת ומבררים גם הם מבירורים הנו',

ומחלקי כחב"ד דאו"א [שהיו כלולים עם הרפ"ח] 5 ("מתנות"), k 3

ומבחינת אחוריים דאו"א 4 ("התארכות"), k 2

ומעלים אותם [עם שפע החיצון שלהם (יסו"ת), ו] עם הבירורים שלהם (יסו"ת) שנבררו ע"י זו"ן, לאו"א. [עם 5 שלהם] 2 3 4

וכן ניתן כח באו"א ומבררים גם הם,

מאחוריים דנה"י דא"א 4 ("התארכות"), k 2

ומחלקי כחב"ד דא"א [שהיו כלולים עם הרפ"ח] 5 ("מתנות"), k 3

ומעלים אותם [עם שפע החיצון שלהם (או"א), ו] עם הבירורים שלהם (או"א) שנבררו ע"י יסו"ת, לא"א. [עם 5 שלהם] 2 3 4

וכן ניתן כח בא"א ונוק' ומבררים גם הם,

ומחלקי כחב"ד דעתיק [שהיו כלולים עם הרפ"ח] 5 ("מתנות"), k 3

ומעלים אותם [עם שפע החיצון שלהם (אריך ונוק), ו] עם הבירורים שלהם (אריך ונוק) שנבררו ע"י או"א, לעתיק. [עם 5 שלהם] 2 3 4

1 ע"י מע"א דף צ' ע"א.

- 2 התפשטות אח' דא"א או"א (ויסו"ת), עד גבול עולם האצילות (ולא לבי"ע), בלשונו "ההתארכות". ומזה ייעשה מוחין ליסו"ת.
- 3 בחינה שנקראת בלשונו "המתנות". "המתנות", דהיינו הלבושים שנתנו יסו"ת (וכן שאר הפרצופים: ע"י, א"א, או"א) לזו"ן בעת מקרה המלכים, ונרדו איתם לבי"ע (ע"י ע"ה ח"א דף פ"ג ע"ג, הריפ"ש אמצע אות א'). ומזה נעשה גם כן מוחין ליסו"ת (וכן לשאר הפרצופים: ע"י, א"א, או"א). ובנוסף לכך (במילת אשר) נעשה לבושים (צלמים) לשפע החדש דז"א (מהמוחין של כל פרצוף נעשים צלמים לפרצוף שמתחתיו). עוד, נראה מכאן שהם כלולים בתוך הרפ"ח, ונקראים ג"ר (ע"ס) דרפ"ח. ע"י אוצ"ח דף ל"א ע"ב, אות ב'. ע"י אוצ"ח דף ל"א ע"ג, אשר"ל סוף אות ב'. (ע"י גם ש"ש ח"א דף פ"א רע"ה, בענין עשיית מוחין ליסו"ת מהבירורים הנ"ל).
- 4 ההתארכות. התפשטות אח' דא"א או"א, כנ"ל בהגדה 2, עושה מוחין לפרצוף הנוכח.
- 5 המתנות. דהיינו, הלבושים שנתנו ע"י, א"א או"א, כנ"ל בהגדה 3, עושה מוחין לפרצוף הנו', וצלמים (לבוש וך) לפרצוף שמתחתיו.

וכן על דרך זה עד ע"ב ס"ג דא"ק.

ע"ב דא"ק **יְיָ הֵי יְיָ הֵי**
 ס"ג דא"ק **יְיָ הֵי וְאֵן הֵי**

ואז מזדווגים פנימיות ע"ב ס"ג דא"ק
אֵי הֵי הֵי הֵי

ומוציאים עשר ספירות דמ"ה ממצח דא"ק, ותשלום עשר ספירות דב"ן מעינים דא"ק, השייכים לאותם הברורים שעלו, המתייחסים למצוה זו כנ"ל. ונמשכים בבחינת צלם דמוחין דגדלות עם נרנח"י דנח"י שבתוכם, שהם י"ג הוויות ואהי"ה מנוקדות כידוע, עם אור הטעמים, עם אור א"ס המלוּבש בכתר דעתיק דא"ק, לעתיק דאצילות.

◊ ולוקח [עתיק] המובחר שבהם, (שהם כתר דמ"ה, וה' ראשונות [דמלכות] דכתר דב"ן, [וניתוסף לו מחדש חצי תחתון דמלכות דכתר וט"ס אחרות, להשלים ל"ס דכתר דב"ן], וג"ר דחכמה דב"ן, וד"ר דבינה דב"ן, וז' כתרם דז"ת דב"ן).

ולזווג מ"ה וב"ן דעתיק [ונק']
אֵי הֵי הֵי הֵי

וימשיך שארית המוחין למ"ה וב"ן דא"א, ולהשאיר שם המובחר שבהם, (שהם חכמה דמ"ה, וה' אחרונות [דמלכות] דכתר דב"ן, [וניתוסף לו מחדש חצי עליון דמלכות דכתר, וט"ס אחרות להשלים ל"ס דכתר דב"ן]).

ויזווג א"א ונק'
אֵי הֵי הֵי הֵי

וימשיך שארית המוחין ל[מ"ה וב"ן ד]או"א [עילאין], וישאיר שם המובחר שבהם, (שהם כתר וחכמה דבינה דמ"ה, וו"ק דחכמה דב"ן לאבא עילאה, ובינה דבינה דמ"ה, וה"ק דבינה דב"ן לאימא עילאה).

ויזווג או"א עילאין
אֵי הֵי הֵי הֵי

וימשיך השאר ל[מ"ה וב"ן ד]ישסו"ת, וישאיר שם המובחר שבהם, (שהם ו"ק דבינה דמ"ה, ומלכות דחכמה דב"ן ליש"ס, ומלכות דבינה דמ"ה, ומלכות דבינה דב"ן לתבונה).

(עיי' עה"ל ח"א 26. הורדת שארית השפע ליסוד דיש"ס ודתבונה, בנפרד. כניסה בצלמים. ואז) ויזווג ישסו"ת

אֵי הֵי הֵי הֵי

ושארית המוחין (שהם ז"ק דמ"ה, וז"ק דב"ן חוץ מהכתרים דז"ק דב"ן),

ימשיכם ליסוד [דתבונה] (ישסו"ת א' שהם ב' *). ואז לידה א'. ואז הורדה ל- (1) מלכות דישסו"ת [צ"ל דתבונה] (ישסו"ת ב' שהם ג' *, היינו כניסה בלבושים), (כאשר הם כבר) מלוּבשים בצלמי המוחין (צלמים) של הברורים שלהם [דישסו"ת] (המתנות הנ"ל), שכבר עלו ונתקנו.

◊ עיי' אוצ"ח דף י"ז ע"א, אש"ל אות ג' (מ"ה החדש מברר לעצמו את שם ב"ן). עיי' נה"ש דף ז' סע"ב (מלכות דכתר דב"ן).
 * עיי' פת"ע דף ג' ע"א, בהשוואה לתיבת אתה ותיבת אחד. הוא מביא את הגהת השמ"ש על ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד אות א'.

יכוין לתחזיר למקומם את המוחין דה' פרוצפי חג"ת (שפע חיצון) עם הנ"ר והנח"י דרוח, שעלו למ"ן, במלך העולם.

פנימי דחיצון (חב"ד דחג"ת, עם נרנח"י דנח"י דרוח)

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֵל הוּא יוֹהוּ

יְהוָה הוּא

אֵל הוּא יוֹהוּ

יְהוָה הוּא

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְוֹד הִי וְאוֹ הִי

ס"ג (בינה)

יְוֹד הִי וְאוֹ הִי

ע"ב (חכמה)

אֵלֶּף הֵא יוֹד הֵא

קמ"ג (בינה)

אֵלֶּף הִי יוֹד הִי

קס"א (חכמה)

יְהוָה

ה' גבורות

יְהוָה

יְהוָה

ה' חסדים

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְוֹד הֵא וְאוֹ הֵא

ב"ן (גבורות)

יְוֹד הֵא וְאוֹ הֵא

מ"ה (חסדים)

אֵלֶּף הֵא יוֹד הֵא

קנ"א

חיצון דחיצון (נה"י וחג"ת דחג"ת, עם נרנח"י דרוח דרוח)

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

כתר

יְוֹד הִי וְאוֹ הִי

יְוֹד הֵא וְאוֹ הֵא

יְוֹד הִי וְאוֹ הִי

חכמה

יְוֹד וְאוֹ דִלְתָהּ הִי יוֹד

יְוֹד וְאוֹ דִלְתָהּ הֵא אֵלֶּף

יְוֹד וְאוֹ דִלְתָהּ הִי יוֹד

בינה

וְאוֹ אֵלֶּף וְאוֹ הִי יוֹד

וְאוֹ אֵלֶּף וְאוֹ הֵא אֵלֶּף

וְאוֹ יוֹד וְאוֹ הִי יוֹד

ל"ז מילוי ס"ג

י"ט מילוי מ"ה

מ"ו מילוי ע"ב

יְוֹד הִי וְאוֹ הִי

יְוֹד הֵא וְאוֹ הֵא

יְוֹד הִי וְאוֹ הִי

לידה ב' ואז) יכוין להמשיך מיסוד ומלכות דישסו"ת [צ"ל ממלכות דתבונה] דאצילות (ישסו"ת ב' שהם ג', היינו מהלבושים הנ"ל), מקיפי ל"מ (י"ס פרטיות) דצלמי המוחין דחכמות [דל"מ] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דחיה שבהם

חכמה דל"מ דצל"ם דאימא			חכמה דל"מ דצל"ם דאבא		
אֱהִיָּה יְהוָה			אֱהִיָּה יְהוָה		
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אוֹהוּיְהוּ	אוֹהוּיְהוּ	אֱהִיָּה	אוֹהוּיְהוּ	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוּוְהוּ	יְהוּוְהוּ	יְהוָה	יְהוּוְהוּ	יְהוָה

לחב"ד וחג"ת, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דאצילות דז"א דאצילות, דאב"ע דאצילות
(מ"ו) (ל') (זכר) (נקבה) (גדלות)
①
②
③

יכוין להמשיך מקיפי ל"מ (י"ס פרטיות) דצלמי המוחין דבינות [דל"מ] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דנשמה שבהם

בינה דל"מ דצל"ם דאימא			בינה דל"מ דצל"ם דאבא		
אֱהִיָּה יְהוָה			אֱהִיָּה יְהוָה		
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אוֹהוּיְהוּ	אוֹהוּיְהוּ	אֱהִיָּה	אוֹהוּיְהוּ	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוּוְהוּ	יְהוּוְהוּ	יְהוָה	יְהוּוְהוּ	יְהוָה

לחב"ד וחג"ת, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דבריאה דז"א דאצילות, דבריאה, דאב"ע דאצילות
(מ"ו) (ל') (זכר) (נקבה) (גדלות)
②
①
③

* יש לחלק את הל"מ והצ' לחו"ב תו"מ גם כשאין תיבות להצמיד אליהם.
 * ע"י שע"ר ח"ב ש' ט"ז. במ"ב, הצל"מ כאן הם כלים פנימים-אמצעים-חיצונים של הפנימי. לאחר מכן, נביא מקיפי ל"מ אמיתיים, דומיא ד"קונה הכל" בתפילה, שהפנימי תמיד קודם למקיף (עפ"י השפת אמת).

כיוון להמשיך מקיפי ל"מ (י"ס פרטיות) דצלמי המוחין דו"ק [דל"מ] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דרוח שבהם

ו"ק דל"מ דצל"ם דאימא				ו"ק דל"מ דצל"ם דאבא			
אֱהִיָּהּ יְהוָה				אֱהִיָּהּ יְהוָה			
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

לחב"ד וחג"ת, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דיצירה דו"א דאצילות, ודיצירה, דאב"ע דאצילות
 (מ"י) (ל"י) (זכר) (נקבה) (גדלות) 1 2 3

כיוון להמשיך מקיפי ל"מ (י"ס פרטיות) דצלמי המוחין דמלכיות [דל"מ] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דנפש שבהם

מלכות דל"מ דצל"ם דאימא				מלכות דל"מ דצל"ם דאבא			
אֱהִיָּהּ יְהוָה				אֱהִיָּהּ יְהוָה			
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

לחב"ד וחג"ת, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דעשיה דו"א דאצילות, ודעשיה, דאב"ע דאצילות
 (מ"י) (ל"י) (זכר) (נקבה) (גדלות) 1 2 3 4

נקיפות:

1 אצילות	2 בריאה	3 יצירה	4 עשיה
א פנימי	ב חיצוני	א פנימי	ב חיצוני
1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4
9 10 11 12	9 10 11 12	9 10 11 12	9 10 11 12
17 18 19 20	17 18 19 20	17 18 19 20	17 18 19 20
25 26 27 28	25 26 27 28	25 26 27 28	25 26 27 28

ג' ממדים (ס"ד בחי' בכ"א):
 * מישורים (1 2 3 4)
 * שורות (1 2 3 4)
 * טורים (א ב א)
 * שפע חיצוני (2-3-4)
 * הכנה לברכה (בי"ע דבי"ע)

תמונה

כיוון להמשיך מוחין פנימיים דצ' (י"ס) דצלמי המוחין דחכמות [דצ'] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דחיה שבהם

חכמה דצ' דצל"ם דאימא			חכמה דצ' דצל"ם דאבא		
אֱהִיָּהּ יְהוָה			אֱהִיָּהּ יְהוָה		
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	יְהוָה	אֱהִיָּהּ	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה		יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	יְהוָה	אֱהִיָּהּ	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה		יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	יְהוָה	אֱהִיָּהּ	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה		יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	יְהוָה	אֱהִיָּהּ	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה		יְהוָה	יְהוָה

לנה"י, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דאצילות דו"א דאצילות, דאבי"ע דאצילות

(צ') (זכר) (נקבה) (גדלות) 1

כיוון להמשיך מוחין פנימיים דצ' (י"ס) דצלמי המוחין דבינות [דצ'] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דנשמה שבהם

בינה דצ' דצל"ם דאימא			בינה דצ' דצל"ם דאבא		
אֱהִיָּהּ יְהוָה			אֱהִיָּהּ יְהוָה		
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	יְהוָה	אֱהִיָּהּ	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה		יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	יְהוָה	אֱהִיָּהּ	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה		יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	יְהוָה	אֱהִיָּהּ	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה		יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	יְהוָה	אֱהִיָּהּ	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה		יְהוָה	יְהוָה

לנה"י, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דבריאה דו"א דאצילות, דבריאה, דאבי"ע דאצילות

(צ') (זכר) (נקבה) (גדלות) 2

כיוון להמשיך מוחין פנימיים דצ' (י"ס) דצלמי המוחין דו"ק [דצ'] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דרוח שבהם ו"ק דצ' דצל"ם דאימא

ו"ק דצ' דצל"ם דאימא				ו"ק דצ' דצל"ם דאבא			
אֱהִיָּהּ יְהוָה				אֱהִיָּהּ יְהוָה			
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אוהויהו	אוהויהו	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אוהויהו	אוהויהו	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יהויהוהו	יהויהוהו	יְהוָה	יְהוָה	יהויהוהו	יהויהוהו	יְהוָה

לנה"י, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דיצירה דו"א דאצילות, ודיצירה, דאבי"ע דאצילות

(צ) (זכר) (נקבה) (גדלות) 3 2 1

כיוון להמשיך מוחין פנימיים דצ' (י"ס) דצלמי המוחין דמלכות [דצ'] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דנפש שבהם מלכות דצ' דצל"ם דאימא

מלכות דצ' דצל"ם דאימא				מלכות דצ' דצל"ם דאבא			
אֱהִיָּהּ יְהוָה				אֱהִיָּהּ יְהוָה			
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אוהויהו	אוהויהו	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אוהויהו	אוהויהו	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יהויהוהו	יהויהוהו	יְהוָה	יְהוָה	יהויהוהו	יהויהוהו	יְהוָה

לנה"י, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דעשיה דו"א דאצילות, ודעשיה, דאבי"ע דאצילות

(צ) (זכר) (נקבה) (גדלות) 4 2 8

פנינים:

- ג' מומדים (ס"ד בחי' בכ"א): 1 2 3 4
- * מישורים (1 2 3 4)
- * שורות (1 2 3 4)
- * טורים (ע"ב א)
- שפע חיצון (2-3-4)
- הכנה לברכה (בי"ע דבי"ע)

תתונה	1	2	3	4
	9	10	11	12
	17	18	19	20
	25	26	27	28
	32	33	34	35

הָאֵל הַיָּזָן אוֹתָנוּ וְאֶת הָעוֹלָם כָּלּוֹ¹ בְּטוֹבוֹ גַּי ע"ה יהו"ה, בְּיַזְן גַּי מִלּוֹי דְרַבּוּעַ מ"ה יוֹד. יוֹד הֵא. יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא בְּחֶסֶד גַּי יֵה יהו יהוה וּבְרַחֲמִים רַבִּים. לְיוֹתָן גַּי אב"ג ית"ץ לְחֵם לְכָל-בְּשָׂר ר"ת גַּי יב"ק יֵהלוֹהֵהִים. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד² וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חֶסֶר לָנוּ וְאֵל יַחֲסֵר לָנוּ מִזֶּזֶן תִּמְיֵד לְעוֹלָם וְעַד³. כִּי הוּא אֵל יכוּן כִּי אֵל זֶה הוּא אֵל שְׂדֵי שְׁבַרְיָאָה וְהוּא מִשְׁפִּיעַ אֵל יָזָן שְׁהוּא בְּגַי אֵל יְהוּה שְׁבִיעִירָה וּמִפְרָנְס־לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוֹךְ לְכָל. וְהִתְקִין מִחַיָּה וּמִזֶּזֶן לְכָל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְרַחֲמָיו וּבְרַב חֶסֶדָיו. כְּאֲמוֹר:

הַיָּזָן אֶת-הָעוֹלָם כָּלּוֹ¹ בְּטוֹבוֹ גַּי ע"ה יהו"ה, בְּיַזְן גַּי מִלּוֹי דְרַבּוּעַ מ"ה יוֹד. יוֹד הֵא. יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא בְּחֶסֶד גַּי יֵה יהו יהוה וּבְרַחֲמִים, הוּא לְיוֹתָן גַּי אב"ג ית"ץ לְחֵם לְכָל-בְּשָׂר ר"ת גַּי יב"ק יֵהלוֹהֵהִים, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד² וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל, תִּמְיֵד לֹא-חֶסֶר לָנוּ, וְאֵל יַחֲסֵר לָנוּ מִזֶּזֶן לְעוֹלָם וְעַד³, בְּעֶבֶר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא אֵל יכוּן כִּי אֵל זֶה הוּא אֵל שְׂדֵי שְׁבַרְיָאָה וְהוּא מִשְׁפִּיעַ אֵל יָזָן שְׁהוּא בְּגַי אֵל יְהוּה שְׁבִיעִירָה וּמִפְרָנְס לְכָל וּמִטֵּיב לְכָל, וּמִכִּין מִזֶּזֶן לְכָל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא, כְּאֲמוֹר:

1 ללא קשר למי אני, איזה עיסוק יש לי, איזה השתדלות אני עושה.

2 אלא, רק בגלל שהוא טוב ורוצה להיטיב, ואוהב אותי אהבה מושלמת וללא תנאים, ונותן לי הכי טוב בשבילי.

3 בתנאי שאני מאמין שהוא נותן ולא מוגבל בכלום, ולא חוסם אותנו, ללא קשר לעיסוק שלי ולהשתדלות שלי.

פּוֹתֵץ

בג"י שע"ה + מ"ה + ס"ה
ח' חוורת

ש"ע דא"א
אלף למד. אלף למד

לז"א
יוד הא ואו הא

ולנוק'
אדנ"י

אַתְּ יִדְךָ

שני יו"דיון. ר"ת פא"י.
בג"י ב' השמות אהדו"נה ז"ן
חכמה דז"א ו"ק דז"א יסוד דנוק'

ס"ת זתך. יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א לכל העולמות
יוד ה"י ו"ו ה"י : יוד ו"ו דלת. ה"י יוד. ו"ו יוד ו"ו. ה"י יוד

$$4 \times 10 = 400 \text{ ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חת"ך}$$

ס"ת זתך, באתב"ש סא"ל, גי' יאהדו"נה

וּמְשַׁבֵּיעַ זַתְךָ

יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א לכל העולמות
יוד ה"י ו"ו ה"י : יוד ו"ו דלת. ה"י יוד. ו"ו יוד ו"ו. ה"י יוד

$$4 \times 10 = 400 \text{ ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חת"ך}$$

לְכֹל חַי רִצּוֹן

רצו"ן בגי' קפ"ד קס"א
יוד. יוד ה"י. יוד ה"י ו"ו. יוד ה"י ו"ו ה"י יסוד אבא
אלף ה"י יוד ה"י יסוד אימא

רזל להמתיק רחל הרמוזה בר"ת

מ נ צ פ ר להמתיק ב' דמעין (פ"ר)

דין דין דין דין דיין (ש"ך)

גם יכוין להמש' מהרצון הנז' שפע ומזון וברכה רבה לכל העולמות

אורח
אורח
היה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

חול יכין יְיָ הַ

המשכה למוח חכמה דו"א, יוד ה' ו' ה'.

שבת

המשכה למוח חכמה דנוק' יוד ו' דלת (דע"ב). [ביו"ט יכין יוד ואו דלת דס"ג].
התכללות העולמות אצילות דאצילות.

הַיְיָ אֵת הַכֹּל.

כוונות בכללות ברכה ב' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכין להאיר מוח בינה דנוק' מח' אורות דח' אותיות דאות דל'ת דאדנ"י, כזה

דלת למד תו [בר"ה ת"ו],

שבת

1. התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות.

2. להמשיך מוח בינה לז"א, יוד ה' ואו ה'.

3. להמשיך מוח בינה לנוקבא, ה' יוד (דע"ב). [ביו"ט יכין ה' יוד דס"ג].

זוּדָה לָךְ. יְהוָהנִי אֱלֹהֵינוּ. עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ

היה ארון הכסף והמזבח כולם

אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזוֹן.

עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים. וְעַל

בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֵּי

רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים (י"מ: שִׁחֻזְנֵתָנוּ) וּמִזוֹן שֶׁאַתָּה זָן

וּמְפָרֵס אוֹתָנוּ.

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר וזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם זכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַהֲחַמּוֹת. שְׁעֵשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם בְּזִמְנָן הַזֶּה.

להנוכה

בְּיָמֵי מִתְתִּיָּה בֶן יוֹחָנָן כִּהֵן גְּדוֹל חֲשֻמוֹנָאִי וּבְנָיו. כְּשֶׁעֲמַדָּה מַלְכוּת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל. לְשִׁפְחָם תּוֹרַתְךָ וְלַהֲעִבְרִים מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבְתָּ אֶת רִיבָם. דִּנְתָּ אֶת דֵּינָם. נִקְמְתָּ אֶת נִקְמָתָם. מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים. וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ: לָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וְלַעֲמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כִּהִיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְנֵיךָ לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ וּפְנִי אֶת־הֵיכַלְךָ. וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלָיו בְּהִלָּל וּבַהוֹדָאָה. וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְנִזְדָּה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה.

לפורים

בְּיָמֵי מָרְדֳכָי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּירָה. כְּשֶׁעֲמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הִרְשָׁע. בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגָּ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים. מִנְעֵר וְעַד זָקֵן טָף וְנָשִׁים בָּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלְשֵׁה עֶשְׂרִי לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עֶשְׂרִי הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַת אֶת עֲצָתוֹ וּקְלַקְלַת אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ. וְהַשְׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו עַל הָעֵץ. וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נֶס וּפְלָא. וְנִזְדָּה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה.

עַל הַכֹּל יְהוָהנִי אֱלֹהֵינוּ. אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים

היה ארון הכסף והמזבח כולם

אֶת שִׁמְךָ. כְּאִמּוֹר וְאֶכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכָתָ

אֶת

זוּדָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לָאֲבוֹתֵינוּ**, ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **אֶרֶץ תְּמִידָה טוֹבָה וְרוֹחָבָה**, ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ**
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם**, ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **וּפְדִיתָנוּ מִבַּיִת עֲבָדִים**,
וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחִתַּמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלַּמִּדְתָּנוּ**, ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **וְעַל זִקְיֶיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ**, ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **וְעַל זֵימִים זָזוּ וְחִסַּד שֶׁחִזַּנְתָּנוּ**, ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **וְעַל אֲכִילַת**
מִזֶּזֶן שֶׁאַתָּה זָז וּמִפְרָגִים אוֹתָנוּ תְּמִיד, ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **בְּכָל־יּוֹם וּבְכָל־עֵת**
וּבְכָל־שָׁעָה:

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר וזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם נזכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.
עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלוֹת וְעַל הַנְּחִמָּה וְעַל הַנְּחִמָּה שֶׁעָשִׂיתָ לָאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנָן הַזֶּה.

להנוכה

בַּיָּמִי מִתְתִּיחַו בְּזִיּוֹנָן כְּהֵן גְּדוֹל וְשִׁמוֹנָא וּבְזִיו, ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **כְּשֶׁעֲמַדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל־עַמְּךָ**
יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁכִּיחֵם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירֵם ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **«מִזְחִקִי רְצוֹנְךָ, וְאַתָּה בְּרוּחְמִיךָ הַרְבִּי, עֲמַדְתָּ**
לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם, רַבַּת אֶת־רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת־דִּינָם, נִקְמַת אֶת־נִקְמָתָם, מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד
זַלְזָיִים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטָיִים, וְטַמְאִים בְּיַד טְהוּרִים, וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי
תּוֹרַתְךָ, וְלֶךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **«תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן**
כְּהִיּוֹם הַזֶּה, וְאַחַר כֵּךְ בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בִּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת־הַיְכָלְךָ, וְטַהְרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ
נְרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֶת (יָמִים אֱלוֹ הַהִלָּל וּבַהוֹדָאָה וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נֶס וּפְלָא וְנוֹדָה
לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה) יָמֵי חֲזָנְךָ אֱלוֹ, לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל» לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:

לפורים

בַּיָּמִי מִרְדְּכָי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׂוֹן הַבִּיּוּרָה, ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **כְּשֶׁעֲמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּזֶן הַרְשָׁע, בְּקֶשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג**
וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים, מִנְּעֵר וְעַד־יָקוֹן, טַף וְנָשִׁים, בַּיּוֹם אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֵי
לְחָדָשׁ «שְׁנַיִם עֶשְׂרִי הוּא חֹדֶשׁ אָדָר, וְשִׁלְלָם לְבוֹד, וְאַתָּה בְּרוּחְמִיךָ הַרְבִּים הִפְרַת אֶת־עֲצָתוֹ,
וְקִלְקַלְתָּ אֶת־מִחְשַׁבְתּוֹ, וְהַשְׁבֹּת לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו עַל־הָעֵץ, (וְעָשִׂיתָ
עִמָּהֶם נֶס וּפְלָא וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה):

וְעַל ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ**, ^{תהי' ארון הכל' היה היה} **אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים**
אוֹתְךָ, יְתַבָּרֶךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־זֵי תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
כְּפָתוּב, וְאֲכִילַת וּשְׂבִיעַת וּבִרְכַת
אֵת

כוונות מזיגת הכוס

קודם שימזוג הכוס, יכוין כי הוא י"ן זל, כמספר ג' ווי"ן דשם ב"ן, ועם ב"ן עצמו בגי' י"ן כזה
וּוּ יוּד הַה וּוּ הַה

גם יכוין לחמישה ידות דשם ב"ן, שבגי' י"ן כזה

וּוּמִנְצֵפֶר וּמִנְצֵפֶר וּוּמִנְצֵפֶר וּוּמִנְצֵפֶר וּוּמִנְצֵפֶר

וימזגנו בתשעה יודין דעסמ"ב כמספר בל"ם

יוּד הַה וּוּוּ הַה

יוּד הַה וּאֵוּ הַה

יוּד הַה וּאֵוּ הַה

יוּד הַה וּוּ הַה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

חול יכוין אלהים

שבת המשכה למוח בינה דז"א, יוד ה"י ואו ה"י.

המשכה למוח בינה דנוק' ה"י יוד (דע"ב). [יו"ט יכוין ה"י יוד דס"ג].

התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות, כנז'.

עַל-הָאָרֶץ וְעַל הַמַּזּוּן.

כוונות בכללות ברכה ג' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח החסדים דדעת דנוק' מט' אורות דט' אותיות דאות נו"ן דאדנ"י, כזה

נֹן וּאֵוּ נֹן

שבת 1. התכללות העולמות יצירה דאצילות בבריאה ואצילות דאצילות.

2. להמשיך מוח חסדים דדעת לז"א, יוד הא ואו הא.

3. להמשיך מוח חסדים דדעת לנוקבא, ו"ו יוד ו"ו (דע"ב). [ביו"ט ואו אלף ואו דס"ג].

רָצוּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְעַל יְשָׂרָאֵל עַמָּךְ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל הַיְכָלְךָ, וְעַל מַעוֹנֶךָ, וְעַל הַבֵּיטָרָה, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו, אָבִינוּ רַעֲנוּ זִוְנָנוּ פְּרָנְסָנוּ כִּלְכַלְנוּ הַרְוִיחָנוּ, הַרְוִיחַ לָנוּ מִהֲרָה מִכְּלִי-צָרוֹתֵינוּ, וְנָא אֵל תִּצְרִיכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְיָדֵי מַתְּנוֹת בְּשָׂר וָדָם וְלֹא לְיָדֵי הַלְּוָאֹתָם, אֲלֵא לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה וְהַרְחֵבָה הַעֲשִׂיָּרָה וְהַפְתּוּחָה. יְהִי רָצוֹן שְׁלֹא נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא נִכְרָם לְעוֹלָם הַבָּא, וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מִשִּׁיחָךְ תַּחֲזִירָנָה לְמִקוּמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

בשבת יאמר רצה:

רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְכוּיִן לְהַתְּפַלֵּל שִׁיחֲלִיצֵנוּ ה' מִהַנְּהַגַת וְשִׁלִּיטַת מַטְטְרוֹיִן וְשִׁתְּהִיָּה הַנְּהַגָה עַל יְדֵי ז"א דִּאֲצִילוֹת או עַל יְדֵי עוֹלָם הַבְּרִיאָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמַצּוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּעִי, הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁבִיעִי הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, כִּי יוֹם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מִלְּפָנֶיךָ, נִשְׁבַּת בּוֹ וְנִזְוִיחַ בּוֹ וְנִתְעַנֵּג בּוֹ כְּמִצְוֹת חֻקֵי רְצוֹנְךָ, וְאֵלֵיךָ צָרָה וְיִגְוֹן בְּיוֹם מִנְּוִחָתֵנוּ, וְהִרְאֵנוּ בְּנִזְוִחַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַנְּחִמּוֹת, וְהַגֵּם שְׂאֵכְלָנוּ וְשִׁתֵּנוּ חֲרָבִין בֵּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לֹא שִׁכַחְנוּ, אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ לְנַצַּח וְאֵל תִּזְנַחְנוּ לְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.

בראש־חדש, ביום טוב ובחול המועד, אומר יעלה ויבוא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ יְעֹלָה וְיָבֵא וְיִגְעֵעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זְכוֹר יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזָכְרוֹן מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזָכְרוֹן כָּל-עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה, לְחַן לְחֻסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם

בראש חדש:

א אֵל אֱלֹהֵי אֱלֹהֵינוּ יִכּוּיִן בְּגִי' רִיבּוּעַ אֱלֹהִים פְּשׁוּט
א אֱלֹהֵינוּ יִכּוּיִן בְּגִי' רִיבּוּעַ אֱלֹהִים פְּשׁוּט
א אֵלְךָ לְמַד הִי יוֹד מִמֶּנּוּ יִכּוּיִן בְּגִי' אֱלֹהִים דְּיוּדִיִן

ר
א
ש

חַדְשׁ יִכּוּיִן בְּגִי' קַס"א קנ"א
חַדְשׁ יִכּוּיִן בְּגִי' קַס"א קנ"א
חַדְשׁ יִכּוּיִן בְּגִי' קַס"א קנ"א
חַדְשׁ יִכּוּיִן בְּגִי' קַס"א קנ"א

ח
ד
ש

- בפסח: חַדְשׁ הַמִּצְוֹת הַזֶּה בְּיוֹם (ביו"ט מוסיפים טוב) מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַזֶּה
- בשבועות: חַדְשׁ הַשִּׁבּוּעוֹת הַזֶּה בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַזֶּה
- בסוכות: חַדְשׁ הַסּוּכוֹת הַזֶּה בְּיוֹם (ביו"ט מוסיפים טוב) מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַזֶּה
- בשמ"ע: שְׁמִינִי חַדְשׁ עֲצַרְתַּת הַזֶּה בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַזֶּה
- בראש השנה: הַזְּכוֹר הַזֶּה בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַזֶּה

רָצָה **נָא** **יְהוָה** **אֱלֹהֵינוּ** **עַל־יִשְׂרָאֵל** **עַמְךָ**,
וְעַל **ירוּשָׁלַיִם** **עִירְךָ**, **וְעַל** **צִיּוֹן** **מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ**, **וְעַל**
מַלְכוּת **בֵּית דָּוִד** **מְשִׁיחֲךָ**, **וְעַל־הַבַּיִת** **הַגָּדוֹל** **וְהַקְּדוֹשׁ**
שֶׁנִּקְרָא **שִׁמְךָ** **עָלָיו**: **אֱלֹהֵינוּ**, **אֲבֵינוּ**, **רַעֲנוּ** **זוֹנְנוּ** **פְּרַנְסָנוּ**
וְכִפְלָנוּ **וְהַרְוִיעָנוּ**, **וְהַרְוִיעָנוּ** **יְהוָה** **אֱלֹהֵינוּ** **מִהַרְהָ**
מִכְּלָצְרוֹתֵינוּ, **וְנָא** **אֶל־תִּצְרִיכָנוּ** **יְהוָה** **אֱלֹהֵינוּ** **לֹא**
לִידֵי **מִתְנַת בָּשָׂר** **וְדָם** **וְלֹא** **לִידֵי** **הַלְוָאתָם**, **כִּי** **אִם** **לִידָךְ**
הַמִּלְאָה, **הַפְתוּחָה**, **הַקְּדוּשָׁה** **וְהַרְחֲבָה**, **שְׁלֹא** **נִבּוֹשׁ** **וְלֹא**
נִכְרָם **לְעוֹלָם** **וְעַד**:

בשבת יאמר רצה:

רָצָה **וְהִזְלִיעָנוּ** יכוין להתפלל שיחליצנו ה' מהנהגת ושלטת מטטרו"ן ושתהיה הנהגה על ידי ז"א דאצילות או על ידי עולם הבריאה **יְהוָה** **אֱלֹהֵינוּ** **בְּמִצְוֹתֶיךָ** **וּבְמִצְוֹת** **יוֹם** **הַשַּׁבְּעִי** **הַשְּׁפָת** **הַגָּדוֹל** **וְהַקְּדוֹשׁ** **הַזֶּה** **כִּי** **יוֹם** **זֶה** **גָּדוֹל** **וְקְדוֹשׁ** **הוּא** **לְפָנֶיךָ** **לְשִׁבְתְּבוֹ** **וּלְלוּחֹ בּוֹ** **בְּאַהֲבָה** **כְּמִצְוֹת** **רְצוֹנָךְ** **וּבְרְצוֹנְךָ** **הַנִּיחַ** **לָנוּ** **יְהוָה** **אֱלֹהֵינוּ** **שֶׁלֹא** **תִּהְיֶה** **צָרָה** **וְיָגוֹן** **וְאִנּוּחָה** **בְּיוֹם** **מְנוּחֹתֵנוּ** **וְהִרְאָנוּ** **יְהוָה** **אֱלֹהֵינוּ** **בְּנִזְמַת** **צִיּוֹן** **עִירְךָ** **וּבְבִנְיֹן** **ירוּשָׁלַיִם** **עִיר** **קְדְשְׁךָ** **כִּי** **אַתָּה** **הוּא** **בְּעַל** **הַיְשׁוּעוֹת** **וּבְעַל** **הַנְּחִמּוֹת**.

בראש־חדש, ביום טוב ובחול המועד, אומר יעלה ויבוא:

אֱלֹהֵינוּ **וְאֵלֵהֶי** **אֲבוֹתֵנוּ** **יַעֲלֶה** **וַיָּבֵא** **וַיַּגִּיעַ** **וַיִּרְאֶה** **וַיִּרְצֶה** **וַיִּשְׁמַעַ** **וַיִּפְקַד** **וַיִּזְכֹּר** **זְכוּרֹנֵנוּ** **וּפְקֻדוֹתֵנוּ** **וְזָכְרוֹן** **אֲבוֹתֵינוּ** **וְזָכְרוֹן** **מִשְׁיַח** **בֶּן־דָּוִד** **עַבְדְּךָ** **וְזָכְרוֹן** **ירוּשָׁלַיִם** **עִיר** **קְדְשְׁךָ** **וְזָכְרוֹן** **כָּל־עַמְּךָ** **בֵּית** **יִשְׂרָאֵל** **לְפָנֶיךָ** **לְפָלִיטָה** **לְטוֹבָה** **לְחַן** **וּלְחַסֵּד** **וּלְרַחֲמִים** **לְחַיִּים** **(טוֹבִים)** **וּלְשָׁלוֹם** **בְּיוֹם**

בראש חדש:

א **אל** **אלה** **אלהי** **אלהים**. יכוין בגי' ריבוע אלהי"ם פשוט
אלהים. רמז בר"ת אלהי"ם פשוט
אלף **למד** **הי** **יוד** **מם**. יכוין בגי' אלהי"ם דיודי"ן

ר
א
ש

אלף **הי** **יוד** **הי** - **אלף** **הה** **יוד** **הה**
שִׁינְךָ **דְּלַת** **יְוֹד** בגי' תתי"ד (קמץ רומז לא"א) **הַזֶּה**
הַזֶּה יכוין בגי' קס"א קנ"א
ראשׁ **זוֹדֶשׁ** ע"ה בגי'

זֶה **הַמִּצְוֹת** **הַזֶּה**: בפסח:
זֶה **הַשְּׁבִיעוֹת** **הַזֶּה**: בשבועות:
זֶה **הַסּוּפּוֹת** **הַזֶּה**: בסכות:
הַשְּׁמִינִי, **זֶה** **הַעֲצֵרֶת** **הַזֶּה**: בשמו"ע:
הַזְּכוּרֹן **הַזֶּה**: בראש השנה:

לְרַחֵם בּוֹ עַל־יָדָיו וְלִהְיוֹשִׁיעֵנוּ. זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדָבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַסְדּוֹ וְחַמְלַת וְרַחֵם עַל־יָדָיו, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי עֵינָינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַסְדּוֹ וְרַחֲמוֹ אִתָּהּ.

וְתַבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ.

זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַסְדּוֹ וְרַחֵם עַל־יָדָיו וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי עֵינָינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַסְדּוֹ וְרַחֲמוֹ אִתָּהּ:

וְתַבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ.

יאירדעני
 איתן וכל
 תהי תהי ויהי

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

תוספת שבת

חול יכוין בג' ימים ראשונים של השבוע להשאיר תוספת שבת. ובג' ימים אחרונים של השבוע, יכוין לקבל תוספת שבת (התוספת יקבל בשבת, בזכות כוונה זו).

יום א' ויום ו'	יום ב' ויום ה'	יום ג' ויום ד'
ס"ג	מ"ה	ב"ן
יוד הי ואו הי	יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה
קס"א	קמ"ג	קנ"א
אלף הי יוד הי	אלף הא יוד הא	אלף הה יוד הה
אל שדי	אל יהוה	אל אדני
שבבריאה	שביצירה	שבעשיה

יכוין להאיר מתוספת סעודות שבת לימי החול

שבת המשכה למוח החסדים דדעת דז"א, **יוד הא ואו הא**.

המשכה למוח החסדים דדעת דנוק' וי' **יוד וי' (דע"ב)**. [י"ט יכוין **ואו אלף ואו דס"ג**].

התכללות העולמות יצירה דאצילות בבריאה ואצילות דאצילות, כנו'.

בוֹנֵה בְּרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם. (ואומר בלחש **אָמֵן**).

פירוט בזנות אמין דברכות וקדיש					
חובוק/נישוק	פב"פ ב' מ"ה	אר"ך - בי אל מלאים	ג' ס"ג עולים קפ"ט	ע"י הארת יסוד אימא	ג' אותיות אמין
קדיש-חובוק נוק' פורחת לידא אידהנויה בברכת-נשיקין ראשונים ז"א קודם לנוק' יאהדוניה בחורה-נשיקין שניים זרין נשקים זה לזה בחודא יאהדוניה	זרין [שכיו הוי"ה אלני מנוקדים ומשולבים] נעשו ב' שמות מ"ה. ז"א יוד הא ואו הא נוק' יוד הא ואו הא ב' מ"ה עם כוולל עולים הוי"ה אלני, שבהם נכוין בשיבוק ונישוק דלכלן.	כשנוסף על קפ"ט ניקוד ה' ש"ס ל', ועם ב' כוללים דהוי"ה אלני, עולה הכל אר"ך יאהדוניה זרין עולים לז"א ומקבלים ב' חיל מלאים אלף למד. אלף למד מפנים דא"א	ניקוד ר' אותיות ראשונות עולה צ"ח, עם הוי"ה אלני [בלי ניקוד] שעולים צ"א עולה הכל קפ"ט. יאהדוניה זרין עולים לז"א ומקבלים ג' ס"ג ש"ס ג' דלחמה. מוחין חב"ד מלוכשים צב"י מוחין יוד הי ואו הי חב"ד יוד הי ואו הי מאימא יוד הי ואו הי	ע"י הכרת יסוד דלימא נעשה חיבור ושילוב ת"ת-הוי"ה, עם כתר-אלני [ואין לוקן לכיון בחיבור החלפין]. וצחצחת העמידה: פב"פ וברשימו דלצ"ח.	ת"ת דז"א כוא א דוא"ו דמ"ה, ויש בו חו"ה. ת"ת א יהוה יסוד דנוק' דעת יהוה דנוק' דענה אדני אור שבין ג"ה דנוק' דז"א ג יהוה אדני
קדיש-חובוק נוק' פורחת לידא אידהנויה בברכת-נשיקין ראשונים ז"א קודם לנוק' יאהדוניה בחורה-נשיקין שניים זרין נשקים זה לזה בחודא יאהדוניה	ז"א יוד הא ואו הא נוק' יוד הא ואו הא	אלף למד. אלף למד מפנים דא"א יאהדוניה וע"ז מוחים זרין פב"פ	מוחין יוד הי ואו הי חב"ד יוד הי ואו הי מאימא יוד הי ואו הי	חיבור ושילוב יסוד עם דעתה יהוה אדני יאהדוניה	יסוד דז"א דענה אדני דענה אדני אור שבין ג"ה דנוק' דז"א ג יהוה אדני
קדיש-חובוק נוק' פורחת לידא אידהנויה בברכת-נשיקין ראשונים ז"א קודם לנוק' יאהדוניה בחורה-נשיקין שניים זרין נשקים זה לזה בחודא יאהדוניה	ז"א יוד הא ואו הא נוק' יוד הא ואו הא	אלף למד. אלף למד מפנים דא"א יאהדוניה וע"ז מוחים זרין פב"פ	מוחין יוד הי ואו הי חב"ד יוד הי ואו הי מאימא יוד הי ואו הי	חיבור ושילוב אור שבין ג"ה דנוק' יהוה אדני יאהדוניה	אור שבין ג"ה דנוק' דז"א ג יהוה אדני

בס"ד
שבת תשע"א
כוונות אמין בקיצור

קדיש - חיבוק | ברכות - נישוק א' | חזרה - נישוק ב'

אידהנויה יאהדוניה יאהדוניה

ז"א **יוד הא ואו הא** זרין נהיים שם מ"ה,
 נוק' **יוד הא ואו הא** ע"ה בגי' אמין

זרין חוזרים פנים בפנים

אלף למד. אלף למד
 זרין עולים לא"א ומקבלים ש"ע נהורין מפניו
 עם ניקוד ב' אותיות אחרונות
 וב' כוללים רומז לגי' אר"ך

יוד הי ואו הי **יוד הי ואו הי** מוחין מאימא
יוד הי ואו הי
 ג' x ס"ג (בגי' קפ"ט)
 זרין עולים לאימא ומקבלים חב"ד בלבושי נה"י
 אותיות עם ניקוד בגי' קפ"ט

יאהדוניה חיבור ע"י הארה מיסוד דאימא

יהוה אדני א א ת"ת ת"ת דז"א דנוק' כתר דנוק'	יהוה אדני מ מ יסוד יסוד דז"א דז"א דעת דנוק'	יהוה אדני נ נ אור שבין ת"ת נז"ה דז"א דנוק'
---	--	---

↑ ↑ ↑

בברכות: החיבור אב"א
 בחזרת העמידה: פב"פ וברשימו דאב"א

כוונות בכללות ברכה ד' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח גבורות דדעת דנוק' דז"א מט' אורות דט' אותיות דאות יו"ד דאדנ"י, כזה
יו"ד ואו דלת

1. שבת התכללות העולמות עשיה דאצילות באצילות ובריאה ויצירה דאצילות.
2. להמשיך מוח גבורות דדעת לז"א, **יו"ד הו וו הו**.
3. להמשיך מוח גבורות דדעת לנוקבא, **ה"י יו"ד** (דע"ב). [יו"ט יכוין **ה"י יו"ד** דס"ג].

ברכת הטוב והמיטיב היא דרבנן והיא ביעקב ורחל דאבי"ע דפנימיות דאצילות

(1) כתג
 (2) חכמה
 (3) בינה
 נוק' דע"י
 דעת או"י
 דכורא דע"י
בְּרַוְךָ

יכוין להמשיך שפע מכתר עליון לשני זיווגי דחג"ת דעתיק, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דעתיק

דחג"ת דע"י	}	זיווג פנימי אֵלֶּה הֵי וְיָוֵה דחב"ד
		זיווג חיצוני אֵלֶּה הֵוּ וְיָוֵה דנה"י וחג"ת

יכוין להמשיך שפע משני זיווגי דחג"ת דעתיק לשני זיווגי דחג"ת דא"א, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דא"א

דחג"ת דא"א	}	זיווג פנימי אֵלֶּה הֵי וְיָוֵה דחב"ד
		זיווג חיצוני אֵלֶּה הֵוּ וְיָוֵה דנה"י וחג"ת

יכוין להמשיך שפע מזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א, לזיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת

שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמל' דחכמות דחו"ב וחו"ג דמ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד דחג"ת דא"א

שפע דב"ן דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב דמ"ה וב"ן דב"ן דחב"ד דחג"ת דא"א

אלף הי יו"ד הי מס' קס"א (חכמה)
אלף הא יו"ד הא מס' קמ"ג (בינה)

יו"ד הי ויו הי מס' ע"ב (חכמה)
יו"ד הי ואו הי מס' ס"ג (בינה)
יו"ד הא ואו הא מס' מ"ה (חסדים)
יו"ד הו וו הו מס' ב"ן (גבורות)

לפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב דזיווג עליון דאימא ותבונה

אהיה

לפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב וחו"ג

דזיווג עליון דאבא ויש"ס (עסמ"ב גי' ברו"ך עם ד' אותיות)

יהוה

אֵתָהּ

(אשר תנה הוֹדֵךְ)

[כיון לְ] זיווג עליון (תדירי), [פנימי דחב"ד דחג"ת], דאו"א וישסו"ת

אֵלֵהּ יְהוָה

יכוין להמשיך מיסוד דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דאכא ויש"ס,
טיפת עסמ"ב עם ה' חסדים

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה)

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**

יְהוָה ה' חסדים

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

ליסוד דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דאימא ותבונה (ישסו"ת א' שהם ב'*) שבו קס"א קמ"ג קנ"א

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

יכוין להמשיך מיסוד הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דאימא ותבונה (ישסו"ת א' שהם ב') כל הז' שמות וה' חסדים

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה)

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

יְהוָה ה' חסדים

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

למלכות דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה (ישסו"ת ב' שהם ג'*) שהיא תנ"ה (קס"א קמ"ג קנ"א), ובה ה' גבורות

יְהוָה ה' גבורות

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

יכוין להמשיך מ"ב דע"ב (חח"ן) ומילויז (מ"ז),
עם נח"י דחיה (קו ימין), דרוח (דחיצון) דרוח (דחיצון)

(ע"ב)

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה

(1) כתר

יְוֹד הִי וְיָוִי הִי

(5) חכמה

יְוֹד וְיָוִי דִלַּת . הִי יְוֹד . וְיָוִי יְוֹד וְיָוִי . הִי יְוֹד

(9) בינה

מ"ז מילויז ע"ב

יְוֹד הִי וְיָוִי הִי

לפנים דט"ס [עליונות] דכח"ב, דחח"ן דחג"ת ונה"י דחג"ת, דמ"ה וב"ן דמ"ה דזו"ן.

יְהוָה

יכוין להמשיך מ"ב דמ"ה (דת"י) ומילויז (י"ט),

עם נח"י דרוח (קו אמצע), דרוח (דחיצון) דרוח (דחיצון)

(מ"ה)

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

(1) כתר

יְוֵד הָא וְאֵו הָא

(5) חכמה

יְוֵד וְאֵו דִּלְת . הָא אֱלֹף . וְאֵו אֱלֹף וְאֵו . הָא אֱלֹף

(9) בינה

י"ט מילויז מ"ה

יְוֵד הָא וְאֵו הָא

לפנים דט"ס [עליונות] דכח"ב, דדת"י דחג"ת ונה"י דחג"ת, דמ"ה וב"ן דזו"ן.

אֵלֶּה יְנוּ

יכוין להמשיך מ"ב דס"ג בג"ה ומילוי (ל"ז),

עם נח"י דנשמה (קו שמאל), דרוח (דחיצון) דרוח (דחיצון)

(ס"ג)

אֵלֶּה

יְהוָה

יְהוָה

(1) כתר

יְוֹד הִי וְאוֹ הִי

(5) חכמה

יְוֹד וְיִו דְלֵת . הִי יְוֹד . וְאוֹ אֵלֶּף וְאוֹ . הִי יְוֹד

(9) בינה

ל"ז מילוי ס"ג

יְוֹד הִי וְאוֹ הִי

לפנים דט"ס [עליונות] דכח"ב, דבג"ה דחג"ת ונה"י דחג"ת, דמ"ה וב"ן דב"ן דזו"ן.

מַלְךְ הָעוֹלָם

* יכוין למסור עצמו על קידוש השם, ולקבל עליו ד' מיתות בית דין, מד' אותיות יהו"ה ומד' אותיות אדני, ולייחדם ע"י (צ"ל עם) ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב

ע"ב	יוד הי ויו הי	א	א	א	א	ע"י	סקילה
ס"ג	יוד הי ואו הי	ה	ה	ה	ה	ע"י	שריפה
מ"ה	יוד הא ואו הא	י	י	י	י	ע"י	הרג
ב"ן	יוד הה וו הה	ה	ה	ה	ה	ע"י	חנק

1 [יכוין לברר כלים ורפ"ח דמלכים דאבי"ע דג' פרצופי כחב"ד הכוללים דפרצופי אבי"ע דפנימיות דאצילות]

1	א	ע"ב דע"ב מלכות חסד	מדריגה ז' יוד הי ויו הי	בירורי ב"ן, דכורא דעתיק, ואבא, וז"א
2	ב	ע"ב דמ"ה מלכות דתנה"י	מדריגה ג', ז' [עס"מ למ"ד לז"א]	בירורי ב"ן, דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א
3	ד	ע"ב דס"ג מלכות דגבורה	מדריגה ה', ז' מספר אותיות יוד הי ואו הי - יוד הי ואו הי	בירורי ב"ן, דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א
4	ו	ע"ב דב"ן מלכות דמלכות	מדריגה ב' שהוא ד' [ב"ן למ"ן לנוק']	בירורי ב"ן, דנוק' דאריה, ותבונה, ורחל

בירורים של י"ס פרטיות דז"א שהם כנגד י"ב פרצופים פרטיים דז"א

* עי' אור הלבנה חלק אור החיים דף צ"ח, הקדמת הרש"ש לברכת האירוסין, ובפועל בדף ק"ז. מכאן סידר השד"ה כללים למטבע ברכה, בעיקר בענין הבירורים. ועי' גם אור הלבנה דף י"א ובעיקר דף י"ג, בענין הקדמה כללית על מטבע ברכה. * מע"א דף פ"ח ע"ב, אקו"ה גם משתתף ביחוד. * עי' ע"ח ח"ב דף כ"א אע"ג. נה"ש דף י"ז רע"ה. ש"ש ח"ג דף כ"ז ע"ב אות ל"ה. ענ"ה דף ל"ד רע"ב. * עי' שעה"כ דף כ"ד ע"ב. תו"ח דף נ"ג ע"א (יש לכוון את הרפ"ח מלמטה למעלה). בענין רפ"ח, עי' שע"ר ח"א ש' ער"ב.

4

יכוין להעלות [למ"ן] המזחין והנרנח"י שנמשכו בתנובת אתה ה' אלהינו, שהם עסמ"ב קס"א קמ"ג קנ"א, [ה' חסדים וה' גבורות], שהם מזחין פנימיים דג' פרצופים הפנימיים שהם חב"ד דחג"ת דז"א. וג' מ"ב דעס"מ ומילוייהם, שהם מזחין דב' פרצופים החיצוניים נה"י וחג"ת דפרצופי חג"ת דז"א, עם הנ"ר (חיצון) והנח"י (פנימי) דרוח שלהם,

פנימי דחיצון (חב"ד דחג"ת, עם נרנח"י דנח"י דרוח)

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֵל הוּא יְיָ הוּא

אֵל הוּא יְיָ הוּא

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי וואו הי
אלף הא יוד הא

ס"ג (בינה)

קמ"ג (בינה)

יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי

ע"ב (חכמה)

קס"א (חכמה)

יְהוָה

ה' גבורות

יְהוָה

יְהוָה

ה' חסדים

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יוד הה וו הה

ב"ן (גבורות)

יוד הא ואו הא

מ"ה (חסדים)

אלף הה יוד הה

קנ"א

חיצון דחיצון (נה"י וחג"ת דחג"ת, עם נרנח"י דרוח דרוח)

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

כתר

יוד הי וואו הי

יוד הא ואו הא

יוד הי ויו הי

חכמה

יוד ויו דלת. הי יוד

יוד ואו דלת. הא אלף

יוד ויו דלת. הי יוד

בינה

ואו אלף ואו. הי יוד

ואו אלף ואו. הא אלף

יו יוד ויו. הי יוד

ל"ז מילוי ס"ג

י"ט מילוי מ"ה

מ"ו מילוי ע"ב

יוד הי וואו הי

יוד הא ואו הא

יוד הי ויו הי

[להעלותם] עם בירורי כלים ואורות דרפ"ה דג' פרצופים כחב"ד המוללים דפנימיות דאותו פרצוף, דאבי"ע דז"א דבריאה, המתייחס למצוה זו (שהיא דרכנו),

בירורי ב"ן, דעתיק, ואבא, וז"א	מדריגה ז' יוד הי וין הי	ע"ב דע"ב מלכות דחסד
	מדריגה ה', ז' אותיות מספר יוד הי ואו הי - יוד הי ואו הי	ע"ב דס"ג מלכות דגבורה
בירורי ב"ן, דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א	מדריגה ג', ז' [עס"מ למ"ד לז"א] יהוה - יוד הא ואו הא	ע"ב דמ"ה מלכות דתנה"י
בירורי ב"ן, דאריך, ויש"ס, ויעקב	מדריגה ב' שהוא ד' [ב"ן למ"ן לנוק'] י יהו יהוה	ע"ב דב"ן מלכות דמלכות

(1)
(2)
(3)
(4)
(5)
(6)

(6) עם שורשי הנרנח"י דיליה, לזו"ן (שהם אבד"ו (1)).

ואז ניתן כח בזו"ן, ומבררים גם הם,

מבירורי אהוריים דיסו"ת (2) ("התארכות"), (k 2)

ומחלקי כחב"ד דיסו"ת הכלולים עם הרפ"ה (3) ("מתנות"), (k 3)

ומעלים אותם [עם שפע החיצון שלהם (זו"ן), ו] עם הבירורים שלהם (רפ"ה) שנבררו על דינו, לישו"ת. (עם 5 שלהם) (4) (2) (3)

ואז ניתן כח ביסו"ת ומבררים גם הם מבירורים הנו',

מחלקי כחב"ד דאו"א [שהיו כלולים עם הרפ"ה] (5) ("מתנות"), (k 3)

ומבחינת אהוריים דאו"א (4) ("התארכות"), (k 2)

ומעלים אותם [עם שפע החיצון שלהם (ישו"ת), ו] עם הבירורים שלהם (ישו"ת) שנבררו ע"י זו"ן, לאו"א. (עם 5 שלהם) (4) (2) (3)

וכן ניתן כח באו"א ומבררים גם הם,

מאהוריים דנה"י דאו"א (4) ("התארכות"), (k 2)

ומחלקי כחב"ד דאו"א [שהיו כלולים עם הרפ"ה] (5) ("מתנות"), (k 3)

ומעלים אותם [עם שפע החיצון שלהם (או"א), ו] עם הבירורים שלהם (או"א) שנבררו ע"י ישו"ת, לאו"א. (עם 5 שלהם) (4) (2) (3)

וכן ניתן כח באו"א ונוק' ומבררים גם הם,

מחלקי כחב"ד דעתיק [שהיו כלולים עם הרפ"ה] (5) ("מתנות"), (k 3)

ומעלים אותם [עם שפע החיצון שלהם (אריך ונוק'), ו] עם הבירורים שלהם (אריך ונוק') שנבררו ע"י או"א, לעתיק. (עם 5 שלהם) (4) (3)

1 ע"י מע"א דף צ' ע"א.

2 התפשטות אה"ד דאו"א (ויסו"ת), עד גבול עולם האצילות (ולא לבי"ע), בלשונו "ההתארכות". וזוהו ייעשה מוחין לישו"ת.
 3 בחינה שנקראת בלשונו "המתנות". "המתנות", דהיינו הלבושים שנתנו ישו"ת (וכן שאר הפרצופים: ע"י, א"א, או"א) לזו"ן בעת מקרה המלכים, וירדו איתם לבי"ע (ע"י ע"ח ח"א דף פ"ג ע"ג, הרפ"ש אמצע אות א). וזוהו נעשה גם כן מוחין לישו"ת (וכן לשאר הפרצופים: ע"י, א"א, או"א). ונוסף לכך (במילת אשר) נעשה לבושים (צלמים) לשפע החדש דז"א (מהמוחין של כל פרצוף נעשים צלמים לפרצוף שמתחתיו). ע"י, נראה מכאן שהם כלולים בתוך הרפ"ה, ונקראים ג"ר (ע"ס) דרפ"ה. ע"י אוצ"ח דף ל"א ע"ב, אות ב'. ע"י אוצ"ח דף ל"א ע"ג, אש"ל סוף אות ב'. (ע"י גם ש"ש ח"א דף פ"א רע"ה, בענין עשיית מוחין לישו"ת מהבירורים הנ"ל).

4 ההתארכות. התפשטות אה"ד דאו"א, כנ"ל בהגהה 2, עושה מוחין לפרצוף הנוכר.

5 המתנות. דהיינו, הלבושים שנתנו ע"י, א"א או"א, כנ"ל בהגהה 3, עושה מוחין לפרצוף הנו', וצלמים (לבוש זך) לפרצוף שמתחתיו.

וכן על דרך זה עד ע"ב ס"ג דא"ק.

ע"ב דא"ק ס"ג דא"ק
יְיָ הֵי יֵיָ הֵי **יְיָ הֵי וְאָן הֵי**

ואז מזדווגים פנימיות ע"ב ס"ג דא"ק
אֵי הֵי הֵי הֵי

ומוציאים עשר ספירות דמ"ה ממצח דא"ק, ותשלום עשר ספירות דב"ן מעינים דא"ק, השייכים לאותם הברורים שעלו, המתייחסים למצוה זו כנ"ל. ונמשכים בבחינת צלם דמוחין דגדלות עם נרנח"י דנח"י שבתוכם, שהם י"ג הוויו"ת ואהי"ה מנוקדות כידוע, עם אור הטעמים, עם אור א"ס המלוּבש בכתר דעתיק דא"ק, לעתיק דאצילות.

◊ ולוקח [עתיק] המובחר שבהם, (שהם כתר דמ"ה, וה' ראשונות [דמלכות] דכתר דב"ן, וניתוסף לו מחדש חצי תחתון דמלכות דכתר וט"ס אחרות, להשלים ל"ס דכתר דב"ן), וג"ר דחכמה דב"ן, וד"ר דבינה דב"ן, וז' כתרים דז"ת דב"ן).

ולזווג מ"ה וב"ן דעתיק [ונק']
אֵי הֵי הֵי הֵי

וימשיך שארית המוחין למ"ה וב"ן דא"א, ולהשאיר שם המובחר שבהם, (שהם חכמה דמ"ה, וה' אחרונות [דמלכות] דכתר דב"ן, וניתוסף לו מחדש חצי עליון דמלכות דכתר, וט"ס אחרות להשלים ל"ס דכתר דב"ן).

ויזווג א"א ונק'
אֵי הֵי הֵי הֵי

וימשיך שארית המוחין ל[מ"ה וב"ן ד]או"א [עילאין], וישאיר שם המובחר שבהם, (שהם כתר וחכמה דבינה דמ"ה, וו"ק דחכמה דב"ן לאבא עילאה, ובינה דבינה דמ"ה, וה"ק דבינה דב"ן לאימא עילאה).

ויזווג או"א עילאין
אֵי הֵי הֵי הֵי

וימשיך השאר ל[מ"ה וב"ן ד]ישסו"ת, וישאיר שם המובחר שבהם, (שהם ו"ק דבינה דמ"ה, ומלכות דחכמה דב"ן ליש"ס, ומלכות דבינה דמ"ה, ומלכות דבינה דב"ן לתבונה).

(עיי' עה"ל ח"א 26. הורדת שארית השפע ליסוד דיש"ס ודתבונה, בנפרד. כניסה בצלמים. ואז) ויזווג ישסו"ת

אֵי הֵי הֵי הֵי

ושארית המוחין (שהם ז"ק דמ"ה, וז"ק דב"ן חוץ מהכתרים דז"ק דב"ן),

ימשיכם ליסוד [דתבונה] (ישסו"ת א' שהם ב' *). ואז לידה א'. ואז הורדה ל- (1) מלכות דישסו"ת [צ"ל דתבונה] (ישסו"ת ב' שהם ג' *, היינו כניסה בלבושים), (כאשר הם כבר) מלוּבשים בצלמי המוחין (צלמים) של הברורים שלהם [דישסו"ת] (המתנות הנ"ל), שכבר עלו ונתקנו.

◊ עיי' אוצ"ח דף י"ז ע"א, אש"ל אות ג' (מ"ה החדש מברר לעצמו את שם ב"ן). עיי' נה"ש דף ז' סע"ב (מלכות דכתר דב"ן).
 * עיי' פת"ע דף ג' ע"א, בהשוואה לתיבת אתה ותיבת אחד. הוא מביא את הגהת השמ"ש על ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד אות א'.

יכוין להתחזיר למקומם את המוחין דה' פּרצופי חג"ת (שפּע חיצון) עם הנ"ר והנח"י דרוח, שעלו למ"ן, במלך העולם.

פנימי דחיצון (חב"ד דחג"ת, עם נרנח"י דנח"י דרוח)

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֵלֵינוּ יְיָ הוֹדוּ

אֵלֵינוּ יְיָ הוֹדוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

ס"ג (בינה)

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

ע"ב (חכמה)

אֵלֵינוּ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

קמ"ג (בינה)

אֵלֵינוּ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

קס"א (חכמה)

יְהוָה ה' גבורות

יְהוָה

יְהוָה ה' חסדים

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

ב"ן (גבורות)

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

מ"ה (חסדים)

אֵלֵינוּ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

קנ"א

חיצון דחיצון (נה"י וחג"ת דחג"ת, עם נרנח"י דרוח דרוח)

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

כתר

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

חכמה

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

בינה

וְאֵלֵינוּ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

וְאֵלֵינוּ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

וְאֵלֵינוּ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

ל"ז מילוי ס"ג

י"ט מילוי מ"ה

מ"ו מילוי ע"ב

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

יְיָ הוֹדוּ וְאֵלֵינוּ

לידה ב' ואז) יכוין להמשיך מיסוד ומלכות דישסו"ת [צ"ל ממלכות דתבונה] דאצילות (ישסו"ת ב' שהם ג', היינו מהלבושים הנ"ל), מקיפי ל"מ (י"ס פרטיות) דצלמי המוחין דחכמות [דל"מ] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דחיה שבהם

חכמה דל"מ דצל"ם דאימא			חכמה דל"מ דצל"ם דאבא		
אֱהִיָּה יְהוָה			אֱהִיָּה יְהוָה		
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אוֹהוּ יְהוָה	אוֹהוּ יְהוָה	אֱהִיָּה	אוֹהוּ יְהוָה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

לחב"ד וחג"ת, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דאצילות דז"א דאצילות, דאבי"ע דאצילות
(מ') (ל') (זכר) (נקבה) (גדלות)
①
②
③

יכוין להמשיך מקיפי ל"מ (י"ס פרטיות) דצלמי המוחין דבינות [דל"מ] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דנשמה שבהם

בינה דל"מ דצל"ם דאימא			בינה דל"מ דצל"ם דאבא		
אֱהִיָּה יְהוָה			אֱהִיָּה יְהוָה		
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אוֹהוּ יְהוָה	אוֹהוּ יְהוָה	אֱהִיָּה	אוֹהוּ יְהוָה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

לחב"ד וחג"ת, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דבריאה דז"א דאצילות, דבריאה, דאבי"ע דאצילות
(מ') (ל') (זכר) (נקבה) (גדלות)
②
①
③

* יש לחלק את הל"מ והצ' לחו"ב תו"מ גם כשאין תיבות להצמיד אליהם.
 * ע"י שע"ר ח"ב ש' ט"ז. במ"ב, הצל"מ כאן הם כלים פנימים-אמצעים-חיצונים של הפנימי. לאחר מכן, נביא מקיפי ל"מ אמיתיים, דומיא ד"קונה הכל" בתפילה, שהפנימי תמיד קודם למקיף (עפ"י השפת אמת).

כיוון להמשיך מקיפי ל"מ (י"ס פרטיות) דצלמי המוחין דו"ק [דל"מ] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דרוח שבהם

ו"ק דל"מ דצל"ם דאימא				ו"ק דל"מ דצל"ם דאבא			
אָהִיָּה יְהוָה				אָהִיָּה יְהוָה			
אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֵלֶּיָּה	אוֹהוּיְהוּ	אוֹהוּיְהוּ	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אוֹהוּיְהוּ	אוֹהוּיְהוּ	אֵלֶּיָּה
יְהוָה	יְהוּוְהוּ	יְהוּוְהוּ	יְהוָה	יְהוָה	יְהוּוְהוּ	יְהוּוְהוּ	יְהוָה

לחב"ד וחג"ת, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דיצירה דו"א דאצילות, ודיצירה, דאב"ע דאצילות
 (מ"י) (ל"י) (זכר) (נקבה) (גדלות) 3 — 2 — 1

כיוון להמשיך מקיפי ל"מ (י"ס פרטיות) דצלמי המוחין דמלכות [דל"מ] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דנפש שבהם

מלכות דל"מ דצל"ם דאימא				מלכות דל"מ דצל"ם דאבא			
אָהִיָּה יְהוָה				אָהִיָּה יְהוָה			
אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֵלֶּיָּה	אוֹהוּיְהוּ	אוֹהוּיְהוּ	אֵלֶּיָּה	אֵלֶּיָּה	אוֹהוּיְהוּ	אוֹהוּיְהוּ	אֵלֶּיָּה
יְהוָה	יְהוּוְהוּ	יְהוּוְהוּ	יְהוָה	יְהוָה	יְהוּוְהוּ	יְהוּוְהוּ	יְהוָה

לחב"ד וחג"ת, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דעשיה דו"א דאצילות, ודעשיה, דאב"ע דאצילות
 (מ"י) (ל"י) (זכר) (נקבה) (גדלות) 4 — 3 — 2 — 1

נקיפות:

א	ב	ג	ד
ה	ו	ז	ח
ט	י	יא	יב
יג	יד	טו	טז
יז	יח	יט	כ
כא	כב	כג	כד
כה	כו	כז	כח
כט	ל	לא	לב

ג' ממדים (ס"ד בחי' בכ"א):
 * מישורים (1 2 3 4)
 * שורות (א ב ג ד)
 * טורים (ע י ב א)
 * שפע היצון (2-3-4)
 * הכנה לברכה (בי"ע דבי"ע)

יכוין להמשיך מוחין פנימיים דצ' (י"ס) דצלמי המוחין דחכמות [דצ'] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דחיה שבהם

חכמה דצ' דצל"ם דאימא			חכמה דצ' דצל"ם דאבא		
אֱהִיָּהּ יְהוָה			אֱהִיָּהּ יְהוָה		
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אוֹהוּ יְהוָה	אוֹהוּ יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אוֹהוּ יְהוָה	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

לנה"י, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דאצילות דו"א דאצילות, דאבי"ע דאצילות
(צ') (זכר) (נקבה) (גדלות)

יכוין להמשיך מוחין פנימיים דצ' (י"ס) דצלמי המוחין דבינות [דצ'] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דנשמה שבהם

בינה דצ' דצל"ם דאימא			בינה דצ' דצל"ם דאבא		
אֱהִיָּהּ יְהוָה			אֱהִיָּהּ יְהוָה		
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אוֹהוּ יְהוָה	אוֹהוּ יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אוֹהוּ יְהוָה	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

לנה"י, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דבריאה דו"א דאצילות, דבריאה, דאבי"ע דאצילות
(צ') (זכר) (נקבה) (גדלות)

כיוון להמשיך מוחין פנימיים דצ' (י"ס) דצלמי המוחין דו"ק [דצ'] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דרוח שבהם ו"ק דצ' דצל"ם דאימא

אֱהִיָּה יְהוָה				אֱהִיָּה יְהוָה			
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

לנה"י, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דיצירה דו"א דאצילות, ודיצירה, דאבי"ע דאצילות
 (צ') (זכר) (נקבה) (גדלות) 3 2 1

כיוון להמשיך מוחין פנימיים דצ' (י"ס) דצלמי המוחין דמלכות [דצ'] דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דנפש שבהם מלכות דצ' דצל"ם דאימא

אֱהִיָּה יְהוָה				אֱהִיָּה יְהוָה			
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

לנה"י, דמ"ה וב"ן, דפרצופי כחב"ד, דעשיה דו"א דאצילות, ודעשיה, דאבי"ע דאצילות
 (צ') (זכר) (נקבה) (גדלות) 4 2 1

תתחנה

1 אצילות					2 כביאה					3 יצירה					4 עשיה												
א		ב		י		ע		א		ב		י		ע		א		ב		י		ע					
פנימי		חיצון		פנימי		חיצון		פנימי		חיצון		פנימי		חיצון		פנימי		חיצון		פנימי		חיצון					
1	2	3	4	9	10	11	12	17	18	19	20	25	26	27	28	9	10	11	12	17	18	19	20	25	26	27	28

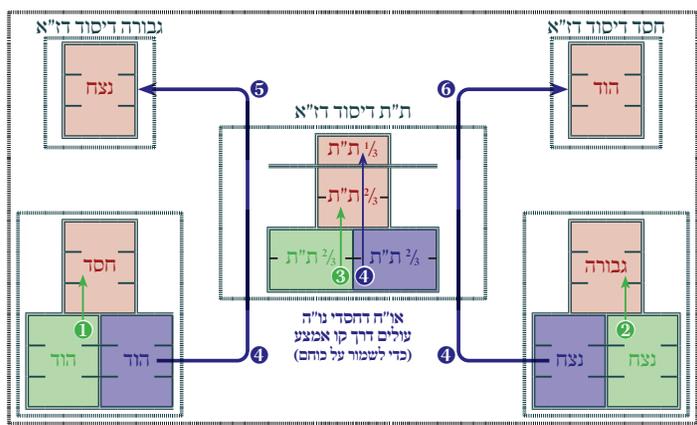
פניחוק:

ג' מומדים (ס"ד בחו"ב כ"א):
 * מישורים (1 2 3 4)
 * שורות (1 2 3 4)
 * טורים (ע י ב א)
 * שפע חיצון (2-3-4)
 * הכנה לברכה (בי"ע דבי"ע)

לְעֵד הָאֵל אָבֵינוּ, מִלְכֵנוּ, אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, יוֹצְרֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמְּלֶכֶת הַטּוֹב הַחֲסִדִים, וְהַמְּטִיב הַמַּמְתִּיקִים לַגְּבוּרָה בְּרַדְתָּם לְכֹל שֶׁהוּא הִסּוּד שְׂבִיבֵי-יּוֹם וְיּוֹם,

הגבורות הנמתקות	מיתוק באו"י	החסדים הממתקים	
יְהוָה גבורה דחסד שבהוד דיסוד	ממתיק [לָנוּ]	יְהוָה הַטֵּיב חסד ההוד	הוא
יְהוָה גבורה דגבורה שבנצח דיסוד	ממתיק [לָנוּ]	יְהוָה מֵטֵיב חסד הנצח	הוא
וה	ממתיק לָנוּ	וה יֵיטֵיב חסד הב"ש ת"ת	הוא
	ב"ש גבורה דת"ת שבב"ש ת"ת דיסוד		

הגבורות הנמתקות	מיתוק באו"ח	החסדים הממתקים	
יְהוָה ש"ע דגבורה דת"ת שבש"ע ת"ת דיסוד	ממתיק	וה גְּמֹלָנוּ חסד הב"ש ת"ת	הוא
יְהוָה גבורה דנצח שבגבורה דיסוד	ממתיק	יְהוָה גְּמֹלָנוּ חסד ההוד	הוא
יְהוָה גבורה דהוד שבחסד דיסוד	ממתיק	יְהוָה יְגַמְלָנוּ חסד הנצח	הוא

הַזֶּן וְהַסֵּד וְרַחֲמִים וְרוּחַ וְהַצְּלָה וְכָל-טוֹב, יַעֲנוּ אַמֵּן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׂמִים וּבְאֲרָץ.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דּוֹרִים.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא קָרָן לְעַמּוֹ יְרִים.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנִצְחָה נְצִחִים.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַפְרִיֵּנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי. (יש מוסיפים בְּהִתֵּר וְלֹא

בְּאִסּוּר), בְּנִזְתָּ וְלֹא בְּצַעַר.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בְּיַמֵּינוּ.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח בְּרַכָּה רְחוּצָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל-מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ.

לַזֶּן וְלַסֵּד וְלַרַחֲמִים וְלַרוּחַ, הַצְּלָה וְהַצְּלָחָה, בְּרַכָּה וּשְׂוֹעָה, נְחֵמָה, פְּרִיָּסָה וְכִלְפָּלָה, וְרַחֲמִים וְזַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל-טוֹב, וּמְכַל-טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִחְסְרֵנוּ. יַעֲנוּ אַמֵּן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִמְלֵךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֵד:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשָׂמִים וּבְאֲרָץ:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ

לְעַד וּלְנִצְחָה נְצִחִים, וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד

וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַפְרִיֵּנוּ בְּכְבוֹד:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁבֵּר עָלֵנוּ מֵעַל צְוָאֲרָנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ

קוּמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִצְלִיחַ אֶת־דְּרָכֵינוּ.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁבֵּר עַל גְּלוֹת מְהֵרָה מֵעַל צְוָארֵנוּ.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת־יְדוֹ הַרְחֵבָה.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ « כָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשִׁמוֹ הַגָּדוֹל,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
בְּכָל מִכְּל כָּל, כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרִכָּה שְׁלֵמָה, וְכֵן
יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר » אָמֵן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרִכָּה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלֵמַת זֶה
שְׁאַכְלֵנוּ עֲלֵיו:
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת־אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וְיִבְשֵׁר
לָנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת:

אם הוא אוכל על שלחן אחרים יברך לבעה"ב:

יְהִי רָצוֹן שְׁלֵא יְבוֹשׁ בְּעַל הַבַּיִת פְּעוּלָם הַזֶּה וְלֹא יִפְלֹם לְעוּלָם הַבָּא, וְיִצְלַח מְאֹד בְּכָל נְכֻסָיו,
וְיִהְיוּ נְכֻסָיו וְנְכֻסֵינוּ מוֹצְלָחִים וְקָרוֹבִים לְעִיר, וְאֵל יִשְׁלוֹט שְׁטָן לֹא בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְלֹא
בְּמַעֲשֵׂי יָדֵינוּ, וְאֵל יִזְדַּקֵּק לֹא לַפְנֵינוּ וְלֹא לַפְנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר הַרְהוּר חֲטָא וְעֵבִירָה וְעוֹן מִעֲתָה
וְעַד עוֹלָם:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי מוֹרֵי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת
(אִמִּי מוֹרְתִי) בְּעֵלַת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בְּיָתָם
וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם.

הַרְחַמֵּן הוּא יִפְרֹשׁ עָלֵינוּ סִפְת שְׁלוֹמוֹ.

- בשבת: הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחֵילָנוּ עוֹלָם שְׁפָלוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.
- בראש חודש: הַרְחַמֵּן הוּא יַחְדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלְבָרָכָה.
- בראש השנה: הַרְחַמֵּן הוּא יַחְדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלְבָרָכָה.
- בסוכות: הַרְחַמֵּן הוּא יִזְכְּנוּ לְיִשְׁבֵּי בְּסִפְת עוֹרוֹ שֶׁל לְיִרְאָן. הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שִׁפְעַ קַדְשָׁה וְטָהָרָה מִשְׁבַּעַה אֲשֶׁר־יִזְיָן עָלֵינוּ. זְכוּתָם תְּהֵא מִגֵּן וְצַנָּה עָלֵינוּ. הַרְחַמֵּן הוּא יְקִים לָנוּ אֶת־סִפְת דְּוִיד הַנְּזוֹפֶלֶת:
- במועדים: הַרְחַמֵּן הוּא יִגְיַעֵנוּ לְמוֹעֲדִים אֲחֵרִים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם:
- ביום טוב: הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחֵילָנוּ לְיוֹם שְׁפָלוֹ טוֹב:

בחנוכה ובפורים, אם שכח לומר על הנסים בברכה שניה יאמר כאן, הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו', ויאמר כל הנוסח של על הנסים

הַרְחַמֵּן הוּא יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאֶהְבֶּתוּ בְּלִבָּנוּ, וְתִהְיֶה יְרָאתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבַלְתִּי נִזְחָטָא, וְיִהְיוּ כָּל־מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם.

ואם סמוך על שלחן עצמו יאמר:

הַרְחַמֵּן הוּא יְבָרַךְ אוֹתִי (וְאָבִי וְאִמִּי) וְאֶת אֲשִׁתִּי וְאֶת זְרַעִי וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לִי, אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהֵם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, בְּכָל, מְכָל, כָּל, כֵּן יְבָרַךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבָרְכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר «אָמֵן:

בְּמִרוֹם יְלִמְדוּ עָלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוּת שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָהּ יִחְיֶינָהּ וְיִצְדָּקָה מֵאֵלֶיהִי יִשְׁעֵנוּ, וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָּל טוֹב» בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחֵילָנוּ יוֹם שְׁפָלוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים: לשבת:

אחרונים אדון הכל היה נהג

היה בעל השקפה המוחית טיפוס

היה בעל השקפה המוחית טיפוס

ברכת האורח

הַרְחֵמֵנוּ הוא יְבַרֵךְ אֶת הַשְּׁלֵחַן הַזֶּה שֶׁאֵכְלָנוּ עָלָיו וְיַסְדֵּר בּוֹ כָּל-מַעֲדָי עוֹלָם, וְיִהְיֶה כְּשֶׁלֶּחֶן שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ כָּל-רַעֲב מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל וְכָל-צָמָא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה, וְאֵל-יִזְחַסר מִמֶּנּוּ כָּל-טוֹב לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, אָמֵן: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבַרֵךְ בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבְעַל הַסְּעוּדָה הַזֹּאת, הוּא וּבְנָיו וְאֲשֵׁר וְכָל-אֲשֵׁר לוֹ, בְּבָנִים שִׂיחָיו וּבְנָכְסִים שִׂיבּוֹ, בָּרַךְ יְהוָה וְעָלָיו וּפְעָל יָדָיו תִּרְצֶה: וְיִהְיוּ נְכֹסָיו וְנָכְסֵינוּ מְצֻלָּתִים וְקָרוֹבִים לְעֵיר, וְאֵל-יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנָיו שׁוֹם דָּבָר חֲטָא וְהִרְהוּר עוֹן, שֶׁשׁ וְשִׁמּוֹן כָּל-הַיָּמִים בְּעֵשֶׂר וְכַבּוּד, מִנְעִתָהּ וְעַד עוֹלָם: לֹא יָבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִפְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְחֵינּוּ וְיִזְכְּנוּ וְיִקְרִיבֵנוּ לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְבָנֵינוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּלְזֵי עוֹלָם הַבָּא, מִגְּדִיל (ביום שמתפללים בו מוסף וכן במוצ"ש וכן בסעודת מילה ובסעודת פורים - בא"ח חוקת י"ט - אומרים: מִגְּדִיל) יִשׁוּעוֹת מִלְכוּ, וְעֲשֵׂה-חֲסֵד לְמִשְׁיחֵנוּ

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְחֵינּוּ אֶת-הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה: לראש חדש:
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְחֵינּוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב: ליום טוב:
 בליל ראשון של פסח מוסיפים:
הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִזְחֵינּוּ לְיוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב, לְיוֹם שְׁכָלוֹ אַרוֹךְ לְיוֹם שְׂצַדִּיקִים יוֹשְׁבֵינּוּ וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרֹאשֵׁיהֶם וְנִהְגִּינוּ מִזֵּי הַשְּׂכִינָה וְיִהְיֶה חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם:
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְחֵינּוּ אֶת-הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה: לראש השנה:
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִקְרֵם לָנוּ אֶת-סִפְת דָּוִד הַנּוֹפֵלֵת: לסוכות:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכְּנוּ לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְזֵי עוֹלָם הַבָּא, מִגְּדִיל (ביום שיש בו מוסף, וגם בסעודת מלוה מלכה, אומר מִגְּדִיל) יִשׁוּעוֹת מִלְכוּ וְעֲשֵׂה חֲסֵד לְמִשְׁיחֵנוּ לְדָוִד וּלְזֵרְעוֹ עַד-עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד-עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוֹ וְדֹרְשֵׁי
 יְהוָה לֹא-יִחָסְרוּ כָּל-טוֹב: נֶעַר הָיִיתִי גַם-זָקֵנְתִי וְלֹא-
 רָאִיתִי צָדִיק נִעְזֵב, וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשׁ-לָחֵם: כָּל-הַיּוֹם חֲזוֹנָן
 וּמְלוֹה, וְזָרְעוֹ לְבָרְכָה: מַה שֶּׁאֲכַלְנוּ יְהִי לְשִׁבְעָה, וּמַה
 שֶׁשָּׁתִּינוּ יְהִי לְרַפּוּאָה, וּמַה שֶּׁהוֹתַרְנוּ יְהִי לְבָרְכָה,
 כְּדַכְתִּיב וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתְרוּ כְּדַבֵּר יְהוָה: ^{יִאדוּרְטוֹ אֲדוֹן הַכֶּלֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְיִשְׁמַח}
 בְּרוֹכִים אַתֶּם לַיהוָה, עוֹשֵׂה שְׂמִים וְאָרֶץ: בְּרוּךְ
 הַגִּבּוֹר « אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה, וְהָיָה יְהוָה: ^{יִאדוּרְטוֹ אֲדוֹן הַכֶּלֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְיִשְׁמַח} מִבְּטָחוֹ:
 יְהוָה: ^{יִאדוּרְטוֹ אֲדוֹן הַכֶּלֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְיִשְׁמַח} עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה: ^{יִאדוּרְטוֹ אֲדוֹן הַכֶּלֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְיִשְׁמַח} בָּרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
 עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יִרְאֵנוּ אֶת-יְהוָה: ^{יִאדוּרְטוֹ אֲדוֹן הַכֶּלֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְיִשְׁמַח} קְדוֹשֵׁיוּ כִּי אֵין מִיִּחְסוֹר לִירְאָיו:
 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוֹ וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא-יִחָסְרוּ
 כָּל-טוֹב: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ: פּוֹתֵחַ
 אֶת-יַדָּהּ וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר « אֲשֶׁר יִבְטַח
 בִּיהוָה: ^{יִאדוּרְטוֹ אֲדוֹן הַכֶּלֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְיִשְׁמַח} וְהָיָה יְהוָה: ^{יִאדוּרְטוֹ אֲדוֹן הַכֶּלֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְיִשְׁמַח} מִבְּטָחוֹ: נֶעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי,
 וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נִעְזֵב וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשׁ לָחֵם: יְהוָה: ^{יִאדוּרְטוֹ אֲדוֹן הַכֶּלֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְיִשְׁמַח} עַז
 לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה: ^{יִאדוּרְטוֹ אֲדוֹן הַכֶּלֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְיִשְׁמַח} בָּרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אם עשו זימון על הכוס, יאמר המברך:

כּוֹסֵי־שׂוֹעֵלוֹת אֲשֶׁא וּבָשִׂים יְהוָהּ יאדרשני ארון הכל הנה היה והיה אֶקְרָא.

סְבִרֵי מְרִנָּן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָהּ יאדרשני ארון הכל הנה היה והיה אֱלֹהֵינוּ היה בעל היכולת והנאות כולם מֶלֶךְ הָעוֹלָם.

בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

אם עשו זימון על הכוס, יאמר המברך:

כּוֹסֵי־שׂוֹעֵלוֹת אֲשֶׁא וּבָשִׂים יְהוָהּ יאדרשני ארון הכל הנה היה והיה אֶקְרָא.

סְבִרֵי מְרִנָּן וְרִבְנָן וְרִבּוֹתֵי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָהּ יאדרשני ארון הכל הנה היה והיה אֱלֹהֵינוּ היה בעל היכולת והנאות כולם מֶלֶךְ הָעוֹלָם.

בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

ז"ת דעתיק מלוּבש ברישא דא"א - ג"ט קע"ר פ"ח

הערות בענין התלבשות ז"ת דע"י ברישא דא"א:
 * התלבשות בהארות, מלבד ההתלבשות הרגילה (ז"ת דעליון מתלבש ב"ס דתחתון).
 * ז"ת דע"י, הכוונה יומם דכולהו.

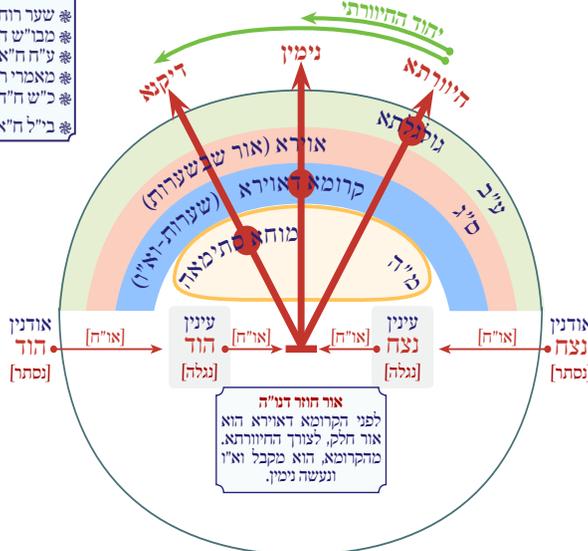

ז"ת דע"י (דרדל"א) מלוּבש	כ - 7 תקוני רישא דא"א	
חסד	ג	גולגלתא (כתר)
גבורה	ט	טלא דבדולחא (חכמה)
תפארת	ק	קרומא דאוריא
נצה הוד (פ"ע - ב' בעיני)	ע	עמר נקא
יסוד	ו	רעוא דרעוין (מצח)
נצה הוד (ב' פ"ת - ב' ירעין)	פ	פקיחו דעינין (עניינים)
מלכות	ח	חוטמא

גרון (בינה) דא"א

סדר יחוד החיזורי (הווי"ן)

מקורות:
 * שער רוח הקודש יחוד י"י, דף מ"ה ע"א.
 * מבוש"ש דף כ"ג ע"א-ב, כ"ה ע"א, כ"ו סע"א.
 * ע"ח ח"א דף ס"א ע"ג, ס"ב ע"ב, ק"ו סע"א.
 * מאמרי רשב"י דף מ"ח אע"ב.
 * כ"ש ח"ד דף ס"ח ודף פ"ה.
 * ב"ל ח"א דף ק"א אע"ב.

סוג המשכה (מהחיזורי לנימין ולדיקנא)

המשכה מ- י"ב חיזורתי (ג' ע"ב)	אותיות (י / ו)		נקודות		טעמים	
	לנימין - י (X3)	לדיקנא - ו (X3)	לנימין (X3)	לדיקנא (X3)	לנימין (X3)	לדיקנא (X3)
י"ב נימין	י	ו	י	ו	י	ו
ו כוללת						
י"ב דיקנא						
ו כוללת						

סדר יחוד החיזורתי (הוי"ן)

*בניהו בן יהוידע, חלק זיכוך הנפש דף כ"ב סע"א (וכן ביר"א ח"ג עמ' 160): יחוד זה, כתב האר"י ז"ל שער רוח הקודש יחוד י"ז, דף מ"ה ע"א, עיקרו לאלול עד יוה"כ, וגם בלילה אחר הצות ובליל שבת קודש אפילו קודם הצות. גם להשתתחות על קברי הצדיקים. והוא (היחוד הזה) המוכרח, כי מתעוררים כל המצחים וכו'. ואלו הג' ע"ב הם החיזורתי דגולגלתא דא"א, הנמצאים (מלשון מיצוי) מאור החוזר הנ"ה דעתיק, המתלבש בתרין אודנין ובתרין עיינין דא"א. ומהם נמשכים ומאירים לי"ג נימין ולי"ג ת"ד דא"א¹. וענין יחוד זה להמשיך מן עתיק עד זו"ן, לזווגם ולהמשיך לך הארה שתשיג בסודות: ויש מוסיפים תפילה זו: ירמ"י או"א, שיתגלה עתה על ידי, עת רצון העליון.

י"ג חיזורתי דא"א הם ג' ע"ב, שיש בהם: י"ב יודי"ן, וט' ווי"ן, וג' דלתי"ן, וו' ההי"ן. ותכוין באילו אתה רואה ג' ע"ב (המטרה היא לעשות את היחוד עם עיניים עצומות).

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

המשכת אותיות: יודי"ן לנימין - ווי"ן לדיקנא

י"ב הנימין הם דרישא תנינא - אוירא, לאחר שנמשכו מבח אור החוזר הנ"ה דעתיק, ותמשיך (עכשיו, ע"י יחוד החיזורתי) ותאיר בהם (בי"ב נימין) מי"ב יודי"ן החיזורתי.

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

לי' שבנימא הי"ג הכוללת, תמשיך מכללות הי"ב יודי"ן, אחר שהאירו לעיניך (נ"א למטה - יר"א).

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

להמשיך ולהאיר מט' ווי"ן החיזורתי, לתיקוני דיקנא דא"א, ויתחברו אלו הט' ווי"ן עם ג' ווי"ן אשר שם (בדיקנא), בג' (מג' - יר"א) קס"א של מלבושיהם, ויהיו בי"ב תיקוני דיקנא:

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי

לתיקון הי"ג הכולל - ונקח, תמשיך מכללות הי"ב ווי"ן שבי"ב תיקונין

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

1. יש לציין שביחוד החיזורתי, הכל כבר קיים (חיזורתי, נימין ודיקנא), שהרי שער א"א פ"ה (ע"ח ח"א דף ס"ב ע"ד) מתאר את סדר בנינם, כאשר נו"ה דעתיק, המלוכשים בתרין אודנין ותרין עינין דא"א (מדון ג"ט קע"ד פ"ח), ואור החוזר שלהם (נו"ה דעתיק) עולה בתוך רישא דא"א, מתפצל ופוגע בג' מקומות: א. בגולגלתא, ומזה נעשה החיזורתי. ב. ב[קרומא ד] אוירא, ומזה נעשה הנימין. ג. במוחא סתימאה, ומזה נעשה הדיקנא (עיין בשרטוט המצורף). וחלק מבנין זה גם מוזכר ביחוד עצמו. בכל אופן, ברור שביחוד החיזורתי מדובר על הארה נוספת, לאחר שהחיזורתי, נימין ודיקנא כבר נעשו.

האמת, שמנוסה היחוד (ביזכור הנפש), וכן משער רוח"ק, הלשון מטעה ונראה קצת שהם נעשים כאן. לכן שינינו קצת את הנוסח, על מנת למנוע את הטעות הזו.

* עיין גליונות הלש"ם דף ר"י ע"א, מביא תיקוני זוהר תיקון י"ט (דף ס"א סע"א) בענין נימין ו', מבועא - י'

המשכת ניקוד: ליודי"ן (בנימין) - ולווי"ן (בדיקנא)

להמשיך מג' דלתי"ן דג' שמות ע"ב דחיוורת, נקודות לי"ב יודי"ן שבי"ב נימון

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

להמשיך מג' דלתי"ן עצמם, כללות נקודות לי' שבנימא הי"ג הכוללת

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן ראשונות דג' שמות ע"ב דחיוורת, נקודות לי"ב ווי"ן שבת"ד דא"א

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן שניות דג' שמות ע"ב דחיוורת, כללות נקודות לו' שבתיקון הי"ג, ונקח

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

המשכת טעמים: ליודי"ן (בנימין) - ולווי"ן (בדיקנא)

להמשיך ולהאיר מג' דלתי"ן דחיוורת, טעמים לי"ב יודי"ן שבי"ב נימון

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

פזר גדול - זרקא סגולתא קרני פרה

להמשיך מהדלתי"ן עצמם, כללות טעמים לי' שבנימא הכוללת

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

פזר גדול - זרקא סגולתא קרני פרה

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן ראשונות דג' שמות ע"ב דחיוורת, טעמים לי"ב ווי"ן שבת"ד דא"א

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

שופר הולך - תביר דרגא תרי טעמי מאריך טרחא - אתנה שבא געיא

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן שניות דג' שמות ע"ב דחיוורת, כללות טעמים לו' שבתיקון הי"ג, ונקח

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

מקף פסק פשטא רביע

יטיב ירח בן יומו געיא שבא שופר מהופך - סוף פסוק

והנה מהו"ת דעתיק המתלבשים ברישא דא"א, אינם נגלים רק בחינת נהי"ם דעתיק, והחג"ת דעתיק אורותיהם סתומים [תמיד]. והנהי"ם דעתיק, הם מתלבשים: מלכות בחוטמו, יסוד במזחא, ג"ה בתרין אודנין ותרין עינין. וגם אלו הנגלים, אינו תדיר כי הנימין מוכסין עליהם בפנים. ולכן כונתנו עכשיו:

לסלק...	ולחבר...
א. לסלק [הנימין מהפנים דא"א], ועי"ז לגלות הארת פנים דאר"ך לדיקנא דידה.	ב. ולחבר הנימין, ויתחברו בפאות [הדיקנא] דאר"ך, ועי"ז יתקשרו אלו הנימין במקום דיקנא דא"א, ויאירו בדיקנא [כולה] אור גדול.
ג. וכשמסתלקים הנימין מעל פני א"א, יוצא אור גדול מנהי"ם דעתיק, המתלבשים במזחא דא"א ובעינין ובחוטמא,	ד. ועי"ז (כל הנ"ל) יתחברו הנימין עם תיקוני דיקנא דא"א, וזה גורם לג' פעולות: 1. [אותיות] היודי"ן יתחברו ב[אותיות] הווי"ן, ויאירו בהם. 2. ונקודות היודי"ן יתחברו בנקודות הווי"ן, ויאירו בהם אור נוסף גדול, מלכים לעבדים. 3. וכן טעמי היודי"ן שהם זכרים, יתחברו עם טעמי הווי"ן שהם נקבות, ויאירו בהם.

ואחר שהמשכת האור הגדול הזה, תכוין להמשיך כמש"ב בתפלה (בדיבור) שלפניך:

תפלה אחר היחוד בדמעות שלישי אם הוא בחול¹

(בדיבור)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּתְגַּלֶּה עִתָּהּ עַל יְדֵי שְׁת רְצוֹן הָעֲלִיּוֹן. וְתֵאָדָר בְּרִצְוֹנְךָ כְּלֵל הַעוֹלָמוֹת אֲשֶׁר בְּרָאתָ, וְתִשְׁפָּעַ עָלֵינוּ הָאֲרָרָה לְשׁוֹב בְּתִשְׁבָּחָה שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ. וְתִתְקַח לִי שְׁעָרֵי חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת (במחשבה: חכמא"ל שמשיא"ל עוריא"ל), לְיַדְע גְּלוֹהֲבִין סוּדוֹת צְפוּנֵי תוֹרְתְךָ הַקְדוּשָׁה, כְּדִי שְׁנַעֲבֹד אוֹתְךָ עֲבוּדָה זְכוּה וְתִמְחָה בְּלֵב שְׁלֵם, וְתִרְצָה עֵינֵינוּ (יסורים שלנו) וְתַעֲנֵנּוּ וְתַחֲוֹן אוֹתְנוּ כְּמִתְנַת חָסֶם בְּעַת רְצוֹן זֹאת (נגרם לפי הזמן וביחוד החיזורתי), שְׁהֵיא הַתְּעוּרֹת רְצוֹן הָעֲלִיּוֹן, מִצָּחָא דְאַרְיָה, אֲשֶׁר גָּנַז בְּתוֹכוֹ יְסוּד דְעַתִּיק (על ידי שאני מכוין להמשיך מסוד אור עליון מאור הגדול מבינה דעתיק, אחר שנמשכו והאירו י"ב יודי"ן דחיזורתי ל"ב נימין, והט' ווי"ן לט' תיקוני דיקנא, אנו ממששים ומאירים להם בנקודות וטעמים מהאותיות הנשארות בזה מהחיזורתי).

(במחשבה)

(בדיבור)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁעַל יְדֵי הַמְשַׁכְּת הָאֹר הַנּוֹ שֶׁהִמְשַׁכְתִּי, שֶׁתִּתְגַּלֶּה הַחֲכָמָה [מִמְצָחָא דו"א] וְסוּדוֹתֶיךָ, בְּהוֹי"ה הַזֹּאת. וְיִמְשַׁךְ אֵלַי מֵאוֹת הַהוֹי"ה יְדִיעָה וְגִילוֹי סוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׂוִידְעוּנֵי מִן הַשָּׁמַיִם. וְתִמְנִין כִּי אֲלוֹ הַמְּצָחִים הַנּוֹ הֵם בְּסוּד יְסוּד וְדַעַת, שְׁהֵם סְפִירוֹת הַמְּוֹרִים עַל הַזּוּג. לְכֹן תִּכְוִן שְׁעַל יְדֵי כַּח אֹר הַמְּצָח הָעֲלִיּוֹן [דָּא"א] שֶׁהִמְשַׁכְתָּ, יִדְרוּנוּ וְזוּ"א [אֲהַרְוֵה], [וְיִמְשַׁךְ שְׁפַע אֵלַי] ע"כ:

(שני יהודים למניעת אחיזת החיצונים) אַא לְלָהּ הָהָ יִי סָם יֵאֵהִי - יְהוּה אֶל הַשִּׁטָּן יְגַעֵר

1. אהבת ה' (ה'היוס"ד) דף ט"ז ע"א, הקשר בין ייחוד הווי"ן לענין גילוי החכמה: ייחוד הווי"ן גורם לסילוק הנימין, ואז הבינה מאירה במזחא, וזה גורם לאור היסוד לצאת (בטישה בבניה, מוליד אור גדול, גילוי החכמה).

(א) ליל א'

(יחוד לליל א' וד': "נבוב לחת עשה אותו")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק נ"ח ע"ב יחוד ח', יר"א ח"א 779, רחובות הנהר קל"ז.
 ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: יחוד קודם קשעה"ה, כי עד חצות עומדים זו"ן אב"א ובחצות ננסרים ועולים לחיק או"א ששם מזדווגים ונותן לה כלי ורוחא ואח"כ נותן לה מוחין חדשים (פנים).
 "נבוב" מורה על הנסירה והפרדה שהרי פרושו חלול, גם רמוז בו שם ב"ן וט' אותיותיו שהם פנים דט"ס ופנים דמלכות דחכמה של פרצופי לאה ורחל (כמו בסוף היחוד לליש"ק) המקבלים מוחין אלו. כלומר עושים נסירה וממשיכים מוחין דפנים לנוק'. המוחין עצמם נרמזו באתב"ש של נבוב שהוא "טשפש" שהגמט' שלו עסמ"ב ותנ"ה שהם מוחין דאו"א, או מוחין ולבושיהם.

(ב) מיוסד על הפסוק **נְבוּב לְחַת עָשָׂה אֹתוֹ** (שמות ל"ח ז')

נְבוּב

נְבוּב גי' ס', והם סוד

ששים גיבורים סביב לה,

וסוד ששים המה מלכות ובו נרמז הוי"ה דב"ן

ונשאר עוד אותיות "בו" עם הכולל
 שלהם הם ט' כמספר ט' אותיות דב"ן.
 וניקודו מתיבת **לְחַת**. (ג)

טשפש

ויכוין נבוב בחילוף א"ת ב"ש שהוא טשפש.

והשם הזה כמספר עסמ"ב העולים עם הכולל
 רג"ל. ועוד שלשה אחי"ה דיודי"ן ודאלפי"ן
 ודההי"ן ע"ה שעולין תנ"ו, ויחבר תנ"ו ורל"ג יחד
 גי' תרפ"ט כמנין השם טשפש.

יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי
יוד הי ואו הי אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא אלף הה יוד הה
 ע"ה גימ' תנ"ו
יוד הה וו הה
 ע"ה גימ' רג"ל
 רג"ל ותנ"ו גימ' טשפש

א. דע דקודם קשעה"ט צריך לכוין ביחודים אלו, ובליל א' וד' יכוין ביחוד נבוב לוחות וכו', ובליל ב' וה' יכוין ביחוד ה' יספור בכתוב עמים, ובליל ג' ו-ו יכוין ביחוד שמש ירח עמד זבולה, ובליל ז' יכוין ביחוד האל המאורני חיל וכו', וכל יחודים אלו הובאו בשערוה"ק כמסומן מקומם, וסידרם היר"א זלה"ה קודם קשעהמ"ט, וכאן סידרנו אותם לפי סדר כל יום בפנ"ע, וכנראה שהם הכנה ליחוד דחצות לילה, וע"כ יש לכוונם קודם קשעהמ"ט, ואח"כ יכוין ביחודים לתיקון עוון הקרי הנתקן ע"י הק"ש שעשהמ"ט וכנודע, וכמסודר לקמן. ואח"כ יתחיל לומר הקשעהמ"ט, והיע"א.

ב. שערוה"ק נ"ח ע"ב - דפו"י דס"ה ע"א יחוד ח'. סידור היר"א זלה"ה ח"א עמ' 779:
 זמן יחוד זה קודם קריאת שמע שעל המטה שאז זו"ן הם אב"א וע"י החסדים ננסרים. וע"כ צריכים אנו לייחוד זה לצורך הנסירה דזו"ן [הכוללים דכ"ד שעות הנעשה בחצות לילה] כי אז עולים לאו"א ומזדווגים ונותן לה כלי ורוחא אלא דא"כ לא מובן למה לא נעשה זה בכל לילה, וצ"ע והיע"א.

ג. כי השווא היא כנגד אות אחרונה ת' הנחטפת ולעולם כל אות אחרונה שאין בה ניקוד כתוב היא שוא.

ליל ב'

(יחוד לליל ב' וה': "ה' יספור בכתוב עמים, זה יולד שם סלה")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק ל"ח ע"א יחוד ז', יר"א ח"א 780, רחובות הנהר קל"ח. מאמרי רשב"י י"ח ע"א.
 ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: יחוד קודם קשעה"ה, כי ז"ן צריכים לעלות למ"ן ולקבל מוחין דפנים. לצורך עלייתם למ"ן, מקבלים הם כח ממו"ס דא"א ומיתוק דיניהם מב' תפוחין של פני א"א שהוא תיקון (7) מתיקוני דיקנא שמקורם ממו"ס דא"א. כל זה דומיא דד' ד"אחד" ששם מקבלים ז"ן מוחין ממו"ס דא"א לצורך עלייתם למ"ן להביא מוחין (סדור ל"ה ע"ב). אח"כ יקבלו מוחין דפנים שהם עסמ"ב וי"ו אותיותיהם ויחזרו פב"פ ועוד יקבלו ש"ע נהורין מא"א. מוחי עסמ"ב הם מוחין דאבא וקס"א מוחין דאימא. גם נמשך שם "כה"ת" שבכוחו להכרית החיצונים בכח או"א שם י' וה', שהכאתם יוצרת את השם הזה (יתכן שכוונתו בכח מוחין דאו"א שקיבל ז"א, הוא יכרית את החיצוניים שלא ינקו משפע הזווג או מהאח' אחרי שחזרו ז"ן פב"פ). כל מהלך זה בכח אימא (הנסירה, עלייה למ"ן והמשכת המוחין דפנים). אז קונה הנוק' כללות שם ב"ן. אח"כ יש לכונן לדחות את המוחין דקטנות עד הבריאה כנודע ולהמתיקם בכללות שמות האצילות אהי-ה, הוי"ה, אדני- המאירים מעולם העשייה עד א"ס (ראה סדר הוידוי המיוחד של קשעה"ה ששם מתקנים שמות אלו שיאירו בכל העולמות).

(א) יחוד מיוסד על הפסוק: יהוה יספור בכתוב עמים זה ילד שם סלה: (תהלים פ"ז ו')

הוי"ה ואדני: השפעת מו"ס דא"א לזו"ן, לצורך עלייתם למ"ן. גם יקבלו מיתוק מתרין תפוחין דא"א.

יהוה יספור בכתוב עמים	יהוה	אדני
ר"ת מספר הוי"ה ואדני ע"ה	לז"א	לנוק'

רמ"ח + שע"ו: יקבלו ז"ן מוחין דפנים וש"ע נהורין מא"א.

יהוה יספור בכתוב עמים	יוד הי ויו הי
ס"ת ע"ה גימ' רמ"ח. והם ד' הויות עסמ"ב, עם י"ו אותיותיהם גימ' רמ"ח.	יוד הא ואו הא
	אותיות יהוה יהוה יהוה יהוה
	סה"כ גימ' רמ"ח

יהוה יספור בגימ' שע"ו	קפ"ה	קפ"ה
והם ש"ע נהורין דא"א	אלף למד	אלף למד
עם שש אותיות השורש.	שש אותיות אלף למד	שש אותיות אלף למד
	ס"ה גימ' שע"ו	

תכ"ה: הכרתת החיצונים בכח השם הזה ובכח מוחין דאו"א שקיבלו ז"ן.

בכתב ע"ה בגימ' תכ"ה, והוא שם קדוש היוצא מר"ת כל הנשמה תהלל יה.	תכ"ה
--	------

א. שערות"ק ל"ח ע"א - דפו"י דמ"א ע"ב יחוד ז'. ועי' שם בדע"ה שביאר יחוד זה וירוח לך.

קס"א: מוחין דאימא (או לבושי מוחין).

עמים בגימ' ע"ה אהי"ה דיודי"ן. אלף הי יוד הי

חשמל: לבושין להגנה מן החיצוניים (אור פניא-ל).

זה ילד שם סלה ר"ת ע"ה גימ' חשמ"ל נהורין. חשמ"ל

דמ"ה וב"ן: קבלת המוחין אצל זו"ן.

זה ילד שם סלה ס"ת גי' נ"ד, מספר יוד הא ואו הא לז"א
היינו מ"ה וט' אותיות דשם ב"ן. ט' אותיות יוד הה וו הה לנוק'
קבלת מוחין, מ"ה לז"א וט' אותיות לנוק'.

ב"ן + 9 אותיות: עתה נקראת הנוק' ב"ן.

זה ילד בגימ' ס"ב. היינו שם ב"ן, עם ט' אותיות והכולל.
יוד הה וו הה ט' אותיות יוד הה וו הה
ע"ה גימ' ס"ב, גימ' זה יולד

שאר היחוד: דחיית המוחין דקטנות ומיתוקם.

שם סלה גימ' תל"ה, גימ' ה"פ אלהים העולה ת"ל עם ה' אותיות הפשוטות או ה' הכוללים של ה' אלהים.
אלהים אלהים אלהים גימ' ת"ל
אלהים אלהים עם ה' אותיות אלהים גימ' תל"ה

שם בא"ת ב"ש יב, והנקוד מן זה ילד. והוא גימ' י"ב אותיות של אהי"ה הוי"ה אדנ"י.
י"ב אותיות אהי"ה הוי"ה אדנ"י

להמתיק בהם הה' אלהים. להמתיק בהם הה' אלהים הנו'.
אלהים אלהים אלהים
אלהים אלהים

ליל ג'

(יחוד לליל ג' וו': "שמש ירח עמד זבלה")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק ל"ח ע"א יחוד ו', יר"א ח"א 780, רחובות הנהר ק"מ, ע"ח ח"א ס"ט ע"א מ"ק, בית לחם ח"א נ"ד ע"ג, נה"ש כ"ג ע"ב.
ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: לצורך המשכת המוחין (פנים), יש צורך בהשפעת החשמ"ל שהוא ש"ע נהורין מפני א"א עם הח' חווירתי המשפיעים בהם (והם נקראים גם אור פניא-ל), ושורשם שהוא הוי"ה דע"ב שהם החווירתי עצמם (הש"ע נהורין עצמם מקורם הם שתי שמות קפ"ד שבאים מהחווירתי). המשכה זו תגרום למיתוק המוחין דקטנות ודחייתם עד ראש הבריאה. מיתוקם הוא ע"י מוחין דאבא שהוא הע"ב. אח"כ ע"י ז"א מתמתקים ב"פ ש"ך דינים דרחל ולא שיהיו שם אדנ-י, ועוד שהיא מתמלאת בפשוט מלא ומלא דמלא, נ' אותיות (כמו ב"אתה גיבור" סידור פ"ג ע"ב). אז מאיר לה פשוט ומלא דמ"ה.

(א) מיוסד על הפסוק **שְׁמֶשׁ יָרַח עָמַד זָבְלָה לְאֹר חַיִּיךָ יִהְיֶה לְנֶגַה בְּרַק חַיִּיךָ:** (חבקוק ג' י"א)

חשמל וע"ב: הארה מפני א"א לז"א.

י' אותיות יוד הי ויו הי	חשמ"ל	שְׁמֶשׁ יָרַח עָמַד זָבְלָה ר"ת ע"ה בגימ'
גימ' שפ"ח		כמספר חשמ"ל וי' אותיות דע"ב.

ב"פ קפ"ד: הוא שורש ש"ע נהורין. קפ"ד אלו מקורם בשמות ע"ב של החווירתי שיורדים לפני א"א.

יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי	וחשמ"ל הוא סוד ש"ע נהורין הנמשכים
ע"ה בגי' קפ"ה	מב' אחוריים דע"ב כל אחד ע"ה קפ"ה.
יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי	
ע"ה בגי' קפ"ה	
סה"כ בגי' ש"ע אורות	

שמות אלוקים: מזכיר את המבנה של קדירה בכוונת ציקי קדירה (סדור מ"ה ע"א). אלו מוחין דחכמה וחסדים דקטנות הנדחים עם הגעת מוחין דגדלות.

אלף למד הי יוד ממ	גימ' ש'	שְׁמֶשׁ יָרַח עָמַד זָבְלָה ס"ת ע"ה גימ'
אלף למד הי יוד ממ	י"ג אותיות	והוא מספר אלהים דיודי"ן וי"ג אותיות י"ג אותיות
אלהים	ה' אותיות	וה' אותיות הפשוט.
ס"ה גימ' שי"ה		

א. שערות"ק ל"ח ע"א - דפו"י דמ"א ע"ב יחוד ו' וזה לשונו שם: שמש ירח עמד זבלה ר"ת גימ' שפ"ז והוא חשמ"ל בגימ', שהם ש"ע נהורין הנמשכים מן שני אחוריים דהוי"ה דיודי"ן שהם קפ"ד קפ"ד כנודע, ותכוין ג"כ בי' אותיות דהוי"ה דיודי"ן ע"ב עצמו עם חשמל היוצא ממנו הרי שפ"ח. אמר שמואל ע"ה.

(א) ליל ד'

(יחוד לליל א' וד': "נבוב לחת עשה אותו")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערוה"ק ג"ח ע"ב יחוד ח', יר"א ח"א 779, רחובות הנהר קל"ז.
ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: יחוד קודם קשעה"ה, כי עד חצות עומדים זו"ן אב"א ובחצות ננסרים ועולים לחיק או"א ששם מזדווגים ונותן לה כלי ורוחא ואח"כ נותן לה מוחין חדשים (פנים).
"נבוב" מורה על הנסירה והפרדה שהרי פרושו חלול, גם רמזו בו שם ב"ן וט' אותיותיו שהם פנים דט"ס ופנים דמלכות דחכמה של פרצופי לאה ורחל (כמו בסוף היחוד לליש"ק) המקבלים מוחין אלו. כלומר עושים נסירה וממשיכים מוחין דפנים לנוק'. המוחין עצמם נרמזו באתב"ש של נבוב שהוא "טשפש" שהגמט' שלו עסמ"ב ותנ"ה שהם מוחין דאו"א, או מוחין ולבושיהם.

(ב) מיוסד על הפסוק **נְבוּב לְחַת עֲשֵׂה אֹתוֹ** (שמות ל"ח ז')

נְבוּב

נְבוּב גי' ס', והם סוד

ששים גיבורים סביב לה,

וסוד ששים המה מלכות ובו נרמז הוי"ה דב"ן

ונשאר עוד אותיות "בו" עם הכולל
 שלהם הם ט' כמספר ט' אותיות דב"ן.
 וניקודו מתיבת **לַחַת**. (ג)

טשפש

ויכוין נבוב בחילוף א"ת ב"ש שהוא טשפש.

והשם הזה כמספר עסמ"ב העולים עם הכולל
 רג"ל. ועוד שלשה אהי"ה דיודי"ן ודאלפי"ן
 ודההי"ן ע"ה שעולין תנ"ו, ויחבר תנ"ו ורל"ג יחד
 גי' תרפ"ט כמנין השם טשפש.

יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי
יוד הי ואו הי אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא אלף הה יוד הה
 ע"ה גימ' תנ"ו
יוד הה וו הה
 ע"ה גימ' רג"ל
 רג"ל ותנ"ו גימ' טשפש

א. דע דקודם קשעה"ט צריך לכוין ביחודים אלו, ובליל א' וד' יכוין ביחוד נבוב לוחות וכו', ובליל ב' וה' יכוין ביחוד ה' יספור בכתוב עמים, ובליל ג' ו-ו יכוין ביחוד שמש ירח עמד זבולה, ובליל ז' יכוין ביחוד האל המאורני חיל וכו', וכל יחודים אלו הובאו בשערוה"ק כמסומן מקומם, וסידרם היר"א זלה"ה קודם קשעהמ"ט, וכאן סידרנו אותם לפי סדר כל יום בפנ"ע, וכנראה שהם הכנה ליחוד דחצות לילה, וע"כ יש לכוונם קודם קשעהמ"ט, ואח"כ יכוין ביחודים לתיקון עוון הקרי הנתקן ע"י הק"ש שעשהמ"ט וכנודע, וכמסודר לקמן. ואח"כ יתחיל לומר הקשעהמ"ט, והיע"א.

ב. שערוה"ק ג"ח ע"ב - דפו"י דס"ה ע"א יחוד ח'. סידור היר"א זלה"ה ח"א עמ' 779:
 זמן יחוד זה קודם קריאת שמע שעל המטה שאז זו"ן הם אב"א וע"י החסדים ננסרים. וע"כ צריכים אנו לייחוד זה לצורך הנסירה דזו"ן [הכוללים דכ"ד שעות הנעשה בחצות לילה] כי אז עולים לאו"א ומזדווגים ונותן לה כלי ורוחא אלא דא"כ לא מובן למה לא נעשה זה בכל לילה, וצ"ע והיע"א.

ג. כי השווא היא כנגד אות אחרונה ת' הנחטפת ולעולם כל אות אחרונה שאין בה ניקוד כתוב היא שוא.

ליל ה'

(יחוד לליל ב' וה': "ה' יספור בכתוב עמים, זה יולד שם סלה")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק ל"ח ע"א יחוד ז', יר"א ח"א 780, רחובות הנהר קל"ח. מאמרי רשב"י י"ח ע"א.
 ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: יחוד קודם קשעה"ה, כי זו"ן צריכים לעלות למ"ן ולקבל מוחין דפנים. לצורך עלייתם למ"ן, מקבלים הם כח ממו"ס דא"א ומיתוק דיניהם מב' תפוחין של פני א"א שהוא תיקון (7) מתיקוני דיקנא שמקורם ממו"ס דא"א. כל זה דומיא דד' ד"אחד" ששם מקבלים זו"ן מוחין ממו"ס דא"א לצורך עלייתם למ"ן להביא מוחין (סדור ל"ה ע"ב). אח"כ יקבלו מוחין דפנים שהם עסמ"ב וי"ו אותיותיהם ויחזרו פב"פ ועוד יקבלו ש"ע נהורין מא"א. מוחי עסמ"ב הם מוחין דאבא וקס"א מוחין דאימא. גם נמשך שם "בה"ת" שבכוחו להכרית החיצונים בכח או"א שם י' וה', שהכאתם יוצרת את השם הזה (יתכן שכוונתו בכח מוחין דאו"א שקיבל ז"א, הוא יכרית את החיצוניים שלא ינקו משפע הזווג או מהאח' אחרי שהזווג זו"ן פב"פ). כל מהלך זה בכח אימא (הנסירה, עלייה למ"ן והמשכת המוחין דפנים). אז קונה הנוק' כללות שם ב"ן. אח"כ יש לכוון לדחות את המוחין דקטנות עד הבריאה כנודע ולהמתיקם בכללות שמות האצילות אהי-ה, הוי"ה, אדנ-י המאירים מעולם העשייה עד א"ס (ראה סדר הוידוי המיוחד של קשעה"ה ששם מתקנים שמות אלו שיאירו בכל העולמות).

(א) יחוד מיוסד על הפסוק: **יְהוָה יִסְפֹּר בְּכַתּוּב עַמִּים זֶה יִלְדֵּשׁ שֵׁם סֵלָה:** (תהלים פ"ו)

הוי"ה ואדנ-י: השפעת מו"ס דא"א לזו"ן, לצורך עלייתם למ"ן. גם יקבלו מיתוק מתרין תפוחין דא"א.

אדנ"י
לנוק'

יהוה
לז"א

יהוה יספור בכתוב עמים
ר"ת מספר הוי"ה ואדנ"י ע"ה

רמ"ח + שע"ו: יקבלו זו"ן מוחין דפנים וש"ע נהורין מא"א.

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 אותיות יהוה יהוה יהוה יהוה
 סה"כ גימ' רמ"ח

יהוה יספור בכתוב עמים
 ס"ת ע"ה גימ' רמ"ח. והם ד' היות עסמ"ב,
 עם י"ו אותיותיהם גימ' רמ"ח.

קפ"ה קפ"ה
 אלף למד אלף למד ש"ע
 שש אותיות אלף למד
 ס"ה גימ' שע"ו

יהוה יספור בגימ' שע"ו
 והם ש"ע נהורין דא"א
 עם שש אותיות השורש.

תכ"ה: הכרתת החיצונים בכח השם הזה ובכח מוחין דאו"א שקיבלו זו"ן.

תכ"ה

בכתב ע"ה בגימ' תכ"ה, והוא שם קדוש
 היוצא מר"ת כל הנשמה תהלל יה.

א. שערות"ק ל"ח ע"א - דפו"י דמ"א ע"ב יחוד ז'. ועי' שם בדע"ה שביאר יחוד זה וירוח לך.

קס"א: מוחין דאימא (או לבושי מוחין).

עמים בגימ' ע"ה אהי"ה דיודי"ן.
אלף הי יוד הי

חשמל: לבושין להגנה מן החיצוניים (אור פניא-ל).

זה ילד שם סלה ר"ת ע"ה גימ'
חשמ"ל נהורין.
חשמ"ל

דמ"ה וב"ן: קבלת המוחין אצל זו"ן.

זה ילד שם סלה ס"ת גי' נ"ה, מספר יוד הא ואו הא לז"א
היינו מ"ה וט' אותיות דשם ב"ן. ט' אותיות יוד הה וו הה לנוק'
קבלת מוחין, מ"ה לז"א וט' אותיות לנוק'.

ב"ן + 9 אותיות: עתה נקראת הנוק' ב"ן.

זה ילד בגימ' ס"ב. היינו שם ב"ן, עם ט' אותיות והכולל.
יוד הה וו הה ט' אותיות יוד הה וו הה
ע"ה גימ' ס"ב, גימ' זה יולד

שאר היחוד: דחיית המוחין דקטנות ומיתוקם.

שם סלה גימ' תל"ה, גימ' ה"פ אלהים העולה ת"ל עם ה' אותיות הפשוטות או ה' הכוללים של ה' אלהים.
אלהים אלהים אלהים גימ' ת"ל
אלהים אלהים עם ה' אותיות גימ' תל"ה

שם בא"ת ב"ש יב, והנקוד מן זה ילד. והוא גימ' י"ב אותיות של אהי"ה הוי"ה אדנ"י.
י"ב אותיות אהיה יהוה אדנ"י

להמתיק בהם הה' אלהים. להמתיק בהם הה' אלהים
אלהים אלהים אלהים
אלהים אלהים

ליל ו'

(יחוד לליל ג' וו': "שמש ירח עמד זבלה")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק ל"ח ע"א יחוד ו', יר"א ח"א 780, רחובות הנהר ק"מ, ע"ח ח"א ס"ט ע"א מ"ק, בית לחם ח"א נ"ד ע"ג, נה"ש כ"ג ע"ב.

ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: לצורך המשכת המוחין (פנים), יש צורך בהשפעת החשמ"ל שהוא ש"ע נהורין מפני א"א עם הח' חווירתי המשפיעים בהם (והם נקראים גם אור פניא-ל), ושורשם שהוא הוי"ה דע"ב שהם החיורתי עצמם (הש"ע נהורין עצמם מקורם הם שתי שמות קפ"ד שבאים מהחיורתי). המשכה זו תגרום למיתוק המוחין דקטנות ודחייתם עד ראש הבריאה. מיתוקם הוא ע"י מוחין דאבא שהוא הע"ב. אח"כ ע"י ז"א מתמתקים ב"פ ש"ך דינים דרחל ולאה שיהיו שם אדנ"י, ועוד שהיא מתמלאת בפשוט מלא ומלא דמלא, נ' אותיות (כמו ב"אתה גיבור" סידור פ"ג ע"ב). אז מאיר לה פשוט ומלא דמ"ה.

(א) מיוסד על הפסוק **שְׁמֶשׁ יָרַח עָמַד זְבֻלָּה לְאֹר חַצְיָיָךְ יְהִלְכוּ לְנֶגַה בְּרַק חַצְיֵיךָ:** (חבקוק ג' י"א)

חשמל וע"ב: הארה מפני א"א לז"א.

י' אותיות יוד הי ויו הי גימ' שפ"ח	חשמ"ל	שְׁמֶשׁ יָרַח עָמַד זְבֻלָּה ר"ת ע"ה בגימ' שפ"ח, כמספר חשמ"ל וי' אותיות דע"ב.
--	--------------	---

ב"פ קפ"ד: הוא שורש ש"ע נהורין. קפ"ד אלו מקורם בשמות ע"ב של החיורתי שיורדים לפני א"א.

יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי ע"ה בגי' קפ"ה	וחשמ"ל הוא סוד ש"ע נהורין הנמשכים מב' אחוריים דע"ב כל אחד ע"ה קפ"ה.
יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי ע"ה בגי' קפ"ה	
סה"כ בגי' ש"ע אורות	

שמות אלוקים: מזכיר את המבנה של קדירה בכוונת ציקי קדירה (סדור מ"ה ע"א). אלו מוחין דחכמה וחסדים דקטנות הנדחים עם הגעת מוחין דגדלות.

אלף למד הי יוד ממ	גימ' ש'	שְׁמֶשׁ יָרַח עָמַד זְבֻלָּה	ס"ת ע"ה גימ'
אלף למד הי יוד ממ	י"ג אותיות	והוא מספר אלהים דיודי"ן וי"ג אותיות	י"ג אותיות
אלהים	ס"ה גימ' שי"ח	וה' אותיות הפשוט.	ה' אותיות

א. שערות"ק ל"ח ע"א - דפו"י דמ"א ע"ב יחוד ו' וזה לשונו שם: שמש ירח עמד זבלה ר"ת גימ' שפ"ז והוא חשמ"ל בגימ', שהם ש"ע נהורין הנמשכים מן שני אחוריים דהוי"ה דיודי"ן שהם קפ"ד קפ"ד כנודע, ותמוין ג"כ בי' אותיות דהוי"ה דיודי"ן ע"ב עצמו עם חשמל היוצא ממנו הרי שפ"ח. אמר שמואל ע"ה.

ליל שבת קודש

(יחוד לליל שבת: "האל המאזרני חיל ויתן תמים דרכי")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק ס"ב ע"ב יחוד י"ט, יר"א ח"א 781, רחובות הנהר קמ"ז, אור החיים קפ"ה, שערה"ו ס' ע"א, סדור קל"ו רע"ב (חת"ך), ק"כ ע"א (ויעבור).

ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: זמן היחוד ליל ש"ק אחר הסעודה. קודם חצות זמן יחוד יעקב ולאחריה מלוא קומת ז"א כמו בליל החול אחר חצות אך עם מיתוק ובעילוי והארה עצומה יותר מלילי החול. בניתיים רחל עלתה לחיק אימא להגדילה. אחר חצות יורדת רחל ועולה לאה לאימא. בזמן זה הזיווג יעקב ורחל מלוא קומת ז"א שהוא לזיווג ז"ן יחשב (אם כי זיווג ז"ן במוסף בלבד). לכן יעקב נקרא בלשון הרב ז"א". בזמן שקודם חצות אנו מכונים גם ליחוד הנוכחי שהוא יעקב ולאחריה גם לזה שיחול בנקודת חצות והוא יעקב ורחל. ביחוד נמשיך מוחין דאבא לז"א אך הם לצורך יעקב. ההמשכה מתחילה ממז"ס דא"א דרך המדרגות הנאות לאבא לחכמה שבו (מס' ת' של הד' יודין דע"ב) ועד הבינה שבו (כ"ח אותיות הם ט"ס דבינה) כי בינה דאבא מתייחסת בחכמה דאימא, משם לחכמה דאימא (קס"א עם י' אותיותיה) שבתוך ז"א. משם מתחילים לתקן אל לאה ואח"כ את רחל בבנין האח' שבהם (שבת עצמה נחשבת פנים כלפי ימות החול, אם כך התיקון יחשב לאח' דפנים). כעת מתחילים לבנות את לאה ע"י ז"א ע"י המשכת הארות החכמות דאו"א הנ"ל לט"ס דכ"ב שלה (הפשוט, המלא והמלא דמלא דב"ן, ל"ו אותיות. אח"כ יש לעורר ע"ב רי"ו וכ"ו (בחג"ת ז"א כמו בכונת "ויעבור" אלא ששם ללא ההוי"ה הפשוטה) ולהאיר מהם ללאה שהיא ד' של "שד"י" והיא ד' של קשר של תש"ר. אח"כ מאירים לרחל לצורך זיווג אחר חצות, שני שלישי חסד דת"ת ע"י ז"א. עכשיו נכוון להמשיך מוחין חדשים שתחילת המשכתם מחכמה דז"א כמו בכונת שים שלום (סדור ק"ט ע"א - ק"י ע"א) עד יסוד יעקב (מהם המוחין החדשים? אולי כוונתו למוחין דפנים, אך לפי הדוגמא של "שים שלום", כוונתו וודאי להמשכת הטיפה עד יסוד יעקב לצורך זיווג עם רחל אחר חצות). ההמשכה היא י"פ מז"ו מז"א ליעקב (למרות שכתוב כאן שהמשכה לז"א, יעקב נקרא עתה ז"א כי קומתו כקומת ז"א). גם נמשיך לו את השליש חסד העליון דת"ת כי זיווג קודם חצות בחול (מחזה ומעלה) ע"י היסוד העליון שבחזה דז"א לכן עתה יקבלו ואז גדלה קומתו ומתארך כשיעור קומת ז"א ונקרא

"תמים". עכשיו יוכל להאיר ללאה הנקראת "תם" ולרחל הנקראת "ים" והיא מ"ב דע"ב. אח"כ מזדווגים או"א וממשיכים מוחין חדשים לזו"ן לצורך זיווג לאה ורחל הנקראות "אני".

(א) מיוסד על הפסוק **הָאֵל הַמְאִזְרֵנִי חֵיל וַיִּתֵּן תְּמִימִים דְּרַכֵּי:** (תהלים ח"י ל"ג)

חת"ך וקע"א: השפעה ממו"ס דא"א לחכמה דז"א שבה אהי-ה ממוח חכמה דאימא.

הָאֵל הַמְאֲזִינֵי חַיִל וַיִּתֵּן תְּמִים דְּרַכֵּי

ר"ת גי' חת"ך, שהם ד' יודי"ן דהוי"ה
 דע"ב דא"א, כ"א כלולה מעשר הרי ת',
 וכ"ח אותיות מלא דמלא דע"ב, ס"ה גימ' חת"ך,
 מחכמה דא"א וז"א.

והוא סוד פסוק פותח את ידיך.

(א) ר"ל להמשיך מחכמה דא"א לחכמה דז"א

ר"ת גי' חת"ך

יֹדֵי הַי וַיֵּן הַי

ד' יודי"ן דע"ב כל אחד כלולה מעשר

יודי"ן דע"ב

יודי"ן דע"ב הרי ת'

עם כ"ח אותיות דמלא דמלא

יֹדֵי וַיֵּן דַּלְתַּי. הַי יֹדֵי. וַיֵּן יֹדֵי וַיֵּן. הַי יֹדֵי

ס"ה חת"ך

והוא סוד פותח את ידיך ס"ת חת"ך

הָאֵל הַמְאֲזִינֵי חַיִל וַיִּתֵּן תְּמִים דְּרַכֵּי

ס"ת עם הכולל עולה קע"א,
 גי' אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו.

מספר **אלף הי יוד הי**
 אותיות **אלף הי יוד הי**

להוריד ד' יודי"ן דע"ב כ"א כלולה מעשר

יֹדֵי הַי וַיֵּן הַי

יודי"ן דע"ב

יודי"ן דע"ב הרי ת'

עם כ"ח אותיות דמלא דמלא

יֹדֵי וַיֵּן דַּלְתַּי. הַי יֹדֵי. וַיֵּן יֹדֵי וַיֵּן. הַי יֹדֵי

ס"ה חת"ך

אל הס"ת שהוא אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו

מספר **אלף הי יוד הי**

אותיות **אלף הי יוד הי** ס"ה גימ' קע"א

ותכוין להוריד הר"ת שהוא היודי"ן דהוי"ה
 דיודי"ן וכ"ח אותיותיו כנז', אל ס"ת שהיא
 אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו (ר"ל מחכמה
 דא"א לז"א שבו אהי"ה ממוחין דאימא),
 ללא הרמוזה בתיבת האל.

א. יחוד זה אינו נוסח היר"א והוא לקוח מספר אור הלבנה, הלשון של היחוד הוא מהשד"ה. הביאורים בסוגריים הם מהגר"י קצין זצוק"ל [באור הלבנה עמ"ו קפ"ה-קפ"ז יעו"ש, שהסביר את השד"ה] וכתב שם שכ' היום"ד ז"ל בביאורו (בשערוה"ק) שיחוד זה הנשגב והנורא מאוד שייך לליל שבת קודש אחר הסעודה כגודע יעו"ש בביאורו וירוח לך.

ל"ו אותיות דב"ן: השפעת חת"ך וקע"א ללאה.

האל אח"כ תכוין להוריד הב' שמות הנז' (דר"ת וס"ת)
 (ר"ל משם ע"ב ד' יודי"ן וכ"ח אותיותיו ושם השני קס"א ועשר אותיותיו),
 ללאה הרמוזה בתיבת האל,
 והיא גי' ל"ו אותיות שבהוי"ה דב"ן,
 פשוט ומלא ומלא דמלא.

ל"ו אותיות גימ' לאה,
 ותמשיך הנז' לפרצוף לאה הרמוזה בתיבת האל
יהוה
יוד הו וו הו הו
יוד ואו דלת. הו הו. ואו ואו. הו הו

שד-י: המשכה מחג"ת דז"א ללאה שהיא ד' של "שד-י" והיא ד' של קשר תש"ר.

יוד הו וו הו ע"ב בחסד

המאזרני ע"ה גי' שד"י

יוד הו וו הו ע"ב דע"ב
יוד הו וו הו מספר
יוד הו וו הו אותיות
יהוה יוד הא ואו הא ע"ב דמ"ה
 סה"כ גימ' רי"ו בגבורה

שהוא ע"ב רי"ו הוי"ה כנודע.
 ויכוין להמשיך כל זה בלאה שהיא ד' דשד"י
 שהיא קשר דתש"ר (א).

יהוה כ"ו בת"ת

סה"כ גימ' שד"י
 להמשיך כל זה ללאה
 שהיא ד' דשד"י
 שהוא קשר דתפילין של ראש

חיל: המשכה לרחל.

חיל גי' כ"ד כ"ד

שהוא ב' שלישים תחתונים דת"ת דז"א מן החסד המתפשט בו, כי [בכל ספירה מחג"ת נו"ה דז"א יש בה חסד אחד ו] חסד גי' ע"ב וב' שלישים שבו גי' חיל ויכוין להמשיכם לרחל (ב).

א. דוגמה לכך, בזמן היניקה, כמ"ש בע"ח שכ"ח פ"ב כי ז"א יונק משדי אימא הנקראים שד"י ועי"ז יהיה פרצוף יניקה דז"א שהוא חג"ת שיש בו מספר שד"י כי בחסד הוא הוי"ה דע"ב שכן חסד גי' ע"ב ובגבורה רי"ו שהם ג' ע"ב שנתקבצו בשמאל ע"ד ויעבו"ד ובת"ת הוא הוי"ה פשוט כי בת"ת שם הוי"ה עצמה ושלתתם כ"ו רי"ו ע"ב גי' שדי יעו"ש.

ב. וכמ"ש בע"ח שכ"א פ"ב כי ז"ס ושמתו כדכ"ד שמושותיך כי כתר הנוק' נעשה מב"ש ת"ת דז"א מבחינת החסד שבת"ת שהוא ע"ב וכל שלישי הוא כ"ד גם ז"ס וישראל עושה חיל כי ז"א הנקרא ישראל עושה חיל לנוק' ר"ל שנותן לה ב"פ כ"ד שמספרם חיל"ל וכן ז"ס הפסוק באלהים נעשה חיל ועי"ז והוא יבוס צרינו יעו"ש ב.

10 שמות מ"ו: המשכה מוחין חדשים מחכמה דז"א ליעקב.

וַיִּתֵּן גי' תס"ו כמס' עשר מלואי ע"ב,
 עם שש אותיות המילוי.
 יוֹד ה' וְיָו ה' יוֹד ה' וְיָו ה' יוֹד ה' וְיָו ה'
 יוֹד ה' וְיָו ה' יוֹד ה' וְיָו ה' יוֹד ה' וְיָו ה'
 יוֹד ה' וְיָו ה' יוֹד ה' וְיָו ה' יוֹד ה' וְיָו ה'
 יוֹד ה' וְיָו ה' יוֹד ה' וְיָו ה' יוֹד ה' וְיָו ה'

עם ו' אותיות המילוי יוֹד ה' וְיָו ה', גימ' ויתן
 להמשיכם לז"א (עפ"י הדע"ה,
 צ"ל מז"א ליעקב הנקרא ז"א)

י-ה: המשכת ש"ע דחסד שבת"ת מז"א ליעקב. עכשיו הוא נקרא "תמים"

אור ש"ע דת"ת שהוא כ"ד
 יוֹד
 לז"א (שהוא יעקב)

תָּמִים גימ' ת"ץ. יכוין כי כבר המשיך לז"א
 (שהוא יעקב, כמו ב'ויתן") מספר תס"ו הנז', ועתה
 ימשיך לו גם אור שלישי עליון דחסד שבתפארת
 שהוא כ"ד כנ"ל, הרי נשלם לת"ץ כמספר תמי"ם.

תם ים: המשכה ללאה ורחל.

ז"א (שהוא יעקב) מאיר ללאה
 אֵלֶּה אֵלֶּה אֵלֶּה אֵלֶּה
 הנקראת תם

ועתה כבר יכול להאיר ללאה ולרחל הנקראים
 תמים. כי לאה נקראת תם, כמספר ד' אלפי"ן דד'
 שמות אהי"ה כנודע. (א)

ז"א (שהוא יעקב) מאיר לרחל
 הנקראת ים

יְהוָה
 יוֹד ה' וְיָו ה' (שליש אמצעי)
 מ"ב אותיות
 יוֹד וְיָו דְלָת. ה' יוֹד. וְיָו וְיָו. ה' יוֹד
 ועוד שלישי תחתון ח' הרי י"ם

ורחל נקראת י"ם,
 שהוא המ"ב אותיות דהוי"ה דיודי"ן, שהוא חסד,
 שהיא לוקחת [אור שלישי אמצעי] מז"א.
 ועוד השליש האחר [התחתון] שלוקחת,
 שהוא [שליש הוי"ה פשוטה מספרן] ח',
 הרי הכל גימ' י"ם.
 (רחל קבלה שני שלישים של חסד שבת"ת,
 במילת "חיל").

א. מכוונת תורה לשמה שלוקחת לאה ד' אלפי"ן דארבע אהי"ה דאימא שהם לבושי חו"ב חו"ג דז"א, והם גי' מוד"ת כמבואר בע"ח שער ל"ח פ"א. וכתוב בשער הפסוקים פר' שמות בביאור שורה האמצעית, כי שרשם, שהוא בחינת כללות הארבע אלפי"ן, נשאר בז"א, ולאה לוקחת ת"ם. וז"ס ויעקב איש ת"ם ר"ל בעלה דלאה הנק' תם ע"ש.

ע"ב קס"א: זיווג פנים דאו"א לצורך המשכת מוחין חדשים לזו"ן.

ע"ב	יוד ה"י ו"ו ה"י	א	א	י	ע"י	סקילה	א	א	א
ס"ג	יוד ה"י ואו ה"י	ה	ד	ה	ע"י	שריפה	ה	ה	ה
מ"ה	יוד הא ואו הא	י	נ	ו	ע"י	הרג	ו	ו	ו
ב"ן	יוד הה וו הה	ה	י	ה	ע"י	חנק	ה	ה	ה

דַּרְכֵי גִמ' הו"ה דע"ב ואהי"ה דיודי"ן קס"א,
פנים דאו"א.
 ושניהם גימ' רג"ל, וע"ה גימ' דרכ"י,

יוד ה"י ו"ו ה"י ע"ב - פנים דאבא
אלף ה"י יוד ה"י קס"א - פנים דאימא
 גימ' רג"ל

יכוין לזווג או"א
איהיהיה
 להמשיך מהם המוחין לזו"ן יכוין להמשיכם לזו"ן.

אני: המשכת מוחין לכח"ב דלאה ורחל לצורך זיווגם.

יכוין בשם קדוש שביחוד זה מוצאו מתיבת
תמים בחילוף א"ת ב"ש אימי, וניקודו כניקוד
ר"ת האל המאזרני חיל ויתן.

יכוין בשם **אימ"י** הנז' שמספרו **ס"א** גימ' **אני,**
 שהוא כינוי ללאה ולרחל,
 כי אני גימ' הו"ה דב"ן
 ותשע אותיותיו שהוא בנוק'.
 וזהו שכתוב **"ראו עתה כי אני אני הוא"**.

יכוין **אימ"י** גימ' **אני** כינוי ללאה ורחל
 והוא גימ'
 שם ב"ן **יוד הה וו הה**
 וט' אותיותיו **יוד הה וו הה**

(א) סגולה להעלות נשמתו למעלה בלילה

מי שרוצה להעלות נשמתו בלילה בסוד פקדון צריך שיהיה בו א' מחמשה דברים אלו:
 (משערה"ק דף ט' ע"ד - דפו"י י"ב ע"א)

- א. שיכוין באותו יום בתפלתו כונה שלימה באופן שגרם בעת נפילת אפים דשחרית זווג עליון.
- ב. שיתן באותו יום צדקה כתקנה שלא ידע למי נותנה, וגם המקבל לא ידע ממני נטלה וליתן צדקה לאדם ראוי והגון.
- ג. שיהיה באותו יום כל היום בתפילין בלי היסח הדעת ולכוין בהם הכונה קצרה כמ"ש במקומו.
- ד. להחזיר בני אדם בתשובה, או שימנע לאיזה אדם שמבקש לעשות עבירה ולהחזירו בתשובה מעוון ההוא.
- ה. לזכור בעת שישן כל החטאים שעשה באותו יום ואפי' דקדוק קטן וישוב בתשובה ויתודה עליהם. (ובפע"ח שם כתב אין צריך בפרטות, אמנם צריך שיטרח ויזכור כל מה שיוכל מהחטאים שעשה ביום ההוא).

א. פע"ח דף ע"ח ע"ג. סידור היר"א זלה"ה ח"א עמו' 783.

פְּתוּחַ גמ' שט"ח + מ"ה + ס"ה
 יוֹד הִי וְיָו הִי . יוֹד הִי וְיָו הִי
 ח' חוורתִי
אלֶּה לְמוֹד אֱלֹהֵי לְמוֹד
 ש"ע דא"ח
 לז"ח
יוֹד הִי וְיָו הִי
 אדנ"י
 ולנוק'

פּוֹתוּחַ אֶת יְדֶךָ שני יו"דין

ר"ת פא"י, גי' ז' בשמות: **יְהוָה** י' ז"ן
 חכמה דז"ח ר"ק דז"ח יסוד דנוק'

ס"ת ז'ת"ך - (נסירה - חתך. חג"ת)
 מנחה שחרית שחרית מנחה
אלֶּה לְמוֹד הִי יוֹד מִם מוֹצֵצִין מוֹצֵצִין אֱלֹהֵי לְמוֹד הִי יוֹד מִם
 להמשיך פ"ו אורות
 מוחין דפנים דאח' **אלהים אלהים** השלמת הכתלים
 לכל מילוי שם אלהים דכל

אח' דאח' דפר' נכ"י ז'ת"ך אח' דאח' דפר' נכ"י
 וחג"ת דפר' חג"ת די"ל דז"ח. וחג"ת די"ל דרחל הנק' לכה.
 לֶהֱמוֹד הִי יוֹד מִם גי' רוח לֶהֱמוֹד הִי יוֹד מִם x2 רוח גי' חת"ך
אלֶּה לְמוֹד הִי יוֹד מִם אֱלֹהֵי לְמוֹד הִי יוֹד מִם
 ס"ת ז'ת"ך, ז'ת"ז ש' סאל, ז'ג'י **יְהוָה**

וּבְשֵׁי בֵיט גמ' חתך (גה"י)

מנחה שחרית שחרית מנחה
אלֶּה לְמוֹד הִי יוֹד מִם מוֹצֵצִין מוֹצֵצִין אֱלֹהֵי לְמוֹד הִי יוֹד מִם
 להמשיך פ"ו אורות
 מוחין דפנים דאח' **אלהים אלהים** השלמת הכתלים
 לכל מילוי שם אלהים דכל

אח' דאח' דפר' נכ"י ז'ת"ך אח' דאח' דפר' נכ"י
 וחג"ת דפר' נכ"י די"ל דז"ח. וחג"ת די"ל דרחל (מקום נכ"י).
 לֶהֱמוֹד הִי יוֹד מִם גי' רוח לֶהֱמוֹד הִי יוֹד מִם x2 רוח גי' חת"ך
אלֶּה לְמוֹד הִי יוֹד מִם אֱלֹהֵי לְמוֹד הִי יוֹד מִם
 חיצור של אח' ופנים דאח'

רל"ן ז'גמ' **לְכָל זְוִי רִצּוֹן** קפ"ד קס"ח

יוֹד הִי יוֹד הִי וְיָו הִי וְיָו הִי יוֹד הִי וְיָו הִי יוֹד הִי יוֹד הִי
 יסוד אצח
אלֶּה הִי יוֹד הִי
 יסוד אימח

לכמתיק רחל רז"ל
 לכמתיק ז' דמעין **מז נ צ פ ר**
 די"ן די"ן די"ן די"ן די"ן (פ"ר)
 די"ן די"ן די"ן די"ן די"ן (ש"ך)
 גם יכוין להמשי' מזה **רצון** הנז' שפע ומזון וברכה רבה לכל העולמות.